

διάλογος

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΑΘΗΝΑ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2002, ΤΕΥΧΟΣ 27

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος (†)

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος,
Ἀρχ. Χρυσόστομος Μαϊδάνης, Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἰατίου 1, Ἀθήνα

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιος – Μητροπολίτης Νευροκοπίου-Βουλγαρίας κ. Ναθαναὴλ – Ἀρχιεπίσκοπος Πράγας κ.
Χριστοφόρος – Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς, Ἀθήνα – Ἀρχ. Varsanufios-Bazyli Doroszkiewicz, Βαρσοδία, Πολωνία –
Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας, Λεμεσὸς, Κύπρος – Ἀρχ. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος, Πρέβεζα – Ἀρχ. Παῦλος Ἰωάννου, Χαλκίς –
Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Κασσανδρεία – καθ. Alexander Dvorkin, Μόσχα – Δρ. Γεώργιος Κρίππας, Ἀθήνα –
Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος, Ἀθήνα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρὸς – Ἀρχ. Χριστοφόρος Τσιάκκας – Μον. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης –
π. Πέτρος Πανταζής – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος – Ἰωάννης Μηλιώνης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ)
Ταχ. Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευή, Ἀθήνα, Ἀττική. Τηλ.: 6082271 Fax: 6082219, <http://users.hellasnet.gr/panelppv>

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: Γρηγόρης Μορόγιαννης, Λεωφόρος Δημοκρατίας 255, Ἀχαρνάι, τηλ. 2318397

DIALOGOS

FOUNDER

Father Antonios Alevizopoulos (†)

OWNER

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices of His Beatitude, Christodoulos, Archbishop of Athens and all Greece

DIRECTOR

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 - 153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

**Εἴμεθα πάντοτε ἐκτεθειμένοι στὴν «τρομοκρατία» μηνύσεων νεοφανῶν αἱρέσεων
πού δὲν θέλουν ἀντικειμενικὴ ἐνημέρωση περὶ αὐτῶν.**

Παράλληλα, στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ, παρέχουμε βοήθεια σέ θύματα νεοφανῶν αἱρέσεων.

**Γιὰ νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε τὴν ἐργασία μας,
μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ συμβολή σας.**

**Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας
γίνονται μέ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μέ ταχυδρομικὴ ἐπιταγή**

**(ΠΕΓ Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευή, Ἀθήνα, Ἀττικὴ) ἢ μέ τραπεζικὴ ἐπιταγή
(ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποκατάστημα Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἀριθ. Λογ. 180/296004-44)**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νά ενώσουμε όλοι μαζί τίς δεήσεις μας προς τόν Κύριο	2
Όσατανισμός τῆς «Νέας Ἐποχῆς», τοῦ πρωτ. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ	4
Θρησκευτική σύγχυση, τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)	7
Οἱ «ἐμπειρίες» τῶν Πεντηκοστιανῶν σέ σχέση μέ τήν μία, ἅγια, καθολική καί ἀποστολική ἐκκλησία, τοῦ Ἀρχιμ. π. Αὐγουστίνου Μύρου	10
Όλιστική Κοσμολογία, τοῦ Ἀρχιμ. π. Βαρνάβα Λαμπρόπουλου	13
Τό μεγάλο πρόβλημα, τοῦ κ. Ἀθανασίου Νεοφωτίστου	14
«Χριστιανοί Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωῶδ», τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου	17
Ἡ ἀνεπάρκεια τῆς εἰδωλολατρικῆς θεολογίας, τοῦ κ. Κώστα Γανωτή	19
Ἡ ἐθνική μας ταυτότητα, τοῦ κ. Κωνσταντίνου Χολέδα	20
Ἡ θρησκεία τῶν ἐλλήνων καί ἡ Παλαιά Διαθήκη, τοῦ κ. Ἐδμόνδου Βαλμᾶ	22
Ἡ νέα ἐλπίδα, τοῦ κ. Frank Schaeffer	23
«Σατανιστική μουσική», τοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου (†)	25
Εἰδήσεις - Σχόλια:	
Μιά κραυγή πόνου καί διαμαρτυρίας	26
«Ζοῦσαν σέ ἕναν ἄλλο κόσμο...»	28
Ἡ ΠΑΝΙΦΕ ἐπανερχεται - προσπαθεῖ νά ἀνατρέψει γεγονότα αὐταπόδεικτα	29
Κι «ἐδῶ»... κι «ἐκεῖ»...	30
Ἀστρολόγοι καί Τηλεόραση	32
Μαρτυρία πρώην θύματος	34
Ζητώ συγγνώμη...	35
Ἡ ἐκμετάλλευση τῶν «ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων» ἀπό τίς νεοφανεῖς αἱρέσεις	36
Δέν εἶδε τόν Χριστό καί τούς μήνυσε	37
Χάρι Πότερ καί «παιδικά» περιοδικά	38
Στά πλοκάμια τῶν αἱρέσεων	38
Ἡ ΠΑΝΙΦΕ στό ἐδώλιο	39
Διακονήματα καί ἐκδηλώσεις	39
Γενική Συνέλευση Διορθόδοξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιῶν Γονέων	40
Ἐπιστολές ἀναγνωστών	41

TABLE OF CONTENTS

<i>Let us all join or prayers to the Lord</i>	2
<i>Satanism of the «New Age», by rev. Kyriakos Tsouros</i>	4
<i>Religious confusion, by rev. Antonios Alevisopoulos (†)</i>	7
<i>The «experiences» of the Pentecostals in relation to the one and only catholic and apostolic church, by archimandrite Augustinos Myrou</i>	10
<i>The holistic cosmology, by archimandrite Varnavas Lambropoulos</i>	13
<i>The big problem, by Mr. Athanasios Neofotistos</i>	14
<i>«Christian Jehovah witnesses», by Mrs. Anna Bourdakou</i>	17
<i>The inefficiency of the pagan theology, by Mr. Costas Ganotis</i>	19
<i>Our national identity, by Mr. Constantinos Holevas</i>	20
<i>The religion of the greeks and the Old Testament, by Mr. Edmond Balmas</i>	22
<i>The new hope, my Mr. Frank Schaeffer</i>	23
<i>«Satanistic Music», by rev. Antonios Alevisopoulos (†)</i>	25
News - Comments:	
<i>A cry of pain and protest</i>	26
<i>«They lived in a different world...»</i>	28
<i>PANIFE comes back and tries to overturn self-proven facts</i>	29
<i>«Here»... and «there»...</i>	30
<i>Astrology and TV</i>	32
<i>Testimony of an ex victim</i>	34
<i>I apologise...</i>	35
<i>The taking advantage of «human rights» be sects</i>	36
<i>She didn't see Christ and sued them</i>	37
<i>Harry Potter and «children» magazines</i>	38
<i>To the claws of sects</i>	38
<i>PANIFE sits to the dock</i>	39
<i>Services and events</i>	39
<i>The general assembly of the Inter-Orthodox Union of Parent's Initiatives</i>	40
<i>Readers letters</i>	41

ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ Π.Ε.Γ. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΔΙΑΛΟΓΟΣ»

ΝΑ ΕΝΩΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΤΙΣ ΔΕΗΣΕΙΣ ΜΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ

Ἀγαπητοί φίλοι καί συνεργάτες μας στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἐκ βάθους καρδίας γιά τή συμπαράστασή σας στό δύσκολο ἔργο μας τῆς ἐνημέρωσης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιά τή δραστηριότητα τῶν ποικιλιών νεοφανῶν καί μή αἰρέσεων καί τῆς παραθηρηκείας, πού τά τελευταία χρόνια ἔχει πάρει μορφή ἐπιδημίας στή χώρα μας. Ἡ καταπληκτική ἐπιτυχία καί διάδοση τοῦ περιοδικοῦ «Διάλογος», τό ὁποῖο ἐκδίδει ὡς οικονομικός καί ὀργανωτικός φορέας ἡ Π.Ε.Γ. εἶναι καί δική σας προσπάθεια καί δική σας διακονία. Εἶναι δέ ἡ διακονία αὐτή, ὅπως εἶπαμε καί ἄλλες φορές, ἡ σπουδαιότερη ἄσκηση φιλικότητας, διότι προφυλάσσει τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τήν ὁδὸ τῆς ἀπωλείας τῶν ψυχῶν, πού ὀδηγεῖ ἡ πλάνη καί ἡ ἔξοδος ἀπό τήν κιβωτό τῆς σωτηρίας πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου μας.

Ἀναφέραμε παραπάνω ὅτι τό ἔργο τῆς ἐνημέρωσης εἶναι δύσκολο καί τοῦτο γιατί ἡ πλάνη στή ἐποχή μας ἐμφανίζεται μεταμφιεσμένη καί προσπαθεῖ νά πείσει, ὅτι προσφέρει «λύση» στά ἀδιέξοδα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Πά τό λόγο αὐτό χρειάζεται ιδιαίτερη ἐπαγρύπνηση καί συντονισμένη προσπάθεια γιά νά τεθεῖ φραγμός στήν ἐπιδημία τοῦ ψεύδους καί τῆς ἀπάτης, πού χρησιμοποιοῦν πολλές ὁμάδες ὀλοκληρωτικῆς δομῆς καί νοοτροπίας.

Τά περιστατικά μέ τά ὁποῖα ἔχουμε ἐπιληφθεῖ τίς τελευταῖες δεκαετίες μᾶς ἔχουν δημιουργήσει τήν ἀτράνταχτη πεποίθηση, ὅτι ὑπάρχει σοβαρότατο πρόβλημα στόν τομέα μέ τόν ὁποῖο ἀσχολούμαστε. Καί τό δυστύχημα εἶναι ὅτι ἡ ἀναστάτωση καί ὁ πανικός πού δημιουργεῖ στίς οἰκογένειες, ὅταν κάποιο μέλος τους ἐγκαταλείπει τό σπίτι του καί τίς σπουδές του καί ἐντάσσεται σέ κάποιο ἄσραμ στή χώρα μας ἢ στό ἐξωτερικό, περνοῦν ἀπαρατήρητα, γιατί ὁ πόνος τους εἶναι βουβός καί δέν ἀκούγεται. Τόν

ἀκούνε μόνο ὅσοι μέ τή Χάρη τοῦ Κυρίου βρίσκονται στό εἰδικό μετερίζι, ἀπ' ὅπου ἀφουγκράζονται τό σπαραγμό τῆς πονεμένης ψυχῆς καί στή συνέχεια ζοῦν τό δράμα σέ ὅλη του τήν ἔκταση.

Καί εἶναι τόσα πολλά αὐτά τά δράματα, εἶναι τόσος πόνος, πού πολλές φορές μᾶς εἶναι ἀδύνατο νά τόν ἀντέξουμε. Θά ἀναφέρουμε 2, 3 μόνο περιστατικά ἀπό τά πολλά μέ τά ὁποῖα ἀσχοληθήκαμε τούς τελευταίους μῆνες πού ἀποδεικνύουν τό μέγεθος τοῦ προβλήματος πού ὑπάρχει καί ἐπισημαίνουν τό χρέος μας νά μὴν «κωφεύουμε» καί ἀδιαφοροῦμε σέ τέτοια περιστατικά.

Χήρα μητέρα μεγάλης ἡλικίας μόνη καί ἀπροστάτευτη ἔχει νά δεῖ τή μονάκριβη κόρη της 12 χρόνια περίπου. Γνώριζε ὅτι εἶχε μπλέξει σέ κάποια αἴρεση, ἀλλά ἀγνοοῦσε τή χώρα καί τό μέρος ἀκριβῶς πού τήν εἶχαν ἐγκαταστήσει. Τόν τελευταῖο χρόνο ἔμαθε ἀπό κάποια ἄγνωστή της κυρία, ὅτι ἡ κόρη της βρίσκεται ἐγκλειστη ὅλα αὐτά τά χρόνια σέ ἄσραμ σέκτας κάπου στή Γαλλία. Δῆλωσε στήν πονεμένη μητέρα ὅτι εἶναι φίλη τῆς κόρης της καί ὅτι ἡ ἴδια μέ πολλές περιπέτειες κατάφερε νά δραπετεύσει ἀπό τό κοινόβιο τῆς αἴρεσης καί θέλει νά βοηθήσει τή φίλη της νά δραπετεύσει καί αὐτή. Περιέγραψε τήν ἄθλια κατάστασή της καί τήν ἀγωνιώδη ἐπιθυμία της νά βρεθεῖ τρόπος νά ξεφύγει ἀπό τά δεσμά τῆς σέκτας. Ἐνα ἀπό τά πολλά ἐμπόδια γιά νά ἐπιτύχει τήν πραγματοποίηση τοῦ σκοποῦ της εἶναι ὅτι ἡ κόρη της δέν εἶχε χρήματα, τῆς εἶπε ἡ ἄγνωστη φωνή (ἡ συζήτηση ἔγινε τηλεφωνικά). Ἀνέφερε κάποιο ποσό ἀρκετά μεγάλο καί περιέγραψε τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά ἔπαιρνε τά χρήματα καί θά τά παρέδιδε στήν κόρη της. Πλήρης συνωμοτική διαδικασία γιά παράδοση τοῦ ποσοῦ καί τήν τήρηση τῆς ἀνωθυμίας πού θά τή ζήλευαν περιώνυμες μυστικές ὑπηρεσίες. Ἡ παροχή ὀδηγιῶν σέ τέτοιες περι-

πτώσεις είναι υπόθεση δύσκολη και επικίνδυνη. Οί αίρέσεις και οί κάθε είδους «καταστροφικές λατρείες» και ομάδες παγιδεύουν μέ τέτοιου είδους μεθοδεύσεις τούς γονεΐς γιά νά άποσπάσουν άπ' αυτούς χρήματα.

Ή δεύτερη περίπτωση περισσότερο τραγική άφορᾶ ήλικιωμένη παράλυτη κυρία, ή όποία μᾶς τηλεφώνησε άπό τό ίδρυμα πού νοσηλεύεται, γιά νά μᾶς εκθέσει τήν άπίστευτη ιστορία της. Ή συζήτηση δέν ήταν εύκολη γιατί τά πονεμένα λόγω τά εκοβαν τά συνεχῆ άναφιλητά της γηραιᾶς κυρίας, πού ζητοῦσε άπεγνωσμένα συμπαράσταση. Δύο παιδιά εΐχε ή κυρία και τά δύο βρίσκονται σήμερα σέ κοινόδιο στήν Ίνδία κι ἔχει πολλά χρόνια νά επικοινωνήσει μαζί τους.

Και ή Τρίτη περίπτωση άφορᾶ γηραιά επίσης κυρία χήρα όνομαστοῦ νομικοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Ή μονάκριβη κόρη της ἔμπλεξε στά δίχτυα ψυχολατρείας και τώρα αντιμετώπιζει ή εύγενής κυρία ἕναν ἄλλο ἄνθρωπο, στό σπίτι της. Δέν ἔφυγε γιά κάποιον ἄσραμ, ἄλλά μέσα στό σπίτι της εΐναι ξένη και ή συμπεριφορά της πρὸς τήν μητέρα της άπάνθρωπη. Μέ άναφιλητά ή κυρία μᾶς περιέγραψε ότι ή κόρη της απέκτησε βλέμμα σκληρό, πρόσωπο άνέκφραστο, παγερό, στυφό. Περιφέρεται και άντιδρᾶ σάν νά εΐναι «κουρνιασμένη», σάν κάποιος ἄλλος νά μιλάει μέσω αυτής. Και τό χειρότερο ζητάει συνεχῶς χρήματα και χειροδικεΐ ἕναντίον της, όταν της άρνεΐται ή δέν ἔχει νά της δώσει. Τό ταλαίπωρο κορίτσι ζητάει χρήματα γιατί ὁ ἄρχηγός και ή ομάδα απαιτοῦν οικονομικές «θυσίες» γιά τήν ἔπιτυχία «τῆς εξέλιξης σέ ἄνωτερα ἑπίπεδα».

Αυτά και ἄλλα πολλά, ἀγαπητοί μας φίλοι, αντιμετώπιζουμε τακτικά, σχεδόν καθημερινά. Και μᾶς ἔχουν δημιουργήσει τήν ὀδυνηρή πεποίθηση ότι τό πρόβλημα τῶν αίρέσεων και τῆς παραθρησκείας εΐναι τό μέγιστο ἔθνικό, κοινωνικό και ποιμαντικό πρόβλημα. "Όταν αντιμετώπιζουμε τήν ἄγνοια και τήν ἄδιαφορία άπογοητευόμαστε και ή πίκρα κατακλύζει τίς καρδιές μας.

Ἄλλά δέν χάνουμε τό θάρρος μας. Βασιζόμαστε πολύ στή συμπαράστασή σας. Γι' αυτό σᾶς καλοῦμε και σᾶς παρακαλοῦμε νά συστρατευτεΐτε μαζί μας στό πλέον προοφιές στόν Κύριό μας διακόνημα. Ὁ Κύριος θά βοηθήσει. "Όταν

νομίζουμε ότι χάνεται τό πᾶν, ὅτι τίποτα δέν γίνεται, ὅτι ὅλοι «κωφεύουν και ύπνώττουν», σηκώνουμε τά μάτια μας πρὸς τόν οὐρανό κι ἀπό κεί παίρνουμε θάρρος νά συνεχίσουμε.

Σᾶς καλοῦμε επίσης νά ενώσουμε τίς δεήσεις μας πρὸς τόν Κύριο γιά νά μᾶς ἐλεήσει και νά μᾶς ενισχύσει στό δύσκολο ἔργο μας. Ὁ μακαριστός γέρον Παΐσιος εΐπε σέ σύναξη μοναχῶν, όταν τόν ρώτησαν τί μπορούμε νά κάνουμε γιά τήν άντιμετώπιση τοῦ κακοῦ πού κυριαρχεΐ: «Σήμερα ἄναψε φωτιά και τά πάντα καίγονται. Γι' αυτό μόνο ή προσευχή άπομένει. Νά προσευχόμαστε γιά τούς ἄλλους και νά βάζουμε τόν ἑαυτό μας στή θέση ἐκείνων και νά παρακαλοῦμε μέ πόνο».

Νά μήν ξεχνοῦμε οὔτε λεπτό, ὅτι πολλοί συνάνθρωποι μας περνᾶνε δύσκολες καταστάσεις, ὅπως αυτές πού περιγράψαμε και εΐναι μόνοι τους και ἄβοήθητοι, χωρίς κανέναν ἄνθρωπο νά τούς συμπαρασταθεΐ. Γι' αυτό στίς προσευχές μας νά παρακαλοῦμε «όμοθημαδόν», δηλ. ὅλοι μαζί ενωμένοι, τόν Κύριό μας γιά τούς πλανημένους ἄδελφούς μας και γιά τήν ἑπιστροφή τους στήν λεωφόρο τῆς σωτηρίας, τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Ή προσευχή εΐναι ή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι μέ αυτή κοινωνοῦμε μέ τόν Θεό και μέ τούς ἄδελφούς μας. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἔλεγε, «οὐ δεΐ μόνον συμβουλῆς, ἄλλά και προσευχῆς». Εΐναι μιᾶ εύκαιρία ἀδελφικῆς κοινωνίας ή προσευχή γιά τόν πλανημένο ἄδελφό μας και μιᾶ εύκαιρία συνάντησης μέ τόν Θεό, γιατί ὅπως λένε οί Πατέρες ή συνάντηση μέ τό Θεό, περνᾶει ἀπό τή συνάντηση μέ τόν πλησίον ἄδελφό μας.

Ή συμπονετική προσευχή μέ τά ἄπλωμένα ἱκετευτικά χέρια και τίς στάλες ἀπό τό αἷμα τῆς καρδιάς, άποτελεΐ τό ξεχείλισμα τῆς βαθύτερης ἄνθρώπινης συνάντησης και τῆς ἐν Χριστῷ ἀγαπητικῆς κοινωνίας.

Και ἄς ἔχουμε πάντοτε ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι ἐκεΐ πού σταματάει τό ἄνθρώπινο, ἐκεΐ πού καταρρέουν τά σχέδιά μας γιά βοήθεια και συμπαράσταση, ἐκεΐ τό χέρι τοῦ Θεοῦ ἔρχεται και μᾶς πιάνει και μᾶς ὀδηγεΐ ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς, ἀπό τήν ἀπώλεια στή σωτηρία. Ὁ νέος στό βιβλίο του «Οί γκουρού, ὁ νέος και ὁ Γέροντας Παΐσιος» ὁμολογεΐ ὅτι κινδύνεψε πολύ στίς ἀνα-

Ο ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ"

του πρωτοπρ. π. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως τῆς Σ.Ε. ἐπί τῶν αἰρέσεων

1. Ἡ θεωρητικὴ βάση τοῦ σατανισμοῦ

Ὅπως εἶναι γνωστό, κύρια "δόγματα" τῆς "Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου" εἶναι ἡ "πίστις" σέ ἀπρόσωπο "θεό" καί ἡ κατάργηση τῆς διακρίσεως μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ. Ὁ ἄνθρωπος τῆς "Νέας Ἐποχῆς" εἶναι "θεός" κατ' οὐσίαν, ἢ ἀλλοιῶς "ἐκροή" τοῦ "θεοῦ". Κατά συνέπεια, ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ ἔξω ἀπό τόν ἄνθρωπο δέν νοεῖται.

Ὁ αὐτοθεοποιημένος καί αὐτονομημένος αὐτός ἄνθρωπος τῆς "Νέας Ἐποχῆς" εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος χαράσσει καί τόν "ἠθικό νόμο". Κατά τόν "νόμο" αὐτό ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ζεῖ ὅπως θέλει, νά κάνει ὅ,τι θέλει. Τό καλό καί τό κακό εἶναι οἱ δύο ὄψεις τοῦ ἴδιου νομίματος, χωρίς καμία οὐσιαστική διαφορά.

Πάνω σ' αὐτές τίς "ἀρχές", οἱ ὁποῖες χαρακτηρίζουν κάθε παραθρησκευτική ομάδα τῆς "Νέας Ἐποχῆς", κινεῖται ἡ θεοσοφία τῆς Ἑλενα Μπλαβάτσκι καί τῶν διαδόχων της στόν ἀποκρυφισμό. Οἱ ἴδιες αὐτές "ἀρχές" στήν ἀκραία μορφή τους ἐκδηλώνονται καί μέσα ἀπό τά διάφορα εἶδη τοῦ σύγχρονου σατανισμοῦ. Πράγματι, καί ὁ νεοσατανισμός μάχεται τήν πίστη στόν Ἐνα καί Ἀληθι-

νό Θεό, καταργεῖ τήν διάκριση καλοῦ καί κακοῦ καί κηρύσσει τήν λατρεία στόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο. Μιά λατρεία ὅμως σύμφωνη μέ τό ἀρχαῖο "εὐαγγέλιο τοῦ ὄφως", πού προτρέπει τόν αὐτονομημένο λάτρη της, νά αὐτολατρευτεῖ μέσα σέ ἕνα ἐγκληματικό δόγμα, καταγραμμένο στό "εὐαγγέλιο τοῦ σατανισμοῦ" τό "βιβλίο τοῦ Νόμου" τοῦ Aleister Crowley: «Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τό δικαίωμα νά ζεῖ σύμφωνα μέ τό δικό του νόμο, νά παίξει ὅπως θέλει, νά ξεκουράζεται ὅπως θέλει, **νά πεθαίνει ὅποτε θέλει καί ὅπως θέλει...** Νά σκέπτεται ὅ,τι θέλει, νά λέει ὅ,τι θέλει... νά ἀγαπᾷ ὅπως θέλει. Καί ἐκπληρῶστε τήν ἐπιθυμία σας σέ ἀγάπη ὅπως θέλετε, ὅποτε θέλετε, ὅπου θέλετε καί μέ ὅποιον θέλετε!... ὁ ἄνθρωπος ἔχει τό δικαίωμα νά θανατώνει ὅλους ἐκείνους πού προσπαθοῦν νά τοῦ ἀφαιρέσουν αὐτό τό δικαίωμα. **Οἱ σκλάβοι πρέπει νά ὑπηρετοῦν**".

2. Ἱστορικά στοιχεῖα

Ὁ σύγχρονος σατανισμός, ἡ νεοσατανισμός ἔχει τίς ρίζες του στόν μεσαιῶνα. "Μεσσίας" τοῦ νεοσατανισμοῦ εἶναι ὁ Ἀγγλος μάγος **Aleister**

ζητήσεις του καί ὅτι, δέν τά ἔδγαλε πέρα μέ τίς δικές του δυνάμεις. «Βοηθήθηκα, λέγει, ἢ καλύτερα σώθηκα χάρι στίς ἐπεμβάσεις τοῦ Θεοῦ πού ἔλυνε πολλά πρακτικά καθημερινά προβλήματα, πέρα ἀπό τά πνευματικά. Ἄν δέν βοηθοῦσε ὁ Θεός, καταλήγει, θά εἶχα καταστραφεῖ ὀλοκληρωτικά».

Ἄς προσευχόμαστε, λοιπόν, ἀδιαλείπτως ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλο καί ὅλοι μαζί γιά ὅλους καί

νά παρακαλοῦμε τόν ἄγρυπνο βοηθό μας, νά γιατρέψει ὅλους τούς πλανημένους καί νά ἐλεήσει κι ἐμᾶς πού δέν πράττουμε τό κατῆκον μας, ὥστε ὅλοι σάν μέλη ἀλλήλων καί μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ν' ἀξιωθοῦμε νά ἀπολαύσουμε τήν πανευφρόσυνη ἐμπειρία τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων

«Ἐφέτος ἄγρια μ' ἔδειραν ἡ βαρυχειμωνιά πού μ' ἔπιασε χωρίς φωτιά καί μ' ἤυρε δίχως νειάτα κι ὦρα τήν ὦρα πρόσμενα νά σωριασῶ βαριά στή χιονισμένη στράτα».

Κωστής Παλαμᾶς

Crowley (1875-1947) πού ήταν βασικό στέλεχος του "Τάγματος του Ναού της Ανατολής" (ΟΤΟ). Αυτός συνέταξε το "Βιβλίο του Νόμου" σύμφωνα με το οποίο "θεός είναι ο άνθρωπος" και το ουσιαστικό σ' αυτό το "θεό" είναι **τό θέλημά του** (βλ. περισσότερα στο βιβλίο του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, Νεοσατανισμός, σελ. 205). Από την οργάνωση του Crowley προήλθαν πολλές άλλες θυγατρικές σατανιστικές ομάδες.

Με βάση την οργάνωση του Crowley και με ανάμειξη άλλων σατανιστικών "παραδόσεων" ή "τάσεων" ιδρύθηκε η **Εκκλησία του Σατανᾶ** από τον **Anton Szandon Lavey**, στις 30 Απριλίου 1966, στην Καλιφόρνια. Γι' αυτό η ημερομηνία αυτή αποτελεί την βασική σατανιστική έορτή. Τό 1968 ο Lavey εξέδωσε την "Βίβλο του Σατανᾶ" και τό 1972 τό "Τυπικό του Σατανᾶ". Καίτοι η οργάνωση αυτή ανήκει στον λεγόμενο **ορθολογιστικό σατανισμό**, πού πιστεύει ότι ο Σατανᾶς **δέν αποτελεί οντότητα**, αλλά αντιπροσωπεύει τίς φυσικές δυνάμεις του σκότους, εν τούτοις είναι η πιό καλά οργανωμένη σατανιστική ομάδα.

"Όπως και άλλες σατανιστικές οργανώσεις έτσι κι αυτή έχει ως σύμβολο την αντεστραμμένη αποκρυφιστική πεντάλφα, ή οποία αποκαλείται ενίοτε και "Μπαθομέτ", όπως και τό άλλο σύμβολο των σατανιστών μέ την μορφή τράγου, πού συμβολίζει τόν Σατανᾶ.

Στήν δεκαετία 1960-1970 προήλθε από διάφορες ομάδες ο λεγόμενος **Έωσφορισμός**. Αυτός τιμά και λατρεύει τόν Σατανᾶ, τόν οποίο ονομάζει "αδικημένο θεό". "Όμως δέν δέχεται ότι ο Σατανᾶς εκπροσωπεί τό κακό, αλλά ότι παίζει ένα θετικό ρόλο. Δηλαδή αναμασᾶ τό "δόγμα" της "Νέας Έποχής" πού θέτει στό ίδιο επίπεδο τό καλό και τό κακό και τούς δίδει ίδια αξία. Η σατανιστική αυτή ομάδα στηρίζεται κυρίως στην αντίληψη της "Ελενας Μπλαβάτσκι.

3. Τό "έγκληματικό δόγμα"

Έχει γίνει φανερό πλέον ότι ο νεοσατανισμός δέν είναι απλῶς ένα "άλλο πιστεύω" ἔστω και διεστραμένο. Είναι ένα "έγκληματικό δόγμα", τό οποίο αποτελεί απειλή, ὄχι μόνον για τά ίδια τά θύματά του, αλλά και για τό κοινωνικό σύνολο. Βεβαίως, δέν υπάρχει ἀμφιβολία ότι τό μεγαλύ-

τερο κακό είναι ή ἀπώλεια ψυχῶν και ή παγίδευση τους στά δίκτυα του "άνθρωποκτόνου" διαδόλου, ὁ ὁποῖος "ὡς λέων ὠρούμενος, περιέρχεται, ζητῶν τίνα καταπίη" (Α' Πέτρο. 5, 8).

Πέραν αὐτοῦ ὅμως, οἱ ἀρνητικές ἐπιδράσεις τοῦ ἐγκληματικοῦ αὐτοῦ δόγματος πάνω στήν προσωπικότητα τῶν νεαρῶν κυρίως ἀτόμων είναι καταλυτική. Ὁ "χειρισμός τοῦ νοῦ" πού ἐφαρμόζεται κι ἐδῶ, ὅπως σέ ὅλες τίς παραθρησκευτικές ομάδες (σέκτες) ὁδηγεῖ σέ τρομακτικές ψυχικές καταστάσεις, σέ ὀλοκληρωτική ἀλλοίωση τῆς σκέψης, τῆς συμπεριφορᾶς, τοῦ ὅλου ψυχισμοῦ τῶν θυμάτων, στήν ἀποκοπή τους ἀπό τόν κοινωνικό περίγυρο και τό παρελθόν. Ἡ ἀντικοινωνική συμπεριφορά και ή ἐχθρική στάση ἐναντι τῆς οἰκογένειας και τῆς κοινωνίας ἐκδηλώνονται μέσα ἀπό πράξεις βίας, ὀργιαστικές τελετές, πόση αἵματος, μέχρι και θυσίες ζῶων και ἀνθρωποθυσιᾶς.

Διαβάζουμε στήν "σατανιστική βίβλο" (σελ. 89-90): «**Όταν ἕνα ἄτομο μέ τήν ἀξιόμηπη συμπεριφορά του πρακτικά ἀποζητᾶ νά καταστραφεῖ, εἶναι πραγματικά ὑποχρέωσή σου νά τούς ὑποβάλεις στήν ἐπιθυμία τους... Έχεις κάθε δικαίωμα νά τούς καταστρέψεις (συμβολικά) και ἐάν ή κατάρα σου ὠθεῖ στήν πραγματική τους ἐκμηδένιση, χαροποιήσου γιατί ἔχεις συντελεστικά ξεφορτώσει τόν κόσμο ἀπό ἕνα κτήνος. Ἐάν ή ἐπιτυχία ή εὐτυχία σου ἐνοχλεῖ κάποιον ἐσύ δέν τοῦ χρωστᾶς τίποτε. Έχει δημιουργηθεῖ για νά ποδοπατηθεῖ. Ἐάν οἱ ἄνθρωποι ἔπρεπε νά ἔχουν τίς συνέπειες τῶν πράξεῶν τους, θά τό σκεφτόταν δύο φορές».**

Δέν ἀντιλέγει κανείς ότι ὑπάρχουν και περιπτώσεις πού είναι ἀποτέλεσμα διαταραγμένης προσωπικότητας ή ἐπιπόλαιης νεανικῆς συμπεριφορᾶς για ἰκανοποίηση τῆς περιέργειας ή για τήν ἀπόκτηση, δῆθεν, μέσω τοῦ σατανᾶ (sic), δυνάμεως, πλούτου ή ἡδονῆς, "Όμως ὑπάρχουν και ἐκεῖνες οἱ περιπτώσεις για τίς ὁποῖες δέν χωράει καμιά ἀμφισβήτηση για τήν παρουσία τοῦ "άνθρωποκτόνου".

Και τό ἐρώτημα πού προκύπτει είναι: ἄραγε οἱ λεγόμενοι σατανιστές τῆς Γερμανίας ἦταν ψυχικά ἀσθενεῖς -ὅπως οἱ συνήγοροί τους θέλησαν νά ὑποστηρίξουν - και γι' αὐτό προσχώρησαν σέ διεστραμένες ομάδες, ή μήπως ὁ ἴδιος ὁ σατανισμός διέστρεψε τήν ψυχή τους και τούς κατά-

ντησε ἐγκληματικά στοιχεία; Καί τοῦτο διότι εἶναι διεθνῶς διαπιστωμένο ὅτι ὑπάρχουν σέκτες, ὅπως καί ὁ σατανισμός, μέ "ἐγκληματικά δόγματα", τά ὅποια ὀδηγοῦν σέ ἐγκληματική συμπεριφορά καί ἐγκληματικές πράξεις. Γι' αὐτό καί διεθνεῖς ὀργανισμοί, ὅπως εἶναι τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ζητοῦν τήν λήψη μέτρων ἐναντίον τῶν ὁμάδων αὐτῶν. Τό Ψήφισμα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου τῆς 29-2-'96 κάνει λόγο γιά "ἐγκληματική δραστηριότητα ὀρισμένων σεκτῶν" καί ζητεῖ ἀπό τίς χῶρες - Μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως νά λάβουν αὐστηρά μέτρα γιά τή ἀντιμετώπισή τους.

4. Ὑποκριτική ἀνησυχία.

Κάθε φορά πού ἐκδηλώνεται κάποιον περιστατικό σατανιστικῆς δραστηριότητας γίνεται ἀντικείμενο ἔντονου σχολιασμοῦ καί προβολῆς ἀπό τά μέσα ἐνημερώσεως. Καλοῦνται φορεῖς καί ἐιδικοί νά μιλήσουν γιά τόν τρόπο ἀντιμετώπισης τοῦ "ἐχθροῦ" τῆς κοινωνίας καί ἐιδικώτερα τῶν νέων. Ἀφοῦ ὅμως ὅλα σχολιαστοῦν, συχνά ἀπό τοὺς πλέον ἀναρμόδιους, καί τό γεγονός "πουλήσει" ἀρκετά, ὅλα πάλι ξεχνιοῦνται καί οἱ μόνοι κερδισμένοι εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ σατανιστές πού κατόρθωσαν γιά ἄλλη μιὰ φορά νά κάνουν γνωστή τήν ὑπαρξή τους, σκορπώντας μάλιστα τόν φόβο σέ πολλούς γιά τίς δῆθεν "ὑπερφυσικές" διασυνδέσεις τους μέ τόν ἄρχοντα τοῦ σκότους". Ἀραγε οἱ συζητήσεις καί ἐνίοτε ἡ δημιουργία πανικοῦ στοὺς ἐμβρόντητους πολίτες πού παρακολουθοῦν τά γεγονότα, λύνει τό πρόβλημα;

"Ὅταν στήν συνέχεια μέσα ἀπό τίς ἴδιες ὁθόνες, μέσα ἀπό τά ἴδια περιοδικά, καί ἄλλα ἔντυπα πού κραυγάζουν γιά τήν ἀντιμετώπιση δῆθεν τοῦ προβλήματος προβάλλονται, μέ ἓνα σωρό τρόπους, οἱ θέσεις τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, τοῦ νεοσατανισμοῦ, τῆς ἀστρολογίας, τῶν μάγων καί τῶν λοιπῶν "ἐμπόρων κάλπικης ἐλπίδας", δέν εἶναι τουλάχιστον ὑποκριτική ἢ ἀνησυχία πού ἀρκετοί ἐκδηλώνουν; Ὅταν τά παιδιά καί οἱ νέοι ἐξοικειώνονται μέ τόν ἀποκρυφισμό καί τόν νεοσατανισμό μέσα ἀπό τά χαρτοπαιγνίδια, τά παιδικά βιβλία, τήν σκληρή ρόκ μουσική μέ τοὺς σατανικούς στίχους, τίς ταινίες θρίλερ κ.λ.π., δέν εἶναι πιθανόν νά θελήσουν κάποτε νά "δοκιμά-

σουν" στή πράξη, μέσα σέ ὁμάδες περιέργων φαινομένων, τό πόσο στέκονται αὐτά πού διάβασαν ἢ εἶδαν; Μά ἐκεῖ εἶναι πολύ πιθανόν νά παραμονεύει ἓνα "ἐγκληματικό δόγμα", μιὰ θανάσιμη σέκτα, μιὰ σατανιστική παγίδα γιά τήν ἀθώα καί ἀπαλή νεανική ψυχή.

"Ἄς μὴν ὑποκρινόμαστε λοιπόν. Ἄς μὴ στρουθοκαμηλίζουμε. Ἄς μὴ προσπαθοῦμε νά ξεφορτωθοῦμε τίς εὐθύνες πού ἐμεῖς πρῶτοι ἔχομε ἀπέναντι στά παιδιά μας. Ἀραγε, φταῖνε μόνον οἱ σατανιστές ἢ καί ἐκεῖνοι πού ἀδιαφοροῦν γιά τήν σωστή διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν μας; Θά παραμένουν ἀνεξέλεγκτοι ἐκεῖνοι πού δέν διστάζουν νά ἐμπορευοῦνται τόν σατανισμό γιά νά αὐξήσουν τά παράνομα κέρδη τους; **Μήπως καί ἓνα σατανικό δόγμα δέν εἶναι ἐξ' ἴσου θανατηφόρο ναρκωτικό, "ψυχοναρκωτικό", ὅπως καί οἱ ἐξαρτησιογόνες οὐσίες;**

5. Ἀντιμετώπιση

Ποῦ ὅμως πρέπει νά ἀναζητηθεῖ ὁ τρόπος ἀντιμετώπισης αὐτῆς τῆς ἀπειλῆς;

Ἀκούγεται συχνά τό ἐρώτημα: «Ἡ Ἐκκλησία τί κάνει;» Ἄν ἐκεῖνοι πού μεταφέρουν τήν πληροφορία στό Κοινό ἤθελαν πράγματι νά τοῦ κάνουν γνωστό τό τί κάνει ἡ Ἐκκλησία στόν πνευματικό καί κοινωνικό τομέα καθημερινά, τότε ἀσφαλῶς καί δέν θά ἐτίθετο αὐτό τό ἐρώτημα.

Καί τοῦτο γιατί ἡ Ἐκκλησία διαθέτει καί προσφέρει ὅλα τά πνευματικά ὄπλα γιά νά θεωρακίσει τόν πιστό ἀπό τήν ἀπειλή τοῦ σατανᾶ. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἶναι "ὁ Ἰδιος ὁ Χριστός παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας". Γι' αὐτό εἶναι ἡ ἀσφαλῆς κιβωτός τῆς σωτηρίας γιά κάθε ἄνθρωπο. Ὁ πιστός ἀνήκει στόν Κύριο Ἰησοῦ, θεωρακίζεται μέ τήν Χάρη τῶν Μυστηρίων καί πάνω του δέν μπορεῖ νά ἔχει καμιά δύναμη καί ἐξουσία ὁ σατανᾶς. Ἐκτός τούτου, ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὀργανωμένους φορεῖς ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισης προβλημάτων πού δημιουργοῦνται σέ ἄτομα καί οἰκογένειες ἀπό τήν ἐγκληματική δραστηριότητα τῶν ἐπικίνδυνων παραθρησκευτικῶν ὁμάδων. Τό κεντρικό ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας σ' αὐτόν τόν τομέα, ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν αἱρέσεων, ἀντιμετωπίζει καθημερινῶς πληθώρα περιπτώσεων, συμπαρίσταται σέ θύμα-

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΥΓΧΥΣΗ

του π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου*

Ὅλες οἱ ομάδες, πού ἐντάσσονται στή λεγόμενη «Νέα Ἐποχή», κηρύττουν τήν ἐνοποίηση τῶν θρησκειῶν, γιατί, ὅπως ὑποστηρίζουν, ὅλες οἱ θρησκείες ὀδηγοῦν στόν ἴδιο σκοπό καί ἀποτελοῦν μόνο διαφορετικούς δρόμους.

Σέ σχέδιο ἀποκρυφιστικῆς ομάδας, πού ἀπο-

* Ἀπόσπασμα ἀπό ὁμιλία του σέ ἐκπαιδευτικὴ ἡμερίδα (1995) (Βλέπε καί βιβλίο του «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων», σελ. 111-117).

τα καί οἰκογένειες θυμάτων, ὀργανώνει Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις, ἱερατικές συνάξεις, ὁμιλίες, ἐκπομπές, ἐνημερώνει μέσω Ἐγκυκλίων, ἐντύπων καί ἀνακοινώσεων τόν Λαό τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως δέν ἐξαντλεῖται ἐδῶ ὁ τρόπος ἀντιμετώπισης τῆς ἀπειλῆς. Καί τοῦτο διότι, ὅπως ὑπογραμμίσαμε ἐπανειλημμένα πῶς πάνω, **πρόκειται γιά ἐγκληματική δραστηριότητα**. Κι ὅταν ὑπάρχει ἐγκλημα, ὅταν διαπράττονται φόνοι (ἀνθρωποθυσίες) καί αὐτοκτονίες καί χάνονται ζωές, ὅταν νεαρά ἄτομα καταντοῦν ράκη καί ὀδηγοῦνται στά ψυχιατρεῖα ἢ ἀπειλοῦνται ἐννομα ἀγαθά, ἢ εὐθύνη ἀνήκει πλέον στά ἀρμόδια ὄργανα τῆς Πολιτείας. Αὐτό ἄλλωστε ζητᾶ τό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέ τά Ψηφίσματά του, αὐτό κάνουν πολλές χώρες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, μέ εἰδικές Κρατικές Ἐπιτροπές, **πλὴν τῆς Ἑλλάδος**.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει καθῆκον καί ὑποχρέωση νά ἐνημερώνει, νά συμπαρίσταται καί νά συνεργάζεται ἐνδεχομένως μέ τήν Πολιτεία. Καί τό κάνει χωρίς φανατισμό καί μισαλλοδοξία. Τό ἐγκλημα ὅμως ἀντιμετωπίζεται μέ τόν νόμο. Ὑπάρχουν νόμοι τοῦ Κράτους γιά νά ἀντιμετωπίζουν, νά διώκουν καί νά τιμωροῦν τό ἐγκλημα. Κι ἂν δέν ὑπάρχουν τέτοιοι νόμοι γιά τή συγκεκριμένη περίπτωση τότε πρέπει ἐπείγοντως νά νομοθετηθοῦν. Αὐτό ὅμως εἶναι ἀρμοδιότητα τῆς Πολιτείας καί ὄχι τῆς Ἐκκλησίας. Δέν διστάζουμε νά ποῦμε ὅτι ἔχομε καθυστερήσει ἐπικίνδυνα.

τελεῖται ἀπό τρεῖς ὁμόκεντρος κύκλους, παρατηροῦμε:

Στό κέντρο τοποθετεῖται τό «Πνεῦμα». Στό ἀμέσως ἐπόμενο μέρος τοῦ κύκλου, πού χωρίζεται σέ ὀκτώ διαφορετικά κομμάτια, ἀναγράφεται: Ταό, Ἀχούρα, Νιρβάνα, Μπράχμαν, Ἀλλάχ, Ἰεχωῶς, Θεός καί Λόγος. Στόν καθένα ἀντιστοιχεῖ: Ὁ Δρόμος τῆς ἀρμονίας τοῦ Κομφουκίου, ὁ δρόμος τῆς εὐθύτητας τοῦ Ζωροάστρη, ὁ

6. Ἡ νίκη κατά τοῦ σατανᾶ

“Ἡ Χριστιανική ἀντίληψη περί Θεοῦ, περί ἀνθρώπου, περί κόσμου καί περί σωτηρίας, ἡ οὐσιαστική σύνδεση ἀνάμεσα στήν χριστιανική πίστη καί στήν καθημερινή μας ζωή θά προσφέρει στούς νέους τήν ἀπαραίτητη αὐτοσυνειδησία τοῦ χριστιανοῦ, θά τόν καλύψει πνευματικά καί θά ἀποτρέψει τήν ἐσωτερική του ἀναζήτηση στήν ὁποία ἐξωθεῖται ἀπό τά ποικίλα ὑπαρξιακά κενά” (π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, Νεοσατανισμός, σελ. 288).

Ὁ σατανᾶς εἶναι ἓνας “πεπρωκός ἄγγελος”, ἓνας νικημένος ἐχθρός. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Δυνατός καί Ἀληθινός Θεός, ἐνίκησε τόν σατανᾶ καί εἶναι ὁ Κύριος τῆς ἱστορίας, ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς. Ἐκεῖνος πού ἔχει ἐξουσία “ἐπί πνευμάτων ἀκαθάρτων”. Διαβεβαίωσε γι’ αὐτό ὁ ἴδιος τούς μαθητές Του: “Ἐθεώρουν τόν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα” (Λουκ. 10, 18). Ὁ σατανᾶς, χωρίς τήν παραχώρηση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, δέν ἔχει ἐξουσία οὔτε ἐπάνω σέ “ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένην” (Ματθ. 8, 30). Ὁ Χριστός εἶναι γιά μᾶς, ἡ δύναμη, ἡ ἐλπίδα, ἡ σωτηρία.

Ὁ πιστός Χριστιανός δέν φοβᾶται λοιπόν τόν σατανᾶ. Τό πολύ-πολύ αὐτός ὁ ἐπίδουλος τῆς ψυχῆς μας νά γίνει μιά “καλή” εὐκαιρία γιά πολλούς, νικώντας τούς πειρασμούς καί τίς παγίδες του, νά μποῦν οἴγουρα στόν Παράδεισο.

δρόμος τῆς ἀπελευθέρωσης τοῦ Βούδα, ὁ δρόμος τῆς ταύτισης τοῦ Παντατζάλι, ὁ δρόμος τῆς ὑποταγῆς τοῦ Μωάμεθ, ὁ δρόμος τοῦ νόμου τοῦ Μωϋσῆ, ὁ δρόμος τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ καί ὁ δρόμος τῆς λογικῆς τοῦ Πλάτωνα.

Μ' αὐτό τόν τρόπο οἱ ὁμάδες αὐτές φέρουν ἀβεβαιότητα καί σύγχυση σέ ἀστήρικτες συνειδήσεις καί διευκολύνουν τήν ἔνταξη σ' αὐτές μέ τή σκέψη πῶς μπαίνουντας κανεῖς σ' αὐτό τό χῶρο, δέν ἀλλάζει «σκοπό», ἀλλά ἀκολουθεῖ ἀπλῶς ἄλλο δρόμο, πού δέν εἶναι ἀσυμβίβαστος μέ ὅποιοδήποτε ἄλλο. Γι' αὐτό μπορεῖ κανεῖς νά εἶναι ταυτόχρονα καί χριστιανός, καί βουδιστής, καί ἰνδουιστής κ.ο.κ.

Τό σχέδιο αὐτό γκουρουϊστικῆς ὁμάδας ἀποδεικνύει τή θρησκευτική σύγχυση στήν ὁποία ὀδηγοῦνται τά ἀνύποπτα θύματα.

Στή χώρα μας ὑπάρχουν πολλές τέτοιες ἀποκρυφιστικές ὁργανώσεις, πού οἱ ἀρχηγοί τους ὑποστηρίζουν μέ κάθε σοβαρότητα, ὅτι εἶναι χριστιανοί ἢ καί Ὁρθόδοξοι χριστιανοί. Ἕνας ἀπό αὐτούς, ὁ Ρόμπερτ Νάτζεμ, ἄλλοτε Δάσκαλος τῆς «Ἐνωσης Γιόγκα Ἡλίανθος» καί σήμερα «πνευματικός ἡγέτης» τῆς «Ἀρμονικῆς Ζωῆς», μοῦ ἔγραψε:

«Σᾶς γράφουμε σήμερα γιατί ἀληθινά μείναμε κατάπληκτοι βλέποντας στόν καθημερινό καί περιοδικό Τύπο, ὅπου τό κέντρο μας παρουσιάζεται μαζί μέ διάφορα ἄλλα κέντρα, ὡς ἐπικίνδυνη ὁργάνωση. Ἕνα τέτοιο συμπέρασμα δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι ἀποτέλεσμα κακῆς πληροφόρησης καί κακῆς ἀντίληψης σχετικά μέ τό εἶδος τῆς ὑπηρεσίας πού προσπαθοῦμε νά προσφέρουμε στους συνανθρώπους μας... Εἴμαστε χριστιανοί. Δέν ἀνήκουμε σέ καμία ἄλλη θρησκεία. Πιστεύουμε βαθιά στή θεία Φύση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐνθαρρύνουμε τά μέλη μας νά προσεύχονται στόν Χριστό καί μέ τή βοήθειά Του νά βροῦν τήν ἐσωτερική ἐπαφή με τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού θά τους ὀδηγήσει στήν αἰώνια ζωή».

Παρόμοιες ἐπιστολές ἀπεστάλησαν πρόσφατα καί σέ διάφορους ἐκκλησιαστικούς παράγοντες ἀπό τους ὑπευθύνους τῆς «Ἀρμονικῆς Ζωῆς» καί ἀπό ἐπί μέρους στελέχη.

Ἡ παραπάνω περικοπή θά μπορούσε ἄριστα νά ἐρμηνευτεῖ χριστιανικά. Τοῦτο θά γινόταν ἂν

δέν εἶχαμε γνώση τοῦ πράγματος καί ἀγνοοῦσαμε τί ἐννοεῖ ὁ ἐπιστολογράφος κάτω ἀπό τους ὄρους «χριστιανός», «Χριστός» καί «Ἅγιο Πνεῦμα».

Ἡ κατανόηση τῶν ὄρων αὐτῶν ἐναρμονίζεται μέ τή διδαχή τοῦ γκουροῦ Σάι Μπάμπα ἀπό τό Πρασάντι Νίλαγιαμ τῆς Ἰνδίας. Ἔτσι σέ ἔντυπο τῆς κίνησης τοῦ Νάτζεμ, μέ τίτλο «Ὁ Θεός εἶναι τώρα ἐδῶ», ἀναφέρεται:

«Ἄν κάποιος σᾶς ρωτήσῃ μέ μεγάλη σοβαρότητα πού μπορεῖ νά βρεῖ τόν Θεό, πεῖτε του ὅτι εἶναι ἐδῶ, στό Πρασάντι Νίλαγιαμ. Ὁδηγεῖστε τον νά ἔλθῃ σ' αὐτό τό μέρος καί νά μοιραστεῖ τή χαρά σας». Οἱ ὀπαδοί τοῦ γκουροῦ αὐτοῦ ψάλλουν:

«Παραδοθεῖτε στόν Κύριο Σάι!

Λατρέψτε καί βάλτε στό μυαλό σας τά πόδια τοῦ Γκουροῦ, γιατί εἶναι δύσκολο νά περάσετε,

τόν ὠκεανό τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου...

Παραδοθεῖτε στό Σίδα,

Παραδοθεῖτε στό Μπάμπα,

πού εἶναι ἡ μοναδική μορφή τοῦ ΟΜ».

«Ἦ Γκουροῦ, ἐνσάρκωση τῆς Ἁγίας Τριάδος...

Σωτήρα τῶν ἀδυνάτων...

Ἦ Σάι, Κύριε τοῦ σύμπαντος,

εἶσαι ὁ ὠκεανός τῆς συμπόνοιας καί τοῦ ἐλέους,

ὦ Σάι, Κύριε ὅλης τῆς Δημιουργίας...»

«ὦ Λωτόμορφε Κύριε σύ μαγεύεις τό νοῦ,

ὦ Σωτήρα τῆς ἀνθρωπότητας, ἡ ἐνσάρκωση τῆς ἀλήθειας...».

Ἡ συνεργασία ὀρθοδόξων θεολόγων μέ τέτοιες ὁμάδες συντελεῖ ὥστε νά αὐξάνεται ἡ σύγχυση ἀνάμεσα στους ἀπλούς χριστιανούς καί ιδιαίτερα στους νέους. Οἱ ἀποκρυφιστικές ὁργανώσεις φροντίζουν νά διαφημίσουν κατάλληλα τή συνεργασία αὐτή. Αὐτό γίνεται στή χώρα μας μέ τίς ἀποκρυφιστικές καί ἐξωχριστιανικές ὁμάδες: Σαηντόλοτς, πού μέ τίς ὁργανώσεις Narconon καί U-Man International προσπάθησε καί ἐν μέρει κατάφερε στό παρελθόν νά μπεῖ σέ κρατικά ἰδρύματα καί νά λάβῃ «πιστοποιητικά κοινωνικῆς προσφορᾶς», μέ τόν Ὑπερβατικό Διαλογισμό τοῦ γκουροῦ Μαχαρίσι Μαχές Γιόγκι, πού κατάφερε νά διδάσκηται στό πανε-

πιστόμιο Κρήτης από τόν υπεύθυνο τῆς κίνησης στήν Ἑλλάδα, μέ τήν ὀργάνωση «Ἀρμονική Ζωή» πού συνεργάζεται μέ ἰδρύματα τοῦ ΠΙΚΠΑ, καί με ἄλλες παραθρησκευτικές ὀργανώσεις (Νέα Ἀκρόπολη, Πανελλήνιο Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν, Ὁμιλος Μελετῶν κ. ἄ.).

Δημόσιοι φορεῖς ἐκπροσωποῦν μερικές φορές μία πολύ ἐπικίνδυνη θέση γιά νά δικαιολογήσουν τή συνεργασία τους με τέτοιες ὁμάδες. Ἔτσι ὁ Πρύτανης τοῦ Πολυτεχνείου κ. Νίκος Μαρκάτος, σέ ἀπάντηση Ἀνακοινωθέντος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σχετικά μέ παρόμοια ἐκδήλωση πού φιλοξένησε στό πολυτεχνεῖο δήλωσε:

«Τό πολυτεχνεῖο εἶναι ἄσυλο, ἡ οὐσιαστική ἔννοια του ὁποῖου εἶναι ἡ ἐλεύθερη διαπάλη ἰδεῶν».

Προφανῶς γιά τόν κ. Πρύτανη δέν ἔχει καμία σημασία τό ἄν οἱ ὀργανώσεις τίς ὁποῖες φιλοξενεῖ χρησιμοποιοῦν στή προπαγάνδα τους γιά νά παρασύρουν ἀνύποπτους νέους μέ τό ὄνομα καί τή φωτογραφία του καθῶς καί τό ἐντυπωσιακό ἐπιχείρημα: Συνεργαζόμαστε με τήν πρυτανεία τοῦ Πολυτεχνείου, τό ὁποῖο φιλοξενεῖ ἐκδηλώσεις μας καί ἀναγνωρίζει τήν κοινωνική προσφορά μας!

Τί θά γινόταν ἄν λόγου χάρη ἡ μαφία ὀργανώσει μία ἐντελῶς ἀθῶα καί ἐνδιαφέρουσα ἐκδήλωση γιά τή μελέτη ἑνός κοινωνικοῦ προβλήματος καί ζητοῦσε τό Ζάππειο Μέγαρο;

Οἱ ὁμάδες αὐτές χρησιμοποιοῦν τή συνεργασία μέ προσωπικότητες καί ἐπίσημους φορεῖς γιά νά ἀποδείξουν πῶς ἀναγνωρίζονται καί μ' αὐτόν τόν τρόπο ἡ σύγχυση μεγαλώνει.

Μερικές ὀργανώσεις προσπάθησαν νά μᾶς κατηγορήσουν ὡς μισαλλόδοξους ἢ ἀκόμη καί «ρατσιστές» ἐπειδή στήν Ε' Διορθόδοξη Συνδιάσκεψη τῆς Ναυπάκτου (1993) χαρακτηρίστηκαν ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί δέν ἐδίστασαν νά κηρύξουν ἐναντίον μας ἀνίερο καί ἀνήθικο πόλεμο.

Οἱ ὁμάδες πού δυσφημοῦν ὅσους ἀσκοῦν ἐναντίον τους κριτική καί προβάλλουν τήν κριτική

αὐτή ὡς ἀπειλή ἐναντίον τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τάσσονται μέ σφοδρότητα ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καί τῆς ἔρευνας καί δέν ἀνέχονται καμία συζήτηση πάνω στίς δοξασίες τους, στίς μεθοδεύσεις καί στίς τεχνικές τους.

Μερικοί ἐρευνητές, πού συμμετείχαν στή Συνδιάσκεψη τοῦ Wisconsin γιά τίς ὀλοκληρωτικές παραθρησκευτικές ὁμάδες (Cults) εἶχαν ἤδη τήν ἐποχή ἐκεῖνη (1985) «ἐμπειρίες» ἀπό βάρβαρες προσωπικές ἐπιθέσεις, πού προφανῶς ἀποσκοποῦσαν στό φίμωμά τους ἢ στήν ἀποθάρρυνση ἀπό τήν ἔρευνα ἢ ἀπό τή διατύπωση τῶν ἀπόψεών τους. Τέτοιες τακτικές ὄχι μόνο στρέφονται κατά τῆς ἐλευθερίας τῆς ἔρευνας καί τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, ἀλλά προσβάλλουν καί τήν ἐλευθερία τῆς θρησκείας καί τόν κανόνα τῆς ἰσότητος.

Σέ μία δημοκρατική Πολιτεία δέν ὑπάρχει ἡ δυνατότητα περιορισμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας πέρα ἀπό ἐκεῖνο πού κατοχυρώνεται στά ἐπίσημα Συντάγματα τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν. Ὅμως τέτοιοι περιορισμοί ὑπάρχουν καί ἀναφέρονται στήν κατοχύρωση τῶν ἀξιῶν καί ἐννόμων ἀγαθῶν, πού ἐπίσης εἶναι συνταγματικά κατοχυρωμένα. Τέτοια ἀγαθά εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἄλλου, ὁ γάμος, ἡ οἰκογένεια, ἡ ἀνθρώπινη ζωή, ἡ ἀξιοπρέπεια, ὁ σεβασμός τῆς προσωπικότητας τοῦ ἄλλου καί γενικά οἱ ἀξίες, ἐπάνω στίς ὁποῖες θεμελιώνεται ὁ πολιτισμός μας («χρηστά ἦθη», «δημόσια τάξη») καί οἱ δημοκρατικοί θεσμοί.

Γι' αὐτό καί ἡ Πολιτεία ἔχει, ὄχι μόνο δικαίωμα, ἀλλά καί καθήκον, νά παρακολουθεῖ τίς ἐξελίξεις στήν κοινωνία, νά ἐπισημαίνει τυχόν κινδύνους, προερχόμενους ἀπό τίς ὁμάδες αὐτές, νά προειδοποιεῖ τοὺς πολίτες γιά τοὺς κινδύνους αὐτούς καί σέ δεδομένη στιγμή νά λαμβάνει μέτρα γιά νά προστατεύσει τά ἔννομα ἐκεῖνα ἀγαθά πού μέ βάση τή Συνταγματική ἐπιταγή ὑποχρεοῦται νά προστατεύσει. Αὐτό, φυσικά, συμβαίνει ἰδιαίτερα ὅταν ἀπειλεῖται ἡ προσωπικότητα νεαρῶν ἀτόμων καί ἀνηλίκων παιδιῶν.

ΟΙ «ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ» ΤΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΩΝ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΜΙΑ, ΑΓΙΑ, ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Α' μέρος)

*Ἀρχιμ. π. Αὐγουστίνου Μύρου, Δρ. θεολ.
ιεροκήρυκος Ἰ. Μητροπ. Σεργίων & Κοζάνης*

Εἰσαγωγή

Πιά τις πάμπολλες αυτόνομες ομάδες τῶν Πεντηκοστιανῶν κοινό καί βασικό γνώρισμα ἀποτελοῦν οἱ λεγόμενες «ἐμπειρίες», οἱ ὁποῖες συνδέονται συνήθως μέ σημαντικά γεγονότα τῆς προσωπικῆς τους «σωτηρίας». Μεταξύ αὐτῶν πρωτεύουσα θέση κατέχουν ἡ «ἀναγέννηση» καί τό «βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», τά ὁποῖα, καί κυρίως τό δεύτερο, συνοδεύονται ἀπό «πνευματικές ἐμπειρίες», ὅπως εἶναι ἡ γλωσσολαλία, ἡ προφητεία, ἡ θεραπεία καί ἄλλες.

Οἱ παραπάνω λεγόμενες «ἐμπειρίες» θεωροῦνται ἀπό τούς Πεντηκοστιανούς ὡς ἀποδείξεις, πρῶτον ὅτι ὄντως λαμβάνουν τό Ἅγιο Πνεῦμα, καί δεύτερον ὅτι ἡ Ὁργάνωσή τους εἶναι ἡ μόνη ἀληθινή Ἐκκλησία.

Τό πρῶτο ὅμως καί καιριο ἐρώτημα, πού τίθεται, εἶναι ἐάν καί κατά πόσον οἱ «ἐμπειρίες» τῶν Πεντηκοστιανῶν εἶναι γνήσιες ἢ νόθες. Τό ἐρώτημα τοῦτο τίθεται αὐτόματα σέ κάθε καλόπιστο ἐρευνητή, πού ἔχει ἀσχοληθεῖ ἔστω καί ἐλάχιστα μέ τήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτή καταγράφεται στά ἱερά κείμενα τῶν Ἁγίων Γραφῶν καί τῶν ἁγίων πατέρων της.

Οἱ παραπάνω ἰσχυρισμοί τῶν Πεντηκοστιανῶν καί τό εὐλόγο ἐρώτημα τῆς γνησιότητος τῶν ποικίλων «πνευματικῶν ἐμπειριῶν» μᾶς ἀναγκάζουν νά προχωρήσουμε σέ μία βαθύτερη μελέτη τοῦ φαινομένου στήν Ἐκκλησία, γιά νά δοῦμε τίς ἀληθινές τους διαστάσεις.

Γνήσιες καί νόθες ἐμπειρίες σέ σχέση μέ τήν Ἐκκλησία

Οἱ γνήσιες ἐμπειρίες τῶν ἁγίων ποτέ δέν εἶναι αὐτονομημένες ἀπό τήν ἀληθινή Ἐκκλησία.

Τά πρόσωπα, πού βιώνουν τίς ἐμπειρίες αὐτές δέν εἶναι ἄσχετα καί ἀποκομμένα ἀπό τό Σῶμα τῆς ἱστορικά μαρτυρημένης μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' εἶναι ἀπαραίτητα συνδεδεμένα μ' αὐτήν.

Στήν Παλαιά Διαθήκη, πρόσωπα μέ ἔντονες πνευματικές ἐμπειρίες, ὅπως οἱ πατριάρχες, οἱ δίκαιοι, οἱ κριταί καί οἱ προφῆτες, ἀνήκουν στόν συγκεκριμένο λαό τοῦ Θεοῦ. Τά πρόσωπα, πού ἀναφέρονται στά Εὐαγγέλια, ὅπως ἡ Παναγία, οἱ Μαθηταί, ὁ Ἰωσήφ, ὁ Συμεών, ἡ Ἐλισάβετ, ἡ Σαμαρείτιδα, ἔχουν ἄμεση, ἱστορική σχέση μέ τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Κεφαλῆς τοῦ μοναδικοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Τά ὑπόλοιπα πρόσωπα μέ γνήσιες ἐμπειρίες μέσα στήν ἱστορία, πού ἀναφέρονται στίς Πράξεις, ὅπως οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι, ὅσοι πίστεψαν τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ ἀπόστολος Παῦλος¹, ὁ Κορνήλιος, ὁ Ἄγαθος, ἢ ὅσοι μαρτυροῦνται στά Συναξάρια τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος, ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, ὁ ἅγιος Νικόλαος, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θαυματουργός, ὁ ἅγιος Μηνᾶς, ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος θεολόγος, ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσσος, ὁ ἅγιος Νεκτάριος, συνδέονται σταθερά μέ τήν Ἐκκλησία, πού διατηρεῖ ἀδιάκοπη τήν Ἀποστολική Διαδοχή καί ἀναλλοίωτη τήν Ἀποστολική Διδαχή.

Οἱ νόθες πάλι ἐμπειρίες ἐνεργοῦνται σέ ἀνθρώπους πού ἀποδοκιμάζονται φανερά ἀπό

1. Συγκεκριμένα γιά τόν Ἀπόστολο Παῦλο πρέπει νά τονισθῆ ὅτι ἡ ἐμπειρία του κρίθηκε ἀπό τήν αὐθεντία τῆς Ἐκκλησίας. «Ὁ Παῦλος δέν ἔλαβε μία αὐστηρά προσωπική κλήση, πού δέν τήν ἄκουσε κανεῖς ἄλλος, ὅπως θά ἰσχυρίζοταν κάποιος σήμερα: "Ὁ Κύριος μου φανέρωσε αὐτό καί ἐκεῖνο στήν καρδιά μου". Ὁ Ἀνανίας ἐπίσης ἄκουσε τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ καί παρουσίασε τόν Παῦλο στούς μαθητές τῶν Ἱεροσολύμων. Τότε μόνον ὁ Παῦλος ἀποστάληκε ἀπό τήν Ἐκκλησία (Πραξ. 13, 2-3)» (Frank Schaeffer, Χορεύοντας Μόνος, σ. 320).

τόν Θεό και δέν ἔχουν κανονική σχέση μέ τό Σῶμα τῆς ἀληθινῆς ἱστορικῆς Ἐκκλησίας.

Στήν Παλαιά Διαθήκη συναντοῦμε τά δύο γνωστά σώματα, ἐκεῖνο τῶν προφητῶν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ μέ γνήσιες ἐμπειρίες και τό ἄλλο τῶν ψευδοπροφητῶν² μέ νόθες ἐμπειρίες. Τό ὅτι οἱ προφητικές ἐμπειρίες τῶν ψευδοπροφητῶν εἶναι ἀπατηλές φαίνεται ἀπό τούς σχετικούς λόγους τοῦ Θεοῦ, ὅπως μεταφέρονται ἀπό τόν προφήτη Ἰερεμία: *«οὐκ ἀπέστειλον τούς προφήτας και αὐτοί ἔτρεχον· οὐδέ ἐλάλησα πρός αὐτούς και αὐτοί ἐπροφήτευσον»*³. Ἀξίζει νά παρατηρήσουμε ἐδῶ ὅτι κριτήριο τῆς γνησιότητος τῶν προφητῶν δέν εἶναι πρωτίστως οἱ ἐμπειρίες τους, ἀλλά ἡ ἀποδεδειγμένη ἱστορική ἀποστολή τους ἀπό τόν Θεό.

Ἐνδιαφέρουσα εἶναι και ἡ περίπτωση τῶν ἐπτά ἐξορκιστῶν, γυιῶν τοῦ Ἰουδαίου ἀρχιερέως Σκευᾶ, πού ἐπεχείρησαν νά ἐξορκίσουν ἄνθρωπο μέ πνεῦμα δαιμονικό, τό ὅποιο, πρίν τούς ἐπιτεθῆ και τούς κατατραυματίση, μίλησε και εἶπε: *«Τόν Ἰησοῦν γινώσκω και τόν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δέ τίνες ἐστέ;»*⁴. Οἱ ἐξορκισταί δέν εἶχαν καμμία οὐσιαστική σχέση μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό και τόν ἀπόστολό του Παῦλο, δηλαδή μέ τήν Ἐκκλησία. Ἐπεχείρησαν νά χρησιμοποιήσουν τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ὡσάν νά ἦταν ἓνα μαγικό φυλαχτό, τό ὅποιο θά τους ἔδινε αὐτόματα δύναμη και ἐξουσία ἐξω ἀπό τό πλαίσιο τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό τό νόημα ἔχουν και οἱ λόγοι τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, *«ὁ γινώσκων τόν Θεόν ἀκούει ἡμῶν· ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τό πνεῦμα τῆς ἀληθείας και τό πνεῦμα τῆς πλάνης»*⁵. Ἡ ὑπακοή, ἐπομένως, ἢ ἡ ἀνυπακοή στοῦς ἐπίσημα ἐγκατεστημένους ἄνδρες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ κριτήριο γιά τή γνησιότητα τόσο τῶν χαρισματοῦχων, ὅσο και τῶν ἐμπειριῶν τους.

Ἐάν οἱ γνήσιες ἐμπειρίες ἔχουν σχέση μέ τά χαρίσματα πού δίνει τό ἅγιο Πνεῦμα, τότε μόνον μέσα στήν ἀληθινή ἱστορική Ἐκκλησία μποροῦν νά ἀνιχνευθοῦν, ἀφοῦ κατά τόν ἅγιο Εἰρηναῖο, *«Ὅπου εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἐκεῖ και τό*

Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ και ὅπου εἶναι τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐκεῖ και ἡ ἐκκλησία και ὅλη ἡ χάρις. Τό δέ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια»⁶. Ἐπομένως, ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τό ἀξιόπιστο κριτήριο γιά τή γνησιότητα ἢ μή τῶν ἐμπειριῶν.

Οἱ «ἐμπειρίες τῶν Πεντηκοστιανῶν» ἀνεξάρτητες ἀπό τήν ἱστορική Ἐκκλησία

Ἐδῶ τίθεται ἐπιτακτικά τό καιριο ἐρώτημα: Τί σχέση ἔχουν οἱ Ὄργανώσεις τῶν Πεντηκοστιανῶν μέ τήν ἱστορική Ἐκκλησία, αὐτό τό θεάνθρώπινο Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέσα στό ὅποιο ἐνεργοῦνται οἱ γνήσιες πνευματικές ἐμπειρίες; Ἡ ἀπάντηση εἶναι κατηγορηματική: Καμμία, παρά τίς κάποιες φαινομενικές ὁμοιότητες. Ἦ, γιά νά ἐκφραστῶ πῶς παραστατικά, ὁμοιάζουν μ' αὐτήν τόσο, ὅσο ἓνα πλαστικό χριστουγεννιάτικο δένδρο μ' ἓνα αἰωνόβιο ζωντανό δένδρο τοῦ δάσους.

Πρῶτα-πρῶτα οἱ ἴδιοι οἱ Πεντηκοστιανοί, ὅταν ὁμιλοῦν γιά τήν Ἐκκλησία, τήν προσδιορίζουν ἐντελῶς ἄσχετα ἀπό τόν τρόπο μέ τόν ὅποιο τήν γνωρίζουν οἱ ἀπόστολοι. Π' αὐτούς, ἡ Ἐκκλησία *«εἶναι τό σῶμα τῶν χριστιανῶν πιστῶν, ἀνδρῶν και γυναικῶν, ἀφιερωμένων στό Χριστό, παραδομένων σ' Αὐτόν, οἱ ὅποιοι ζοῦν καθημερινά σέ συμφωνία μέ τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ»*⁷, και δέν εἶναι κατ' αὐτούς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ὁ Παῦλος σημειώνει: *«ἦτις ἐστιν τό σῶμα αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ)»*⁸. Ἡ διαφορά ἀνάμεσα στό «σῶμα τοῦ Χριστοῦ» και στό «σῶμα τῶν χριστιανῶν» εἶναι ὅση και ἡ διαφορά ἀνάμεσα στόν θεάνθρωπο Χριστό και σ' ἓνα κτιστό ἄνθρωπο. Ἔτσι, μέ τό ἀντιαποστολικό αὐτό δόγμα οἱ Πεντηκοστιανοί ὑποβαθμίζουν τό μέγα μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας σ' ἓναν ἀπλό ἀνθρωποκεντρικό Ὄργανισμό, χωρίς καμμία ὀργανική σχέση τῶν μελῶν μέ τήν Κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, τόν θεάνθρωπο Κύριο Ἰησοῦ Χριστό,

6. Ἁγ. Εἰρηναίου, Κατά Αἰρέσεων, 3, 24, 1. Πρὸβ. Γ. Φλορόφσκυ, Τό Σῶμα τοῦ ζῶντος Χριστοῦ, σ. 73, «Ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οὐσιωδῶς ἱστορική. Εἶναι θαθεῶς ἐρριζωμένη εἰς τά ἱστορικά γεγονότα τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσία... Εἰς τήν καθολικήν ἐμπειρίαν τῆς Ἐκκλησίας οὐδέν λησμονεῖ. Αἱ μερικαί ἐμπειρίαί ἐνωματοῦνται ἐν αὐτῇ εἰς ὑπερχρονικήν ὁλότητα».

7. Βλ... Ἐφημερίδα, Χριστιανισμός, φύλλο Αὐγούστου 1998.

8. Ἐφ 1, 23· Κολ 1, 18

2 3Βασ 18

3. Ἰερ 23, 21

4. Πραξ 19, 15

5. Α Ἰω 4, 6

παρά μόνον μέ μία υποκειμενική πίστη, πού άντλοῦν ἀπό τήν αυθαίρετη δική τους ἐρμηνεία τῶν Γραφῶν.

Εἶναι ἀκόμη γνωστό ὅτι ἕνα ἀπό τά κύρια γνωρίσματα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐνότητα, ὅπως δηλώνει καί τό ὄνομά της. Ἡ ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἐκφράζεται ὡς πραγματικότητα μέ τήν ἀδιάκοπη Ἀποστολική Διαδοχή, μέ τήν ἀναλλοίωτη Διδαχή καί μέ τήν διατήρηση τῆς δομῆς τοῦ ἐνός Σώματος στή Θεία Εὐχαριστία⁹. Στούς Πεντηκοστιανούς τίποτε ἀπ' αὐτά δέν ισχύει. Ἡ ἐνότητα στή δομή τους εἶναι βαθύτατα τραυματισμένη ἀπό τίς συνεχεῖς διασπάσεις, ἀφοῦ στόν ἕνα αἰῶνα ἱστορίας τους ἔχουν διαιρεθῆ σέ πολλές δεκάδες Ὄργανώσεων, ὅπου ἡ κάθε μία θεωρεῖ τίς περισσότερες ἀπό τίς ἄλλες ἢ ὅλες ἀτελεῖς¹⁰.

Ὅσον ἀφορᾷ στήν ἀδιάκοπη Ἀποστολική Διαδοχή, οὔτε γίνεται λόγος γι' αὐτήν, ἀφοῦ ἡ παρουσία τους στήν ἱστορία ἀριθμεῖ μόλις ἕνα αἰῶνα. Ἐδῶ θά ἐπαναλάβω ἀπλῶς τούς λόγους τοῦ Τερτυλλιανοῦ, μέ τούς ὁποίους γύρω στό 200 μ. Χ. προκαλοῦσε τούς αἰρετικούς τῆς ἐποχῆς του: «*Ἄς μᾶς δείξουν τήν ἀρχή τῶν ἐκκλησιῶν τους, ἄς ξεδιπλώσουν μπροστά μας τούς καταλόγους τῶν ἐπισκόπων πού ἀκολουθοῦν διαδοχικά ἀπό τήν ἀρχή, ὥστε ὁ πρῶτός τους ἐπίσκοπος νά ἔχη ὡς προστάτη καί προκάτοχό του κάποιον ἀπό τούς ἀποστόλους ἢ τούς ἀποστολικούς ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι συνδέονται σταθερά μέ τούς Ἀποστόλους. Αὐτός εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο οἱ ἀποστολικές Ἐκκλησίες μεταδίδουν τούς ἐπισκοπικούς τους καταλόγους, ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῶν Σμυρναίων, ἡ ὁποία διατηρεῖ τήν παράδοση ὅτι ὁ Πολύκαρπος τοποθετήθηκε ἀπό τόν Ἰωάννη*»¹¹. Κι ἐμεῖς μέ τή σειρά μας προκαλοῦμε τούς Πεντηκοστιανούς νά μᾶς δείξουν τούς ἐπισκοπικούς τους καταλόγους καί

αὐτό τό Εὐχαριστιακό Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Κυρίου, γιά νά ἀποδείξουν ὅτι ἔχουν πραγματική σχέση μέ τούς ἀποστόλους, τόν Ἰησοῦ Χριστό¹² καί τήν μία ἀληθινή Του Ἐκκλησία.

Μέσα, λοιπόν, σ' ἕνα χῶρο ξένο καί ἄσχετο πρὸς τήν ἀληθινή ἱστορική Ἐκκλησία καί τόν ἀληθινό Χριστό, ὅπως συμβαίνει στούς Πεντηκοστιανούς¹³, κανένας δέν μπορεῖ νά ὀμιλεῖ γιά γνήσιες πνευματικές ἐμπειρίες, ἀλλά μόνον γιά υποκειμενικές καί δαιμονικές ἀντιλήψεις. Εἶναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικά γιά τήν περίπτωση τά ὅσα γράφει ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος Κύπρου γιά τούς αἰρετικούς Μοντανούς, οἱ ὁποῖοι ἐμφάνιζαν παρόμοια φαινόμενα μέ τούς Πεντηκοστιανούς. «*Αὐτοί ξεχώρισαν τούς ἑαυτούς τους, δίνουν τήν προσοχή τους σέ πνεύματα πλάνης καί σέ διδασκαλίες δαιμονίων, λέγοντας ὅτι, Ἐμεῖς πρέπει νά δεχόμαστε καί τά χαρίσματα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι καί ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ δέχεται τά χαρίσματα, ἀλλά τά πραγματικά χαρίσματα, αὐτά πού ἐπικυρώνονται μέσα στήν Ἐκκλησία μέ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἀπό τούς προφήτες καί τούς ἀποστόλους ...*»¹⁴. Ἐδῶ ισχύουν γιά τούς Πεντηκοστιανούς καί οἱ λόγοι τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: «*Αὐτοί οἱ ὁποῖοι ξεχώρισαν τόν ἑαυτό τους ἀπό τήν Ἐκκλησία στεροῦνται πλέον τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Οὔτε μποροῦν νά μεταδώσουν σέ ἄλλους ἐκείνη τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπό τήν ὁποία αὐτοί οἱ ἴδιοι ἐξέπεσαν*»¹⁵.

12. Βλ. π. Γ. Φλορόφσκυ, Τό Σῶμα τοῦ ζῶντος Χριστοῦ, σ. 72, «Ὁ Ἰησοῦς τῆς ἱστορίας ἀναγνωρίζεται ὡς ὁ Χριστός καί Κύριος πρὸ παντός ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου (Λουκ. 24,35)».

13. Ἐδῶ ταιριάζει ἡ παρατήρηση τοῦ πρώην εὐαγγελικοῦ Thomas Howard, ὁ ὁποῖος στό βιβλίο του, Evangelical Is Not Enough, σ. 67, ὁμολογεῖ: «Ἦταν ὡσάν ἡ Ἐκκλησία νά μὴν εἶχε ὑπάρξει ποτέ. Ἦταν ὡσάν ἡ Βίβλος νά εἶχε γραφεῖ χθές καί ἐγώ ἤμουν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος πού τήν ἄνοιγα».

14. Ἁγίου Ἐπιφανίου Κύπρου, Κατά Αἰρέσεων, 48, 1· Migne 41, 856.

15. Μεγάλου Βασιλείου, Ἐπιστολή 188, 1. Πρὸλ. Καί τούς λόγους τοῦ ἁγίου Κυπριανοῦ, «Ἡ ἐκκλησία ἐπίσης εἶναι μία ... ὁποιοσδήποτε χωρίζεται ἀπό τήν Ἐκκλησία καί συνδέεται μέ μία μοιχαλίδα εἶναι ἀποξενωμένος ἀπό τίς ὑποσχέσεις τῆς Ἐκκλησίας· οὔτε ἐκεῖνος πού ἐγκαταλείπει τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ θά λάβῃ τήν ἀμοιβή τοῦ Χριστοῦ». (De catholicae Ecclesiae unitate, βλ. Frank Schaeffer, «Χορεύοντας Μόνος», σ. 154).

9. Βλ. Ἰωάννου Ζηζιούλα, Ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Θεῖα Εὐχαριστία καί τῶ ἐπισκόπῳ, Ἀθήναι 1965.

10. Βλ. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστιανοί στήν Ἑλλάδα, σ. 45-50.

11. Tertullianus, De prescriptione haereticorum, 21.

ΟΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΣΜΟΛΟΓΙΑ

Ἄρχιμ. π. Βαρνάβα Λαμπρόπουλου

Θεμελιώδες δόγμα τῆς Νέας Ἐποχῆς εἶναι ὁ ΟΛΙΣΜΟΣ. Τί σημαίνει «Ὀλισμός»; Τί σημαίνει «ὀλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου»; Ἄς πάρωμε ὁδηγό μας ἕναν ἀπό τούς ἀποστόλους τῆς Νέας Ἐποχῆς τόν **Fritjof Capra**.

Ὁ Κάπρα τό 1982 ἔβγαλε ἕνα βιβλίο μέ τόν χαρακτηριστικό τίτλο «**Σημεῖο στροφῆς. Θεμέλιοι λίθοι γιά μιὰ νέα ὄψη τοῦ κόσμου**». Ἐκεῖ μεταξύ τῶν ἄλλων λέει τά ἑξῆς:

«Ἡ σοβαρότητα καί ἡ παγκόσμια ἔκταση τῆς σημερινῆς κρίσης δείχνει πῶς, κατά πάσα πιθανότητα, ὁ πλανήτης μας ἔφτασε σέ ἕνα σημεῖο στροφῆς. Μιάς στροφῆς, πού θά ὀδηγήσει σέ μιὰ ἀλλαγὴ χωρίς προηγούμενο. Καί γιά νά καταλάβουμε αὐτήν τήν παγκόσμια ἀλλαγὴ, χρειάζεται νά ξεθεμελιώσουμε τόν παλιό τρόπο σκέψης μας, νά γκρεμίσουμε τίς παλιές ἀξίες καί νά τά δοῦμε ὅλα μέ καινούριο μάτι. Μέ τό μάτι τοῦ ὀλισμοῦ».

Ἄς δοῦμε πρῶτα πῶς φαίνεται ὁ κόσμος μέσα ἀπό τά παραμορφωτικά γυαλιά τοῦ ὀλισμοῦ.

α. Ταύτιση Θεοῦ καί κόσμου.

Κατ' ἀρχήν δέν ὑπάρχει διαφορά οὐσίας μεταξύ τοῦ κόσμου καί τοῦ Θεοῦ. Θεός καί κόσμος εἶναι κατ' οὐσίαν ΕΝΑ. Ἔτσι δέν ὑπάρχει προσωπικός Θεός, ἀλλά μόνο ἕνα «Παγκόσμιο Συμπαντικό Πνεῦμα»! Μιά «Παγκόσμια Συμπαντική Ἐνέργεια». Ἄν μπορούμε νά κάνουμε λόγο γιά Θεό, τότε ὁ Θεός πρέπει νά περιλαμβάνει τήν ὁλότητα αὐτῆς τῆς παγκόσμιας ἐνέργειας. Ὅλα τά ὄντα τοῦ ὄρατοῦ καί ἀοράτου κόσμου δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἐκδηλωμένες μορφές, «προβολές» - ὅπως τίς λένε - τῆς θείας οὐσίας.

Προφανῶς πρόκειται γιά μιὰ ἀπό τίς γνησιότερες μορφές πανθεισμοῦ, κατά τήν ὁποία τά πάντα εἶναι «Θεός». Καί αὐτός ὁ ἐντός εἰσαγωγικῶν «Θεός» σέ κάθε ὁμάδα ἔχει καί διαφορετικό ὄνομα. Ἄλλος τόν λέει «Συμπαντική Ἐνέργεια», ἄλλος τόν λέει «Κοσμική Ὑπερσυνειδητότητα», ἄλλος τόν λέει «Ὑπέρτατο Ἔνα», ἄλλος

τόν λέει «Ἐαυτό» (τό Ε μέ κεφαλαῖο). Ὁ καθένας τόν ὀνομάζει ὅπως θέλει.

Ἔτσι τό βασικό θεώρημα τῆς Νέας Ἐποχῆς λέει: Τά πάντα εἶναι Ἔνα. Δέν ὑπάρχει κανένας διαχωρισμός. Τά πάντα προέρχονται ἀπό τό Ἔνα διά «προβολῆς» ἢ «ἐκροῆς» καί ταυτίζονται κατ' οὐσίαν μέ τό Ἔνα.

β. Ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνάγκης

Ἄφοῦ, ὅμως, δέν ὑπάρχει διάκριση ἀνάμεσα στήν οὐσία τοῦ Θεοῦ καί στίς ἐνέργειές του, ἀφοῦ τά πάντα προῆλθαν διά προβολῆς ἢ ἐκροῆς τῆς Θείας Οὐσίας, τότε ἡ δημιουργία εἶναι ἀποτέλεσμα ἀνάγκης καί ὄχι καρπός τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐλευθερίας τοῦ Θεοῦ. Καί μ' αὐτήν τήν ἔννοια ἡ δημιουργία ἀποτελεῖ «πτώση τοῦ Θεοῦ»· «θυσία τοῦ Θεοῦ», ὅπως τήν ὀνομάζουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς νεο-εποχίτικης κίνησης τοῦ «Ἐσωτερικοῦ Χριστιανισμοῦ». Καί λέγοντας «θυσία τοῦ Θεοῦ», ἐννοοῦν τήν διαφορά ἀνάμεσα στήν «ἐκδηλωμένη» Θεότητα - πού εἶναι ἀναγκαστικά διασπασμένη, κομματιασμένη στά διάφορα ὄντα - καί στήν «ἀνεκδήλωτη» Θεότητα, δηλαδή τήν ἀπεριόριστη καί ἀπόλυτα ἐλεύθερη Θεότητα.

Μέ ἄλλα λόγια, κατ' αὐτούς, ὁ Θεός ἔπαθε ζημιὰ δημιουργώντας τόν κόσμο. Ζημιώθηκε. Μειώθηκε. Καί μάλιστα τό ἔπαθε κατ' ἀνάγκην. Χωρίς νά τό θέλει. Τοῦ ἦταν γραφτό νά τό πάθει. Ὅποτε «πάει περίπατο» ἡ ἀγάπη καί ἡ ἐλευθερία τοῦ Θεοῦ, πού - κατά τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία - δημιούργησε τά πάντα, μόνο καί μόνο ἀπό τήν λαχτάρα Του νά κάνει καί ἄλλους κοινωνούς τῆς δόξας Του καί τῆς ἀγαθότητάς Του.

Βέβαια μιλώντας ἐδῶ γιά Θεό ἄς μή ξεχνιόμαστε ὅτι ἔχομε νά κάνουμε μέ προσωπικό Θεό - Δημιουργό. Δέν ὑπάρχει προσωπικός Δημιουργός, πού νά δημιούργησε τόν κόσμο ἐν χρόνῳ στήν ὀλιστική κοσμολογία.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

*Ἀθανασίου Νεοφωτίστου, τ. ἐπ/τοῦ Δ.Ε.
Προέδρου τῆς Π.Ε.Γ.*

Παρηκολούθησα πρό καιροῦ διάλεξη ἐπιφανοῦς ὁμιλητοῦ, ὁ ὁποῖος φιλοδοξεῖ νά διαδραματίσει οὐσιαστικό ρόλο στήν πολιτική ζωή τῆς χώρας μέ θέμα: τά σύγχρονα προβλήματα στήν κοινωνική μας ζωή. Ὁ ὁμιλητής στήν ἀξιόλογη

ὄντως διάλεξή του ἀναφέρθηκε στήν παγκοσμιοποίηση, σέ σκοτεινές δυνάμεις τίς ὁποῖες δέν κατονόμασε, σέ κέντρα καί παράκεντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ πού κατευθύνουν, ὅπως εἶπε, ἐκ τοῦ παρασκηνίου τήν πορεία τῆς χώρας μας πρός τίς

γ. Ἡ πορεία τοῦ σύμπαντος εἶναι κυκλική

Ἄφοῦ ὁ ἀπρόσωπος Θεός ὑπῆρχε πάντοτε, ἔτσι καί τό σύμπαν - πού ταυτίζεται μέ τόν Θεό - ὑπῆρχε πάντοτε. Δέν ὑπάρχει οὔτε ἀρχή οὔτε τέλος. Ἡ πορεία τοῦ σύμπαντος, λένε οἱ ὀπαδοί τοῦ ὀλισμοῦ, εἶναι κυκλική. Ἡ δημιουργία δέν ἄρχισε ποτέ καί δέν θά τελειώσει ποτέ.

Ὁ πρῶην βενεδικτίνος μοναχός καί μετέπειτα μάγος Eliphas Levi μιλάει γιά ἕνα τεράστιο ρολόι πού γυρίζει συνεχῶς. Ὅταν κτυπήσει μία ἢ ὦρα, «ἐμφανίζεται μία νέα δημιουργία, ἀλλά ἐξέρχεται ἀπό τήν προηγούμενη.... Εἶναι σάν ἕνα στόμα πού ἐκπνέει, εἰσπνέει καί ἐκπνέει ἀκαταπαύστως. Ἡ πνοή του ἐξακοντίζει στόν χῶρο ἑκατομμύρια νέων κόσμων» ἔπειτα τά μυστηριώδη χεῖλη του μισανοίγουν καί τούς ἔλκουν μέ μία ἄφατη εἰσπνοή. Ἔτσι καί ὁ Θεός ἀπορρίπτει καί ἀπορροφᾷ... Ὁ Θεός εἶναι σάν τήν θάλασσα, πού δημιουργεῖ τήν παλίρροια καί τήν ἀμπώτιδά της χωρίς νά αὐξάνουν ἢ νά μειώνονται τά νερά της».

Μιά ἄλλη παραστατική εἰκόνα γιά τήν κυκλική πορεία τοῦ σύμπαντος χρησιμοποιεῖ ὁ ἰδρυτής τοῦ «Καφέ Σχολειοῦ» Κώστας Φωτεινός. Ὁ ἐν λόγῳ ἀπόστολος τῆς Νέας Ἐποχῆς, πολύ σωστά κατάλαβε ὅτι, ὅσο πῶ νωρίς μνηθῆ κανεῖς στήν ὀλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου, τόσο πῶ καλά μαθαίνει τό μάθημα καί γι' αὐτό ἔφτιαξε δικό του σχολεῖο στό ὁποῖο διδάσκει ἀποκρυφισμό ἀπό τό νηπιαγωγεῖο. Ὁ Φωτεινός λοιπόν χρησιμοποιεῖ τήν ἐξῆς εἰκόνα:

«Ὁ κόσμος», λέει, τό σύμπαν, εἶναι ἕνα τεράστιο μπαλόνι γεμάτο ἐνεργειακή ροή. Ἀῦλη,

ἀνεξάντλητη, αἰώνια ἐνεργειακή ροή... Ἀπό τήν ἐνεργειακή ροή δημιουργοῦνται ὅλα τά ὄντα τοῦ σύμπαντος - ἀπό τούς γαλαξίες μέχρι τίς πέτρες, τά ζῶα καί τούς ἀνθρώπους. Καί σ' αὐτήν τήν ἐνεργειακή ροή ξαναγυρίζουν ὅλα, τό καθένα μέ τήν σειρά του, ὅταν ὀλοκληρώσουν τόν κύκλο τῆς ὑπαρξῆς τους».

Μέ ἄλλα λόγια, ὅλα γυρίζουν σέ ἕνα ἄχαρο μαγγανοπήγαδο, χωρίς κανένα νόημα καί χωρίς κανένα σκοπό.

Ἐν παρενθέσει, ἄς ἐπιτραπεῖ νά παρατηρήσωμε ὅτι σήμερα δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά πᾶνε τά παιδιά μας στό Καφέ Σχολεῖο τοῦ Φωτεινοῦ γιά νά μνηθοῦν στόν ὀλισμό ἀπό νωρίς, καί νά μάθουν γιά τό μαγγανοπήγαδο πού ἀναφέραμε. Πλεῖστα τῶν τηλεοπτικῶν προγραμμάτων τῆς λεγόμενης παιδικῆς ζώνης εἰσάγουν τά παιδιά μας στόν «θαυμαστό κόσμο» τῆς Νέας Ἐποχῆς.

Δέν εἶναι ἀσύνηθες νά ἀκούσει κανεῖς παιδιά, πού παίζοντας μαλλώνουν καί τό ἕνα λέει στό ἄλλο: «Πρόσεξε γιατί ἐγώ σέ προηγούμενη ζωή μου ἦμουν λύκος». Καί τό ἄλλο ἀπαντάει: «Κι ἐγώ ἦμουν ἀρκούδα». Ὅποτε πρέπει νά παρέμβουμε ὥστε οἱ καρμικές σχέσεις τῶν παιδιῶν νά μήν τά ὀδηγήσουν σέ αἱματοχυσία. Ἐξ ἄλλου τά παιδιά δέν θά φταῖνε σέ τίποτε. Τό κάρμα τους θά φταίει!

Δέν ἐπεκτεινόμαστε ἐδῶ στίς περὶ κάρμα καί μετενσαρκώσεως θεωρίες. Τονίζουμε μόνο ὅτι τό θεμέλιο αὐτῶν τῶν δοξασιῶν εἶναι ἡ **ὀλιστική κοσμολογία**.

δικές τους επιδιώξεις και άλλα πολλά παρεμφερή.

Συνάντησα τόν όμιλητή στό τέλος τής διάλεξης του και του εξέθεσα κάποιους προβληματισμούς μου, ως προς τήν επισήμανση του πραγματικού κινδύνου πού υπάρχει στή χώρα μας και ό όποιος έχει όνομα και είναι ύπαρκτός και όχι σκιάδης και άγνωστος. Έπειδή ή διάλεξη έγινε σέ πόλη τής περιοχής Μεσογείων, απ' όπου προέρχεται ό όμιλητής, του έκανα τήν ερώτηση, αν γνωρίζει ότι στήν Παιανία λειτουργεί τό άσραμ του γκουρού Σατυανάντα, ότι στή Μιρινούντα Μαρχοπούλου σέ περιοχή 200 στρεμμάτων λειτουργεί περιστασιακό κοινόδιο τής «Άρμονικής Ζωής», στό όποιο οι «κατασκηνωτές» διδάσκονται θεωρίες ινδικής πνευματικότητας, όπως τή μετενσάρκωση, τό κάρμα κ.λ.π., ότι στήν Ψάθα Βιλλίων (είχε τήν προηγούμενη μέρα μιλήσει εκεί όπως δήλωσε) έχει ανεγερθεί μεγάλο κτιριακό συγκρότημα του «Όμίλου Μελετών» μιάς όργάνωσης πού υπάγεται κατ' ευθείαν στον ινδό γκουρού Σανκαρτζάρια, κ.λ.π. Του ανέφερα και κάποια άλλα όνόματα και διεπίστωσα μέ μεγάλη μου λύπη, ότι είχε πλήρη άγνοια όλων αυτών των καταστάσεων και δέν ήταν σέ θέση νά αξιολογήσει τήν όντως άπειλή έναντίον του λαού μας και τής χώρας μας.

Τό φαινόμενο αυτό δέν είναι μοναδικό. Πολλοί συνέλληνες πού ανήκουν στον πολιτικό ή πνευματικό χώρο, αλλά και πολλοί κοινωνικοί φορείς αντιμετωπίζουν τό πρόβλημα των νεοφανών αίρέσεων και τής παραθρησκείας ως παραπρόβλημα και τό καλύπτουν μέ τόν μανδύα τής άδιαφορίας ή και τής απόρριψης. Κατά τά άλλα έχουμε τήν τάση νά γενικεύουμε τίς άπειλές, νά μήν τίς όνομάζουμε, νά μήν τίς αποκαλύπτουμε, αλλά νά αναφερόμαστε σ' αυτές άόριστα και μέ αναπόδεικτα έπιχειρήματα.

Κι' όμως οι αίρέσεις και ή παραθρησκεία αποτελούν για τή χώρα μας και για άλλες χώρες, μέγιστο πρόβλημα. Είναι **τό πρόβλημα**. Οι Έλληνες έχουμε τό έλάττωμα νά γενικεύουμε ή νά άπλουστεύουμε τά προβλήματα και νά ψάχνουμε για τά ίχνη, ενώ έχουμε μπροστά μας τό λιοντάρι.

Τό μεγαλύτερο ποιμαντικό, κοινωνικό και έθνικό πρόβλημα τής έποχής μας είναι ή ραγδαί-

α εξάπλωση του αίρετικού φαινομένου πού άπειλεί νά κλωνίσει συνθέμελα τό έθνικό μας οικοδόμημα. Όλα τά άλλα πού παρουσιάζονται στον Έλληνικό λαό ως μεγάλα προβλήματα πολλές φορές τόν άποπροσανατολίζουν ή και τόν σκανδαλίζουν, όταν είναι θεατής έντονων διαφωνιών για άσήμαντα ή μικρά θέματα.

Συνήθως ύποστηρίζουμε ότι για όλα τά άσχημα πού συμβαίνουν στή χώρα μας φταίνε οι ξένοι ή ή κακή κοινωνία μας. Κατ' αυτόν τόν τρόπο άποσειούμε τή δική μας ευθύνη και ήσυχάζουμε. Κανείς όμως δέν μπορεί νά άνεβεί στήν πλάτη μας, αν έμεις δέν σκύψουμε. Και σκύβουμε βαθιά και ύποτελικά όταν άδιαφορούμε για **τό πρόβλημα** και άσχολούμαστε μέ μικροπροβλήματα. Αυτός ό παγερός άνεμος τής άδιαφορίας συντελεί στό φαινόμενο οι αίρέσεις νά καλπάζουν σήμερα άνενόχλητες και προκλητικές.

Δυστυχώς και κάποιοι έκκλησιαστικοί παράγοντες δέν έχουν άντιληφθεί τόν κίνδυνο και δέν έχουν θέσει, όπως θά έπρεπε, σέ πλήρη προτεραιότητα τήν προφύλαξη των πιστών από τόν όλοσθηρό δρόμο τής πλάνης πού τίς περισσότερες φορές δέν έχει γυρισμό. Δέν έχουν θέσει σέ πλήρη προτεραιότητα τήν ενημέρωση των Έλλήνων πάνω στα θέματα αυτά, ώστε νά μή πέσουν θύματα τής έπιστημονικά μεθοδευμένης προσηλυτιστικής έκστρατείας πού γίνεται εις βάρος των πιστών τής Όρθόδοξης Έκκλησίας. Δέν περιμένουμε νά τό πράξουν αυτό κρατικές ύπηρεσίες γιατί δέν τό θέλουν ή δέν τό μπορούν, φοβούμενες ίσως τήν αντίδραση των αυτοαποκαλούμενων «προοδευτικών», οι όποιοι «κόπτονται» για θρησκευτική δήθεν έλευθερία και μās κατηγορούν όσους άσχολούμαστε μέ τό πρόβλημα αυτό για μισαλλοδοξία και μεσαιωνισμό.

Έπαναλαμβάνουμε ότι δέν υπάρχει μεγαλύτερο πρόβλημα από τό πρόβλημα των αίρετικών δραστηριοτήτων σήμερα. Οι αίρέσεις είναι βέβαια παγκόσμιο πρόβλημα, αλλά στή χώρα μας δέν λειτουργούν, όπως συμβαίνει στό έξωτερικό, άποτελεσματικές άμυντικές δυνάμεις τής Πολιτείας και τής κοινωνίας οι όποιες θέτουν φραγμούς στή εξάπλωσή τους.

Διεθνείς έμπειρογνώμονες εκτιμούν ότι υπάρχουν 3.000 έως 5.000 εν ενεργεία όργανώσεις οι όποιες έχουν κατορθώσει νά προσηλυτίσουν ένα

εὐρύ κοινό ἀπό κάθε ἐπίπεδο καί ἀπό κάθε ἡλικία. Σέ ἐτήσια ἔκθεση ἀμερικανικῆς πρωτοβουλίας γονέων (AFF) ἐπισημαίνεται ὅτι οἱ ποικιλώνυμες ὀργανώσεις εἶναι οἱ μάλιστα πού θρῖσκονται συνέχεια μπροστά μας, εἶναι συνεχῶς στό προσκήνιο καί ἡ ἀγωνία καί ἡ ὀδύνη τῶν ἀνθρώπων πού ἔχουν ὑποστεῖ τίς συνέπειες ἀπό τή δραστηριότητά τους, ἔχει φθάσει στό ἀποκορύφωμά της.

Σέ πολλές χώρες, ὅπως στή Γαλλία καί τή Γερμανία οἱ Ἐνώσεις Ἐθελοντῶν γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς αἰρετικῆς λαίλαπας ἔχουν πλαισιωθεί μέ ἐπαγγελματίες ψυχολόγους, ἐκπαιδευτικούς, εἰσαγγελεῖς, ἀνωτάτους δικαστικούς, κληρικούς καί ἄλλους προκειμένου νά μελετήσουν τά δεδομένα τοῦ αἰρετικοῦ φαινομένου καί νά ἐπισημάνουν τούς κινδύνους πού ἐγκυμονεῖ τό φαινόμενο τῶν αἰρέσεων στήν κοινωνία μας. Ὅλοι αὐτοί εἶναι ἐθελοντές καί ἀποτελοῦν ὀργανωμένο προπύργιο ἀντιμετώπισης τῆς μεγάλης ἀπειλῆς.

Καί ἡ χώρα μας δέν ὑστερεῖ στήν προσπάθεια ἐνημέρωσης κυρίως τῶν πολιτῶν γιά τίς νεοφανεῖς αἰρέσεις καί τήν παραθρησκεία.

Ἡ Π.Ε.Γ. ἀπό τῆς ἰδρύσεώς της μέχρι σήμερα συνεισφέρει μέσω τῶν ἐθελοντῶν της τήν ἐξειδίκευσή της πάνω στά θέματα αὐτά καί ἔχει καταφέρει νά ἐδραιωθεί στό λαό μας ἡ γνώση τοῦ κινδύνου. Γι' αὐτό ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ὑποστηρίζει μέ συγκινητικές ἐκδηλώσεις τή ζωτικῆς σημασίας ἐργασία μας. Ἡ διάδοση τοῦ περιοδικοῦ «Διάλογος» καί ἡ πλαισίωση τῶν σεμιναρίων τῆς Ἐνώσεως ἀποτελεῖ τήν πῶς ἐμφανῆ, ἀλλά καί σοβαρότατη ἀπόδειξη τῆς συμπαράστασης τοῦ λαοῦ μας. Γιὰ νά εἶναι πῶς ἀποτελεσματικό τό ἔργο της, ἡ Π.Ε.Γ. συνεργάζεται μέ ὅλες τίς Ἐνώσεις καί Πρωτοβουλίες Γονέων πού ὑπάρχουν στή χώρα μας καθῶς καί μέ ἕνα ὄλο αὐξανόμενο διεθνές δίκτυο μελέτης τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν.

Σήμερα, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, ἑκατοντάδες χιλιάδες, γιά νά μήν ποῦμε ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, θρῖσκονται μπλεγμένοι σ' αὐτό τό φαινόμενο πού εἶναι δύσκολο νά τό ἀντιληφθεῖ κανεῖς

καί πῶς δύσκολο νά τό ἐρμηνεύσει. Ἐνα φαινόμενο πού δυστυχῶς ἡ κοινωνία μας ἐξακολουθεῖ νά τό ἀγνοεῖ. Μόνο στή σατανιστική Ἐκκλησία οἱ ὀπαδοί της εἶναι περισσότεροι ἀπό 20.000.000! Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ζητοῦν συμπαράσταση καθημερινά καί πιστεύουν ὅτι εἶναι μόνοι καί ἀβοήθητοι. Ἡ Π.Ε.Γ. προσφέρει βοήθεια σέ γονεῖς καί σέ πρῶην μέλη τῶν διαφόρων ὀμάδων, ὥστε νά μπορέσουν νά ἐπανενταχθοῦν στήν Ἐκκλησία καί τήν Κοινωνία, γιά νά μπορέσουν νά συνεχίσουν τή ζωή τους καί νά ἀποκτήσουν ἀξιοπρέπεια καί κοινωνική ἀποδοχή.

Ὁ πόνος εἶναι μέγας. Στό γράμμα τῆς Π.Ε.Γ. πρὸς τούς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ «Διάλογος», πού δημοσιεύεται σέ τοῦτο τό τεῦχος, ἀναφέρονται κάποιες ἱστορίες θλιβερές, τραγικές πού προκαλοῦν φρίκη. Ὅμως στήν πραγματικότητα ἡ φρίκη δέν περιγράφεται εὐκόλα. «Ἡ φρίκη - λέγει ὁ Σεφέρης στό ποίημά του «ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ» - δέν κουβεντιάζεται, γιατί εἶναι ζωντανή, γιατί εἶναι ἀμίλητη καί προχωράει. Στάζει τήν μέρα, στάζει τή νύχτα, μνησιπῆμων πόνος». Αὐτή ἡ ὀδὴ τῆς φρίκης τοῦ Σεφέρη ταιριάζει ἀπόλυτα στίς ἱστορίες πού συναντοῦμε καθημερινά στό διακόνημά μας.

Θά κλείσουμε τό κείμενο τοῦτο μ' ἕνα στίχο ἀπ' ἄλλο ποίημα τοῦ Σεφέρη.

«Ποῖός θά σηκώσει τή θλίψη τούτη ἀπ' τήν καρδιά μας;».

Μιλᾶμε ἔτσι ἀναφερόμενοι στά ἀνθρώπινα δεδομένα πάνω στό στίχο αὐτό. Γιατί ἐμεῖς γνωρίζουμε Ποῖός εἶναι τό Φῶς, ἡ Ἐλπίδα, ἡ Βακτηρία καί τό Στήριγμα σέ ὅλες τίς πονεμένες ψυχές. Τοῦ Κυρίου, λοιπόν, δεηθῶμεν.

«Ἐγὼ βοσκήσω τά πρόβατά μου...

Τό ἀπολωλὸς ζητήσω

καί τό πλανώμενον ἐπιστρέψω

καί τό συντετριμμένον καταδήσω

καί τό ἐκλείπον ἐνισχύσω

καί τό ἰσχυρόν φυλάξω

καί βοσκήσω αὐτά μετὰ κρίματος».

(Ἰεζ. 34, 15-16)

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ»

τῆς κ. Ἄννας Μπουρδάκου
Ἀντιπροέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἑταιρία «Σκοπιά» ὀνομάζει τούς ὁπαδούς της «Χριστιανούς». Ὅμως τό ὄνομα τό ὁποῖον οἰκειοποιεῖται δέν ἀνταποκρίνεται στήν πραγματικότητα μέ ὅσα κατά καιρούς ἔχει κηρύξει ἡ «Σκοπιά» γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἐκτός ἀπό Ἀρχάγγελο Μιχαήλ, ὅπως τόν ὀνομάζει, ἡ Ἀβαδδών, δηλαδή σάν τόν ἄρχοντα τῆς Ἀδύσου, λέει ἀκόμη ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό πρῶτο κτίσμα τοῦ Θεοῦ Πατρός. Ἡ ἑταιρία παρερμηνεύει τήν Ἁγία Γραφή ἡ ὅποια ἀποκαλύπτει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι «πρωτότοκος» καί ὄχι «πρωτόκτιστος». Ἀκόμη κηρύττει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι μέν θεός ἀλλά μικρότερος τοῦ Πατρός, χωρίς νά ἀντιλαμβάνεται ὅτι μ' αὐτή τήν διδασχία της καλεῖ τούς ὁπαδούς της νά πιστεύουν σέ δύο θεούς, ἕνα μεγάλο καί ἕνα μικρό ἢ νά λατρεύουν ἕνα «κτίσμα». Δέν σταματᾶ μόνο σ' αὐτές τίς κακοδοξίες ἡ «Σκοπιά» καί συνεχίζοντας γιά τόν Ἰησοῦ κηρύττει:

-1928 «Καταλλαγή» σελ. 85: «Ἐνεκα τῆς πιστότητος τοῦ Ἰησοῦ εἰς τάς δοκιμασίας.... ὁ Θεός ἀντίμειψεν αὐτόν διά τοῦ μεγίστου βραβείου τῆς ἀθανασίας. Ὁ Ἰησοῦς δέν κατεῖχε τήν ἀθανασία πρό τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ».

Στή συνέχεια:

-1928 «Κυβέρνησις» σελ. 105: «Ὁ Ἰεχωβά ἔχρισε τόν υἱόν του νά εἶναι βασιλεύς ἢ Ἄρχων καί προτοῦ ἐπιστρέψει νά βασιλεύσῃ, θέλησε νά τόν δοκιμάσῃ... Ἐάν ὁ Ἰησοῦς παρέβαινε τήν συμφωνία του μετά τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶναι πιστός εἰς αὐτόν, θά ἀπέθνησκε καί δέν θά ἐλάμβανε τό ἀξίωμα τοῦ κυβερνήτου τοῦ κόσμου. Ἐάν ἀπεδείκνυε πιστότητα θά ἦταν ἄξιος νά λάβῃ δύναμιν καί δόξα. Διά τοῦτο ἐπέτρεψε ὁ Θεός στόν Σατανᾶ νά τόν δοκιμάσῃ, ὁ δέ Θεός ἐφρόντισε ὅπως ἡ δοκιμασία αὐτή ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τόν ἔπαινον αὐτοῦ».

Ἐδῶ προκύπτουν ὀρισμένα ἐρωτήματα πού πρέπει νά τά ἀπαντήσῃ ἡ «Σκοπιά» καί κυρίως στους ὁπαδούς της. Κατ' ἀρχήν, πού ἡ Ἁγία

Γραφή ὁμιλεῖ γιά συμφωνίες Πατρός καί Υἱοῦ μέ προϋποθέσεις καί ἀνταλλάγματα; Ἀντιθέτως τονίζεται σαφῶς στό Φιλιπ. β', 68: «ἀλλ' ἐαυτόν ἐκένωσε μορφῆν δούλου λαβών...», δηλώνοντας τήν θέληση τοῦ Υἱοῦ καί ὑπογραμμίζει μάλιστα τό μέγεθος τῆς αὐτοθυσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειτα, ἐάν ἡ δοκιμασία τοῦ Πατρός ὡς πρός τόν Υἱόν ἦταν πραγματική, δέν ἔπρεπε νά λάβῃ θέση ὁ Πατέρας, ὥστε τό ἀποτέλεσμα νά ἔχει ἔπαινο, διότι κατ' αὐτό τόν τρόπο δέν εἶναι γνήσιο, εἶναι νοθευμένο καί ὡς ἐκ τούτου δέν ἔχει πραγματική ἀξία. Παρουσιάζει ἡ «Σκοπιά» τόν Ἰεχωβά της, νά κατασκευάζει μιᾶ σειρά γεγονότων τά ὅποια ρυθμίζει ὥστε νά τόν εὐνοοῦν. Αὐτός ὅμως ὁ Θεός τῆς «Σκοπιᾶς» πού ξεγέλασε καί τούς ἀγγέλους καί τούς ἀνθρώπους καί αὐτόν ἀκόμη τόν Σατανᾶ, δέν εἶναι ὁ Θεός τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὁ Θεός τῶν χριστιανῶν: κηρύττει ἕναν ἄλλο θεό.

-1929 «Προφητεία» σελ. 54: «Ὁ Κυριότερος λόγος πού ἐστάλη ὁ μεγαλύτερος τοῦ Μωυσέως προφήτης ἦταν νά ἀπελευθερώσῃ τόν λαόν του καί νά κάνει ὄνομα εἰς τόν Ἰεχωβά. **Κανένας ὑπαινιγμός** δέν ὑπάρχει ὅτι ἐστάλη γιά νά **σώσῃ τινάς** καί νά τούς **φέρῃ εἰς τόν οὐρανό**». Δηλ. ὁ Χριστός δέν ἦλθε «ἵνα σώσῃ τόν κόσμον» (! !).

Ἐπομένως οὔτε καί οἱ 144.000 πηγαίνουν στόν οὐρανό.

-1930 «ΕΧΘΡΟΙ» σελ. 117-118: «Ὁ κυριότερος λόγος καί σκοπός τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἰησοῦ εἰς τήν γῆ ἦτο νά φέρῃ μαρτυρίαν ὑπέρ τῆς ἀληθείας περί τοῦ Ἰεχωβά Θεοῦ καί τῆς βασιλείας του καί νά διεκδικήσῃ τό ἅγιον ὄνομα τοῦ Ἰεχωβά. Παρεπιπτόντως ἦτο νά λυτρώσῃ τόν ἀνθρώπο».

-1932 «Διεκδίκησις» τόμος Α', σελ. 279: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ μέγας σφαγέας καί τώρα περιζώνεται τήν μάχιρα του καί ἐλαύνει νικηφόρος εἰς τόν πόλεμον».

-1958-'60 «'Από τόν άπολεσθέντα παράδεισο στόν άποκατεστημένο» σελ. 142: «Γιατί ό 'Ιεχωβά Θεός άφησε τόν αγαπητό του Υιό νά πεθάνη; Γιά περισσότερους άπό ένα σοβαρούς λόγους. "Ένας λόγος ήταν έξαιτίας του έρωτήματος, "Ποιός είναι ό ανώτατος άρχων όλης τής κτίσεως;".

"Ένας άλλος σοβαρός λόγος για τόν όποιον ό Θεός άφησε τόν Υιόν του νά ύποφέρει και νά πεθάνει ήταν ότι μ' αυτόν τόν τρόπο "έμαθε ύπακοήν" ».

"Έμαθε ύπακοή ό Χριστός! Τό κείμενο αυτό όπως άλλωστε και άλλα, στερείται πνευματικότητας, δέν διακρίνει τό μέγεθος τής αγάπης του Θεού και τό πίο σημαντικό δείχνει καθαρά τήν προσπάθεια τής εταιρίας νά άπογυμνώσει τόν 'Ιησοϋ Χριστό από τήν θεότητα Του, κάτι πού είναι και ό βασικός στόχος της.

-1976-1978 «'Αγαθά Νέα» σελ. 118: «'Ο 'Ιησοϋς δέν ήτο κατά τό ήμισυ Θεός και κατά τό ήμισυ άνθρωπος. Δέν ήταν ό Θεός έν σαρκί. Γιά νά έξιλιώση "τό άμάρτημα του ένός (του 'Αδάμ)" ό άνθρωπος 'Ιησοϋς Χριστός έπρεπε ν' άποτελεϊ τό ακριβές παράλληλο του άλλοτε τέλειου 'Αδάμ. Έπρεπε νά είναι ένας τέλειος άνθρωπος, τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγώτερο. 'Ο 'Ιησοϋς όπως και ό 'Αδάμ μποροϋσε νά νυμφευθῆ και νά παράγη δική του οικογένεια ή όποία θά άποτελεϊτο τελικά από δισεκατομμύρια τελείων ανθρώπων. Άλλά δέν ήταν τό θέλημα του Πατρός του αυτό. Τό θέλημα του Θεού ήταν νά μείνη ό 'Ιησοϋς άτεκνος και νά προσφέρει τόν εαυτόν του σαν μία τέλεια ανθρώπινη θυσία».

"Εδω πλέον είναι καθαρή ή διδαχή του «δούλου» ότι ό 'Ιησοϋς Χριστός δέν είναι «ό Θεός έν σαρκί». Έτσι καλεϊται κάθε «μάρτυρας του 'Ιεχωβά» νά κάμει τήν έπιλογή του ποιόν θά πιστέψει, τήν «Σκοπία» ή τήν 'Αγία Γραφή, ή όποία στό Α' Τιμ. γ' 16, μās λέει «ό Θεός έφανερώθει έν σαρκί»... και στό 'Ιωάν. α', 14 ότι «...και ό Λόγος σάρξ έγένετο».

-1986 «Παγκόσμια ασφάλεια κάτω από τόν άρχοντα Ειρήνης» σελ. 10: «'Ο 'Ιησοϋς Χριστός δέν είναι μεσίτης μεταξύ του 'Ιεχωβά Θεού και

όλου του ανθρώπινου γένους. Είναι μεσίτης μεταξύ του Ουράνιου Πατέρα του 'Ιεχωβά Θεού και του έθνους του πνευματικού 'Ισραήλ τό όποϊον περιορίζεται σέ **144.000 μόνο μέλη**».

"Απόφαση του «πιστού και φρόνιμου δούλου» για ζωή ή για θάνατον τών όπαδών του: «'Ο 'Ιησοϋς Χριστός δέν είναι μεσίτης όλων τών ανθρώπων». "Όχι, δέν ήλθε στή γῆ, εκήρυξε, έπαθε, λαιδορήθηκε και σταυρώθηκε ώστε νά μήν άπολεσθῆ «πās ό πιστεύων εις αυτόν», όπως τονίζει ή 'Αγία Γραφή ('Ιωάν. γ' 16), ούτε όπως αναφέρει τό Γαλ. γ' 26-29 «πάντες ειςθε εις έν Χριστῶ 'Ιησοϋ». Δέν ισχύει δηλ. για τους χιλιαστές αυτό πού λέει τό Α' Τιμ. β' 5-6 «εις μεσίτης Θεού και ανθρώπων Χριστός 'Ιησοϋς όστις έδωκεν εαυτόν αντίλυτρον ύπερ πάντων».

'Ο «δούλος» έχει τό δικό του «ευαγγέλιο» και λέει **όχι**, αυτά άφορουν μόνον 144.000 ανθρώπους εκλεκτούς. Τά υπόλοιπα έκατομμύρια τών όπαδών του δέν έχουν τόν 'Ιησοϋ Χριστό μεσίτη, ούτε είναι μέλη του σώματός του, τής Εκκλησίας του. Επιμένει όμως νά τους όνομάζει Χριστιανούς. Γιατί; 'Αφού ούτε αναγεννημένοι από τό "Άγιο Πνεϋμα είναι, ούτε μετέχουν στό Κυριακό Δείπνο. Γιατί τους δίδει ένα όνομα τό όποϊον δέν ανταποκρίνεται στην δική της πραγματικότητα, στό ίδιο τό κήρυγμά της; Τό σωστότερο θά ήταν νά όνομάζονται μάρτυρες τής «Σκοπίας», αφού μαρτυρουν για τήν «Σκοπία» κηρύττουν τίς έντολές της, διαθέτουν τά προϊόντα της, μέ ιδρώτα, χρόνο και χρῆμα, τρέχουν διαρκώς, τρέχουν για τό περίφημο έργο. "Η άς του δώσει όποιο άλλο όνομα θέλει ό «δούλος» όπως έχει συμβεί στό παρελθόν. "Όμως **Χριστιανοί δέν είναι**. Δέν τους εκφράζει, δέν τους άρμόζει νά φέρουν τό όνομα ένός κτίσματος, αφού αυτό πιστεύουν για τόν 'Ιησοϋ Χριστό, σύν τοις άλλους.

'Ο Χριστιανός πιστεύει ότι ό Χριστός είναι «φῶς εκ φωτός Θεός αληθινός», πιστεύει ότι ό «Θεός έφανερώθει έν σαρκί» και δέχεται τόν 'Ιησοϋ Χριστό σαν τόν Μοναδικό Σωτήρα όλης τής ανθρωπότητας, όλα δηλ. όσα μās διδάσκει ή 'Αγία Γραφή περί του Υιού του Θεού.

Η ΑΝΕΠΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

του φιλόλογου κ. Κώστα Γανωτή

Οί πριν από τό Χριστό πατέρες μας είχαν κι αυτοί τή θρησκεία τους, ὅπως ὅλοι οἱ λαοί τοῦ κόσμου καί μ' αὐτή τή θρησκεία προσπαθοῦσαν νά ἐξηγήσουν τό μυστήριο τῆς ὑπαρξης καί τῆς ζωῆς, ἀλλά καί νά παρηγορήσουν τίς καρδιές τους ἀπό τούς μεγάλους καημούς τῆς ζωῆς.

Δέν είχαν τήν ἀφέλεια τῶν συγχρόνων μας ἀθεϊστῶν, ὥστε νά φαντάζονται τόν κόσμο τυχαῖο καί ὀρφανό, ἀντίθετα μάλιστα ὁλος ὁ κόσμος εἶναι "ῶς", δηλ. θεϊκός. Μέσα στόν φυσικό χῶρο τοῦ σύμπαντος ὑπάρχουν καί θεοί καί ἄνθρωποι καθὼς ὁ ἥλιος ἀνατέλλει κάθε πρωτὶ «ἵνα θεοῖσι καί ἀνθρώποις φαιίνη» κατά τόν Ὅμηρο, δηλ. γιά νά φέξει σέ θεούς καί ἀνθρώπους.

Τούς θεούς τούς φαντάζονται οἱ ἄνθρωποι ὡς ὄντα πανομοιότυπα μέ τούς ἀνθρώπους, ἀλλά μέ ὑπερφυσικές δυνάμεις, μέ ἀνεξέλεγκτη ἠθική καί μέ ἐξασφαλισμένη τήν ἀθανασία καί τήν μακαριότητα. Αὐτό ἐρχεται σέ ὄξεια καί ἀθεράπευτα ὀδυνηρή ἀντίθεση μέ τή μοῖρα τῶν ἀνθρώπων. Αὐτό τό αἶσθημα ἐκφράζουν οἱ στίχοι 189-194 τοῦ «Ὕμνου στόν Ἀπόλλωνα», κείμενο τοῦ 7ου π.Χ. αἰῶνα πού γιά πολλούς αἰῶνες ἐξέφραζε τήν επίσημη λατρεία τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου: «Μοῦσαι μὲν θ' ὅμια πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπι καλῆ ἕμνευσι ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα ἠδ' ἀνθρώπων τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι ζῶουσ' ἀφραδέες καί ἀμήχανοι, οὐδέ δύνανται εὐρέμεναι θανάτου τ' ἄκος καί γήραος ἄλκαρ». Δηλαδή οἱ Μοῦσες, ἡ μιά μετά τήν ἄλλη μ' ὠραία φωνή ἕμνευν τῶν θεῶν τ' ἀθάνατα δῶρα καί τῶν ἀνθρώπων τά θάνατα, ὅσα ἔχοντας ζοῦνε κάτω ἀπ' τήν ἐξουσία τῶν ἀθανάτων θεῶν χωρίς νά μποροῦν οὔτε νά σκεφτοῦν οὔτε νά κάνουν κάτι κι οὔτε μποροῦν νά βροῦν γιαιτρικό τοῦ θανάτου καί ἀποτρεπτικό τῶν γηρατιῶν.

Πέρα ἀπ' αὐτό τό ὑπαρξιακό παράπονο τῶν ἀνθρώπων μέσα στήν ἀπέραντη μοναξιά τους φαντάζονται τούς θεούς τους νά προβαίνουν σέ κάθε ἀνήθικη πράξη ὡς ἐλεύθεροι ἀπό κάθε ἠθικό ἔλεγχο. Ὁ Δίας στήν Ἰλιάδα ἐμφανίζεται τελείως

ἀχαλίνωτος σέ ὅλα τά πάθη καί συγχρόνως ὑποκείμενος στή βία καί στήν ἀπάτη τῶν ἄλλων θεῶν.

Στήν ἀρχαία τραγωδία εἶναι χαρακτηριστική ἡ ἐκδικητικότητα τῶν θεῶν ὅπως λ.χ. στό δράμα «Ἴππόλυτος» τοῦ Εὐριπίδη, ὅπου ἡ Ἀφροδίτη μέσα σέ μιά μέρα ἐκδικεῖται τόν Ἴππόλυτον ὁ ὁποῖος τιμᾷ περισσότερο ἀπ' αὐτή τή θεά Ἄρτεμη. Καί δέν διστάζει νά χρησιμοποιήσει ὡς μέσον τήν ἀθώα Φαίδρα. Στό δράμα Βάκχες τοῦ Εὐριπίδη ὁ θεός Διόνυσος προβάλλεται ὡς μέγας εὐεργέτης τῶν ἀνθρώπων, γιατί τούς προσέφερε τό μεγάλο δῶρο του, τό "μέθυ" δηλ. τό κρασί, γιά νά μεθᾶνε καί νά ξεχνοῦνε προσωρινά τά θάνατά τους.

Ὅταν ὁ Διόνυσος ἐθριάμβευσε ἐπάνω στή σκηνή καί ἀπέδειξε τή θεότητά του μέ βίαιο τρόπο, ἐτιμώρησε καί μέ ἐξορία τήν ἀδερφή τῆς μητέρας του τήν Ἀγάθη καί τόν πάππο του Κάδμο. Ἐκεῖνοι μάταια ὁμολογοῦσαν τή μετάνοιά τους καί ἐκλιπαροῦσαν τό ἔλεός του. Ὁ Διόνυσος ἀλύπητος ἐκδικεῖται τήν προηγούμενη ἀπιστία τους. Καί τότε ὁ ἀποκαρδιωμένος Κάδμος ξεστομίζει τόν βαρῦ λόγο γιά τούς θεούς:

«Ὅργας ἔχρηθ' ἰδοὺ θεοῖσι οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖσι» δηλαδή στίς ὀργές θάπρεπε οἱ θεοί νά μὴν εἶναι ὅμοιοι μέ τούς θνητούς.

Αὐτή ἡ πικρὴ παρατήρηση ἐκφράζεται ἀπό τόν Εὐριπίδη στό τέλος τοῦ τελευταίου ἔργου του λίγο πρὶν ἀπ' τό θάνατό του. Εἶναι δηλαδή ὁ τελευταῖος του λόγος, ὅτι δηλ. αὐτοὶ πού τούς λέμε θεούς, δέν εἶναι καλύτεροι ἀπ' τούς ἀνθρώπους μέ τά γνωστά τους ἐλαττώματα.

Τά παραδείγματα πού ἀνέφερα εἶναι λίγα, ἐνδεικτικά ἀνάμεσα σέ πολλά. Το γεγονός ὅτι ἀναφέρονται μέσα στά Ὀμηρικά ἔπη καί στίς τραγωδίες τούς δίνει τό κῆρος τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν καί πραγματικῶν στοιχείων.

Ἀπ' ὅλα αὐτά μποροῦμε νά συμπεράνομε ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι ζοῦσαν μιά θρησκευτική ἀπογοήτευση καί δικαιολογημένα ἀποζητοῦσαν μιά σωτηρία ἀπό ἕναν ἄγνωστο θεό.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

*Κωνσταντίνου Χολέβα
Πολιτικού Επιστήμονος*

Σέ μιά εποχή παγκοσμιοποίησης, συγχύσεως και προβληματισμού ό Έλληνισμός δέν πρέπει νά παραμείνει άπαθής θεατής. Πρέπει κατ' άρχάς νά διατηρήσουμε πάση θυσία τήν έθνική μας ταυτότητα και τήν πολιτιστική μας ιδιοπροσωπία. "Όχι μόνον διότι εΐναι ή κληρονομιά τών προγόνων μας, αλλά επί πλέον διότι ή πνευματική σφριγηλότητα και έμπειρία τής Όρθοδοξίας και τού Έλληνισμού μπορεί νά δώσει άπαντήσεις και στόν άποπροσανατολισμένο άνθρωπο άλλων λαών και πολιτισμών. "Αν διατηρήσουμε τήν ταυτότητά μας, θά άντισταθοΰμε στήν ίσοπεδωτική Παγκοσμιοποίηση και θά οργανώσουμε τήν δημιουργική μας άντεπίθεση μέ μέσα πνευματικά και ήθικά. Η στάση μας πρέπει νά εΐναι μαχητική και όχι φοβισμένη. Νά αξιοποιήσουμε τά όπλα τής εποχής και τήν τεχνολογία και όχι νά άφεθοΰμε στήν μοιρολατρία και στήν ήττοπάθεια.

Ποιά εΐναι τά στοιχεία, λοιπόν, τής έθνικής μας ταυτότητας; Μας τά έχει όρίσει από τά πολύ παλιά χρόνια ό σοφός παππούς μας, ό πατέρας τής Ιστορίας, ό Ηρόδοτος. Έγραψε συγκεκριμένα ότι παρά τόν χωρισμό τών Αρχαίων Έλλήνων σέ πόλεις-κράτη ύπήρχαν τέσσερα ένοποιητικά στοιχεία πού τούς συνέδεαν, ύπήρχε μία έθνική ταυτότητα. Πρόκειται για **τό όμαιμον, τό όμόγλωττον, τά κοινά τών θεών ιδρύματα και τά όμότροπα ήθη.**

α) Τό όμαιμον, δηλαδή ή κοινή καταγωγή. Σήμερα μπορούμε όρθότερα νά όμιλοΰμε για τήν έθνική συνείδηση, τήν ιστορική μνήμη, τήν κοινή αντίληψη ότι άνηκουμε σέ ένα διακριτό έθνικό σύνολο. Τήν ιστορική μνήμη τους καλλιεργούν όλοι οί λαοί πού σέβονται τόν έαυτό τους, γι' αυτό διατηροΰν μουσεΐα, οργανώνουν παρελάσεις, μελετοΰν τήν ζωή προσωπικοτήτων τού παρελθόντος. Ειδικά για μās τούς Έλληνες εΐναι έπιβεβλημένη ή γνώση και ή συνειδητοποίηση τού ιστορικού μας παρελθόντος, χωρίς σέ καμ-

μία περίπτωση νά ύποτιμοΰμε τόν ρόλο τών άλλων λαών. Ό μέγας Βρετανός Βυζαντινολόγος, ό προσφάτως άποθανών Στήβεν Ράνσιμαν, προέδρ στήν έξής σημαντική διαπίστωση: "Οί Έλληνες έχουν μία κληρονομιά, για τήν όποία μπορούν νά αισθάνονται υπερήφανοι. Μία κληρονομιά πού δέν πρέπει νά χαθεΐ μέσα στίς έναλλασσόμενες ύλικές καταστάσεις. Στούς σκοτεινότερους αΐνες τής Έλληνικής ιστορίας ή Έκκλησία ήταν εκείνη ή όποία, παρά τίς πολλές δυσκολίες, τίς πολλές άπογοητεύσεις και αυτές άκόμη τίς ταπεινώσεις, μπόρεσε όχι μόνο νά προσφέρει πνευματική άνακούφιση, αλλά και νά συντηρήσει και διατηρήσει τίς παραδόσεις τού Έλληνισμού.... "Ένα αΐσθημα έθνικής ταυτότητας πού δέν θά βασίζεται σέ φιλόδοξο σωδινισμό, αλλά σέ μιά μακρά παράδοση πολιτιστικών άξιων, εΐναι ζήτημα για νόμιμη καύχηση και περηφάνια".

β) Τό όμόγλωττον (όμόγλωσσον). Άκόμη και σήμερα ξένοι έπιστήμονες άντλοΰν από τόν πολύτιμο θησαυρό τής ένιαίας έλληνικής γλώσσας (άρχαιάς, εκκλησιαστικής, βυζαντινής, λογίας, ή και άπλής καθομιλουμένης) για νά δημιουργήσουν νέους όρους όπως π.χ. ή Τηλεματική. Άκόμη και σήμερα ξένοι έπιστήμονες, όπως ή Ειρήνη ΜακΝτόναλντ τού Πανεπιστημίου τής Καλιφόρνιας τών Η.Π.Α., συγκεντρώνουν σέ ψηφιακούς δίσκους (διαβάζονται από ήλεκτρονικούς ύπολογιστές) τόν Θησαυρό τής Έλληνικής Γλώσσας, δηλαδή τό πρωτότυπο όλων τών ελληνικών κειμένων από τόν Όμηρο μέχρι τήν Άλωση. Καί επί πλέον σήμερα μαθαΐνουν τήν ελληνική γλώσσα όχι μόνο οί κλασικοί φιλόλογοι τών άλλων χωρών, αλλά και πάμπολλοι κληρικοί και φοιτητές τής Όρθοδόξου Θεολογίας στίς χώρες πού άπηλλάγησαν από τά κομμουνιστικά καθεστῶτα. Τώρα πολύ περισσότερο πρέπει νά προστατεύσουμε τήν γλώσσα μας από κάθε ύπονόμηση. Γι' αυτό εΐναι άξιεπαινη ή αντίδραση

τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν στίς προτάσεις περί... λατινοποιήσεως τοῦ ἀλφαθήτου μας. Ἀξίζει νά ἀκούσουμε τήν φωνή τοῦ Νομπελίστα ποιητῆ μας Ὀδυσσεά Ἐλύτη, ὁ ὁποῖος ἔγραφε τό 1974: «Ἔ, λοιπόν, κι ἐγώ θά τό ἐξομολογηθῶ μέ μιάν εἰλικρίνεια πού δέν ἀξίζει νά τήν εἰρωνευθεῖ κανείς: νιώθω ἕνας ἀριστοκράτης πού ἔχει - ὁ μόνος πού ἔχει - τό προνόμιο νά λέει τόν οὐρανό "οὐρανό" καί τήν θάλασσα "θάλασσα", ἀκριβῶς ὅπως ἡ Σαπφώ, ὅπως ὁ Ρωμανός, ἐδῶ καί χιλιάδες χρόνια, καί μονον ἔτσι νά βλέπω ἀλήθεια τό γαλάζιο τοῦ αἰθέρος ἢ ν' ἀκούω τό ρόχθο τοῦ πελάγους".

γ) Ἡ θρησκευτική μας Πίστη. Καί ὁ Ἡρόδοτος καί ὁ Ἀριστοτέλης καί πολλοί ἄλλοι σοφοί τῆς ἀρχαιότητος παραδέχονται ὅτι ἡ θρησκευτική πίστη καί παράδοση ἀποτελεῖ θεμελιῶδες στοιχεῖο τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος ἐνός λαοῦ. Τοῦτο πολύ περισσότερο ἰσχύει στήν περίπτωση τῆς Ὀρθοδοξίας ὡς συστατικοῦ στοιχείου τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ. Ὅλα τά κείμενα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821, ἀπό τήν προκήρυξη τοῦ Ἀλ. Ὑψηλάντη - "Μάχου ὑπέρ Πίστεως καί Πατρίδος" - μέχρι τόν Μακρυγιάννη, πού χαρακτηρίζει τήν Ὀρθοδοξία "πολυτίμητον τριβαῖρικόν" γιά τό Γένος, ἐπιβεβαιώνουν αὐτόν τόν ἀκατάλυτο δεσμό. Εἶναι πλέον ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένο ὅτι ὅπου χανόταν ἡ Ὀρθόδοξη Πίστη ἐκεῖ χανόταν καί ἡ ἑλληνική ταυτότητα, ἡ συνείδηση τοῦ Ρωμηοῦ. Κλασσικό παράδειγμα οἱ Τσάμηδες, πού χρησιμοποιοῦνται σήμερα ἀπό τήν ἀλβανική προπαγάνδα ἐναντίον μας. Μέχρι τόν 17ο αἰῶνα ἦσαν Ὀρθόδοξοι τῆς Θεσπρωτίας, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάσθηκαν νά ἐξισλαμισθοῦν, νά ἀλλαξοπιστήσουν. Γρήγορα ἀπέβαλαν κάθε τι τό ἑλληνικό. Ὅχι μόνο τούρκεψαν, ἀλλά χρησιμοποιήθηκαν ἀπό ὅλους τούς κατακτητές ὡς ὄργανα βιαίας καταπίεσεως τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων τῆς Ἠπείρου

μέχρι καί κατά τήν περίοδο τοῦ Β Παγκοσμίου Πολέμου.

Ἐν προκειμένῳ σοφή καί σαφής εἶναι ἡ παρατήρηση τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Γλωσσολογίας καί Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Γεωργίου Μπαμπινιώτη, ὅτι δηλαδή: "Ὅποιος μιλάει γιά Ὀρθοδοξία ἐρήμην τοῦ Ἑλληνισμοῦ ματαιοπονεῖ. Ὅποιος, ὅμως, μιλάει γιά Ἑλληνισμό ἐρήμην τῆς Ὀρθοδοξίας κάνει κάτι χειρότερο: ἀσχημονεῖ".

δ) Τό ὁμότροπον, δηλαδή τά ἦθη, τά ἔθιμα, οἱ παραδόσεις. Οἱ κατά τόπους καί ἐπί μέρους παραδόσεις εἶναι τά ποταμάκια πού χύνουν τό καθαρό νερό τους στό μεγάλο ποτάμι τῆς Ἑλληνικῆς Παραδόσεως. "Στήκετε καί τηρεῖτε τάς παραδόσεις" διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Καί βλέπουμε εἰδικά στόν Ἀπόδημο Ἑλληνισμό πόσο κρατοῦν τόν Ἑλληνα κοντά στίς ρίζες του αὐτές οἱ παραδόσεις. Δέν θά ἀρνηθοῦμε ὅτι καλό μποροῦμε νά πάρουμε ἀπό ἄλλους λαούς. Ὅμως δέν θά πέσουμε στήν παγίδα τῆς ξενομανίας. Ὅ,τι φυτρώνει σέ ξένα ἐδάφη δέν εὐδοκιμεῖ κατ' ἀνάγκην καί στό ἑλληνικό ἔδαφος.

Ἀπ' ὅλα τά στοιχεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ παραδοσιακοῦ τρόπου ζωῆς ἐκεῖνο πού θά μᾶς σώσει κυριολεκτικά ἀπό τήν ἰσοπεδωτική μανία τῆς Παγκοσμιοποιήσεως εἶναι ἡ **οἰκογένεια**. Σέ μιᾶ ἐποχή κατά τήν ὁποία στήν Σουηδία, ἴσως καί σέ ἄλλες δυτικοευρωπαϊκές χῶρες, τά περισσότερα παιδιά γεννῶνται **ἐκτός γάμου**, ἀπό ζευγάρια ἀνύπανδρα πού ἀπλῶς συζοῦν, ἡ Ἑλλάδα εἶναι ὑπερήφανη, διότι βρισκεται στήν ἄλλη ἄκρη τοῦ πίνακα μέ τόν μεγαλύτερο σεβασμό πρὸς τόν οἰκογενειακό θεσμό. Ἄς διαφυλάξουμε αὐτόν τόν θεσμό ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ γιά νά μήν καταλήγουν τά παιδιά μας στά ναρκωτικά, ἀλλά καί γιά νά παραδειγματίσουμε θετικά τούς ἄλλους λαούς.

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

κ. *Εδμόνδου Βαλμᾶ*

Σέ πολλά δημοσιεύματα νεοειδωλολατρικῶν ἐντύπων παρατηρεῖται τόν τελευταῖο καιρό ἔντονο ἀντιχριστιανικό καί ἀντιεκκλησιαστικό περιεχόμενο. Τά δημοσιεύματα αὐτά ἀναφέρονται σέ δύο κυρίως θέματα: α) Ὁ Ἑλληνισμός εἶχε τούς δικούς του θεούς καί ἐπομένως δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό ξένη πρὸς αὐτόν ἱερά ἱστορία καί β) πρέπει νά ἀποβληθεῖ τουλάχιστον ἡ Παλαιά Διαθήκη ἀπό τή θρησκευτική διδασκαλία τῶν νέων στά σχολεῖα, γιατί κατὰ τή γνώμη τους ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι ἡ θρησκεία καί ἡ ἱστορία τῶν Ἑβραίων.

Δέν θεωροῦμε ἀσφαλῶς σοβαρό τό «ἐπιχείρημα» ὅτι ὁ Ἑλληνισμός εἶχε θεούς (τό δωδεκάθεο τοῦ Ὀλύμπου μέ ὅλους τούς μικροθεούς καί ἡμιθεούς) γι' αὐτό δέν θ' ἀσχοληθοῦμε καί πάλι μέ τό θέμα αὐτό. Οἱ ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ «Διάλογος» θά ἔχουν διαβάσει ἀνάλογα ἄρθρα συνεργατῶν τῆς Π.Ε.Γ. ὅπου ἐπισημαίνονται ὅτι διαπρεπεῖς ἀρχαῖοι Ἕλληνες συγγραφεῖς καί φιλόσοφοι κατεδίκασαν, ὄχι χωρίς κινδύνους, τήν λατρεία τῶν εἰδώλων καί τήν πολυθεΐα. Ἀργότερα μεγάλοι Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος, ἐπεσήμαναν τόν παραλογισμό νά λατρεύει κανεῖς τά κτίσματα καί ὄχι τόν κτίσαντα.

Εἶναι βέβαιο γεγονός ὅτι οἱ πρόγονοί μας ἐν ἀντιθέσει μέ ἄλλους ἀρχαίους λαούς πού οἱ θεοί τους παρουσίαζαν ἀποκρουστικά καί ζώδη μορφώματα, ἐξεδήλωσαν τήν ἀναζήτηση τοῦ θείου καί τή θεοσέβειά τους μέ καλλιτεχνικά δημιουργήματα πού ἐκπλήσσουν ἀκόμη καί σήμερα, ἀριστουργήματα ὄντως τέχνης καί ἀπεικόνισης. Κατασκεύασε γιά τούς θεούς του περίτεχνους καί λαμπρούς ναούς, βωμούς καί μαντεῖα πού θαυμάζονται καί θά θαυμάζονται εἰς τόν αἰῶνα. Οἱ θεοί τῶν ἀρχαίων μας προγόνων ἀπεικονίζονταν μέ ἀνατομικές ὁμοιότητες πρὸς τόν ἄνθρωπο, ἀλλά καί μέ ψυχικά προτερήματα καί ἐλλαττώματα ὅμοια πρὸς αὐτόν καί εὐρίσκονταν αὐτές οἱ ἀνθρωπομορφικές θεότητες σέ ἕνα νο-

ητό χῶρο καί κόσμο (Ὀλυμπος, θάλασσα, νησιά, λίμνες, ποτάμια).

Ὅμως οἱ πρόγονοί μας, πού ὑπῆρξαν πρωτόποροι στήν ἐπιστήμη, στήν τέχνη, στά γράμματα καί τή σοφία καί συνετέλεσαν τά μέγιστα στήν πολιτιστική πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητας, δέν ἔπαψαν ποτέ ν' ἀναζητοῦν τήν ἀλήθεια ὡς πρὸς τό Δημιουργό καί τή Δημιουργία τοῦ κόσμου. Καί γι' αὐτό πρῶτοι καί καλύτεροι ἐδέχθησαν τό Εὐαγγέλιο τῆς Σωτηρίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ νέα θρησκεία δέν ἐπεβλήθη διά τῆς βίας. Ἐγινε ἀποδεκτή μέ ἐλευθέρη βούληση.

Ἐνας ἄλλος λαός ὁ Ἰουδαϊκός πού κατοικοῦσε στήν ἀνατολική λεκάνη τῆς Μεσογείου εἶχε τό προνόμιο νά δεχθεῖ ἐξ ἀποκαλύψεως καί νά τιμᾷ μέ ταπεινό φρόνημα τόν Ἐνα, Μόνο, Ἀληθινό Προσωπικό Θεό. Ὁ Ἀληθινός θεός Δημιουργός, ὁ θεός τοῦ Ἰσραὴλ παρέδωσε Διαθήκη μέσω τῶν προφητῶν του πού ἀπετέλεσε τήν Ἁγία Γραφή, τήν Ἱερά Βίβλο, ὅπου ἱστορεῖται ἡ πορεία τοῦ λαοῦ αὐτοῦ μέσω τῶν ἐπεμβάσεων τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ πρὸς τήν ἀπολύτρωσιν μέ τήν ἔλευση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐπεμβαίνει ὁ Θεός, ἀλλά καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι πτωτικός καί παρουσιάζει ἀρνήσεις καί ἀμαρτωλή ἀκραία συμπεριφορά πολλές φορές.

Καί ἡ χειρίστη συμπεριφορά τοῦ περιούσιου λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἄν καί οἱ προφῆτες προφήτευσαν τήν ἔλευση τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εἶναι ὅτι δέν ἐδέχθησαν τόν ἐνανθρωπήσαντα, ἀνάμεσά τους, Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ καί παρέμειναν ἀποκλειστικά καί μόνο στήν διδασκαλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τό Εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας καί τῆς λύτρωσης τοῦ ἀνθρώπου καί μαζί μέ τίς «Πράξεις τῶν Ἀποστόλων» καί τίς «Ἐπιστολές» τους, ἀποτελεῖ τήν Καινή Διαθήκη. Ἡ Καινή Διαθήκη ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς Παλαιᾶς καί δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει αὐτοτελῶς. Ὁ Χριστός διακήρυξε ὅτι δέν ἦλθε νά καταλύσει τό νόμο, ἀλλά νά τόν συμπληρώ-

Η ΝΕΑ ΕΛΠΙΔΑ

*Άπόσπασμα από τό βιβλίό του Frank Schaeffer «Χορεύοντας μόνος»
(μετάφραση Άρχιμανδρ. π. Αύγουστίνου Μύρου).*

Νομίζω ότι τό βασικότερο πρόβλημα του πολιτισμού μας είναι τό ότι αναζητούμε τή σωτηρία σέ λανθασμένους δρόμους¹. Οι κοσμικοί αναζητήσαν τή σωτηρία από τήν άμαρτία στρέφοντας τήν προσοχή τους σέ έργα πολιτικής δραστηριότητας, ώσάν τά ύποχρεωτικά κυβερνητικά προγράμματα νά μπορούσαν νά έξαλείψουν τό κακό. Ό άμερικανός Προτεστάντης αναζητεί επίσης μία μαγική, άκαριαία, τύπου «άσημένιασφαιρας» λύση γιά τήν άμαρτία. Κι αυτό τό όνομάζει έμπειρία τής «άναγέννησης». Όμως, σύμφωνα μέ τήν Ίερά Παράδοση, λέγοντας κάποιος άπλως ότι είναι άναγεννημένος, αυτό δέν σημαίνει τίποτε. Δέν συνεπάγεται τήν άπαραίτητη μετάνοια, τόν άσκητικό άγώνα, τή σκληραγωγία, τή μυστηριακή λατρεία και τή χρήση τής ελεύθερης βούλησής μας, γιά νά επιλέξουμε ξανά και ξανά τό δρόμο του Θεού. Όλα αυτά, όπως διδάσκει ή ιστορική Έκκλησία, άποτελούν τόν μοναδικό τρόπο, μέ τόν όποιο μπορούμε νά γίνουμε όμοιοι μέ τόν Θεό, νά άγωνιστούμε γιά νά «θεωθούμε» μέ άλλους λόγους, νά μιμηθούμε τόν Χριστό και μέσω τής μίμησης νά γίνουμε όμοιοι μέ τό Θεό.

1. Ό Δυτικός πολιτισμός ... έχει άπομακρυνθεί από τήν πίστη ... τώρα θεωρείται ή ιστορία ως τό όχημα τής σωτηρίας. Είτε μέ τήν μορφή τής ... προόδου τύπου Διαφωτισμού, Μαξισμού είτε μέ τόν Δυτικό κοινωνικό έκσυγχρονισμό θέτει τή σωτηρία μέσα στα συστήματα τής ιστορίας και έτσι εκφράζει τόν Βιβλικό όρισμό τής ειδωλολατρίας», Herbert Schlossberg, *Idols for Destruction* (Nashville, 1983), σ. 13.

Νά πώς ό Ψαλμωδός εκφράζει τήν έπιθυμία του νά σωθεί: «χορτασθήσομαι έν τω όφθηναι με τήν δόξαν σου» (Ψαλμ. 16,15).

Η μαρτυρία τής ιστορικής Έκκλησίας έρχεται σέ αντίθεση και μέ τά δύο, τίς κοσμικές ειδωλολατρείες και τίς προτεσταντικές αυταπάτες γιά άπλοποιημένες λύσεις στα ήθικά μας προβλήματα. Άπεναντίας ή Όρθόδοξη Έκκλησία κατέχει τήν έλπίδα γιά ένα πνευματικό ταξίδι, πού έχει σκοπό τήν όμοίωσή μας μέ τόν Θεό και τό ξύπνημα κάποια μέρα μέσα στη δόξα του.

Τό 270 μ.Χ. ό Μέγας Βασίλειος έγραφε: «Θά έλεγα μάλιστα ότι ή άσκηση τής ευσέβειας όμοιάζει μάλλον μέ μία σκάλα εκείνη πού είδε κάποτε ό μακάριος Ίακώβ, τής όποίας τό ένα άκρο ήταν κοντά στη γη και άγγιζε τό έδαφος ένω τό άλλο άκρο άνυψωνόταν επάνω και άγγιζε τόν ουρανό. Είναι λοιπόν άπαραίτητο αυτοί πού αρχίζουν νά ζούν τήν ένάρετη ζωή νά βάλουν τό πόδι τους στα πρώτα σκαλοπάτια και από εκεί νά φθάσουν στα επόμενα, μέχρις ότου τελικά νά άνέβουν βαθμαία σέ τέτοια ύψη, όσο είναι δυνατόν γιά τόν άνθρωπο».

Όπως διδάσκει ό Μέγας Βασίλειος, ή σωτηρία δέ είναι ύπόθεση μιās στιγμιαίας έμπειρίας, ούτε ύπόθεση μιās κοσμικής μοίρας ή εκλογής· είναι μάλλον κάτι έντελως διαφορετικό, μία διαδικασία, ένας άγώνας, τό άνέδασμα μιās πνευματικής σκάλας.

σει. Έπομένως ή Παλαιά Διαθήκη γιά τόν Χριστιανό δέν είναι ή θρησκεία των Έβραίων και ή ιστορία του ιουδαϊκού λαού, αλλά ή αποκάλυψη του Άληθινού Θεού πού οίκονομεί μέσω επεμβάσεων Του τή σωτηρία του Άνθρώπου. Ό Δεκάλογος π.χ. μέ τήν έλευση του Χριστού δέν καταργήθηκε, αλλά άποτελεί στοιχείο τής χριστιανικής κατήχησης. Ό Χριστιανισμός παρέλαβε τήν Παλαιά Διαθήκη τήν όποία έρμήνευσε ή

Καινή Διαθήκη. Όπότε και οι δύο Διαθήκες μαζί συναποτελούν αναπόσπαστα τήν Άγία Γραφή.

Άποτελεί έπομένως παραχάραξη τής αληθινής ιστορίας ή ταύτιση του Χριστιανισμού μέ τήν θρησκεία των Έβραίων. Κάθε δέ προσπάθεια «πισωγυρίσματος» σέ παλαιές δοξασίες, πού έχουν έντονα και έμπρακτα άποδοκιμαστεί παγκόσμια, είναι όχι μόνο ουτοπική, αλλά και παρανοϊκή.

Πώς θά σωθοῦμε; Πώς κάποια μέρα θά μπορέσουμε νά ξυπνήσουμε στή δόξα τοῦ Θεοῦ; Μερικοί Προτεστάντες δίνουν μία ἀπλοποιημένη καί ἀτελή ἀπάντηση σ' αὐτό τό ἐρώτημα: «Πιστεύοντας ὅτι ὁ Χριστός πέθανε ἐπάνω στόν σταυρό γιά μᾶς». Σύμφωνα μέ τήν Ἱερά Παράδοση αὐτή ἡ ἀπάντηση κατά τήν καλύτερη ἐκδοχή, εἶναι ἐν μέρει μόνον ὀρθή. Μία ἀπάντηση περισσότερο σύμφωνη μέ τήν Ἱερά Παράδοση στό ἐρώτημα, «πῶς θά σωθοῦμε;», εἶναι ἀπλή ἀλλά καί δύσκολη: Θά σωθοῦμε ἀγωνιζόμενοι νά γίνουμε ὅμοιοι μέ τόν Χριστό. Ἕνας Ὁρθόδοξος συγγραφέας καί ιερέας, ὁ Ἀντώνιος Κόνιαρης, γράφει: «Ἡ σωτηρία δέν εἶναι κάτι τό στατικό ἀλλά κάτι τό δυναμικό. Δέν εἶναι μία διαμορφωμένη κατάσταση, στήν ὁποία φθάσαμε ... ἀλλά μία διαρκῆς κίνηση ... γιά νά γίνουμε ὅμοιοι μέ τόν Χριστό, γιά νά λάβουμε τό πλήρωμα τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ ... αὐτό δέν μπορεῖ ποτέ νά ἐπιτευχθεῖ πλήρως σ' αὐτή τή ζωή».

Σύμφωνα μέ τόν Μέγα Βασίλειο, γιά νά γίνουμε ὅμοιοι μέ τόν Χριστό, πρέπει νά ὑπακούσουμε σ' αὐτόν καί νά τόν μιμηθοῦμε: «Τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρα μας γιά τό ἀνθρώπινο γένος εἶναι ἀνάκληση ἀπό τήν πτώση καί ἐπιστροφή στήν οἰκείωση μέ τόν Θεό ἀπό τήν ἀποξένωση πού δημιουργήθηκε ἐξ αἰτίας τῆς ἀνυπακοῆς. Αὐτή εἶναι ἡ αἰτία γιά τήν παρεπιδημία τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο μέ τήν σάρκα γιά τό ὑπόδειγμα πού μᾶς ἔδωκε μέ τήν εὐαγγελική ζωή, τά πάθη, τόν σταυρό, τόν θάνατο, τήν ἀνάσταση. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος σώζεται, μπορεῖ νά λάβει ἐκείνη τήν παλαιά υἱοθεσία μέ τήν μίμηση τοῦ Χριστοῦ».

Μποροῦμε νά ὀμιλοῦμε γιά ἐμπειρία τῆς «ἀναγέννησης», γιά «ἐκλογή», γιά «ἐσωτερικό φῶς» ἢ νά χρησιμοποιοῦμε ὅποιαδήποτε ἄλλη ἐκφραση ἢ ἐξήγηση. Δέν μποροῦμε ὅμως νά βροῦμε καμμία μαγική φόρμουλα, πού νά μᾶς προσφέρει ἀυτόματη σωτηρία, ἐάν ἐμεῖς δέν ἀκολουθήσουμε στήν πράξη τόν Χριστό. Στήν πραγματικότητα ἡ Ἐκκλησία διδάσκει ὅτι, ἀκόμη καί ἂν εἴμαστε πεπεισμένοι ὅτι κάποιος εἶναι ἐκλεγμένος, δέν μποροῦμε νά ἐξασφαλίσουμε γιά κανέναν τήν σωτηρία. Ὅπως ἔγραψε ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Ἀσκητής στίς ἀρχές τοῦ πέμπτου αἰώνα, «κάθε ἕνας πού βαπτίστηκε κατά τόν Ὁρθόδοξο τρόπο ἔλαβε μυστικά τό πλήρωμα τῆς χάριτος. Ὅμως συνειδητοποιεῖ τήν ὑπαρξη αὐτῆς τῆς χάριτος μόνον στό βαθμό πού ὁ ἴδιος ἐνεργητικά τηρεῖ τίς ἐντολές».

Ἡ Ἱερά Παράδοσις διδάσκει ὅτι δέν σωζόμαστε μέ τήν ἀπλή διακήρυξη ἐνός τύπου ὁμολογίας, πολὺ δέ περισσότερο μέ τήν ἀποδοχή θεολογικῶν διακηρύξεων καί δογμάτων ἔστω καί ἐάν αὐτά εἶναι ὀρθά ἢ Βιβλικά. Οὔτε τά ἔργα μποροῦν νά μᾶς σώσουν. Θά σωθοῦμε, ὅταν γίνουμε ὅμοιοι μέ τόν Χριστό. Σωζόμαστε σταδιακά, καθώς θεωνόμαστε ἐφαρμόζοντας τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ καί τίς ἐντολές Του. Ἐξ αἰτίας τῆς πίστεως μας σ' Αὐτόν καί τῆς ἐπιθυμίας μας νά γίνουμε ὅμοιοι μέ τόν Θεό, δέν σωζόμαστε στιγμιαία ἀλλά παίρνουμε σιγά σιγά τή μορφή ἐκείνη, γιά τήν ὁποία μᾶς προόρισε ὁ Δημιουργός. Μόνον ἔτσι μποροῦμε νά ἐπιστρέψουμε στήν οἰκείωση μέ τόν Θεό.

Σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος μέ τήν ἐνσάρκωσή Του. Αὐτό τό ἔκανε, ἐπειδή ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι διαλέξαμε νά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό τόν Θεό. Τό ἀποτέλεσμα τῆς ἀπομάκρυνσής μας ἦταν ὁ θάνατος. Ὁ Θεός ἀπό ἀγάπη κινούμενος ἐπιθυμοῦσε νά ἀποκαταστήσει τίς σχέσεις μας μαζί Του, νά νικήσει τόν θάνατο μέ τόν θάνατο καί τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Στό κλασικό του ἔργο, *Περί ἐνανθρωπήσεως*, τόν τέταρτο μ.Χ. αἰώνα ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος διδάσκει ὅτι ἐπιλέγοντας τήν ἁμαρτία ἐπιλέγουμε μᾶλλον τόν θάνατο παρά τή ζωή. Ἐπομένως εἴμαστε ἀνίκανοι ἀπό μόνοι μας νά ξαναβροῦμε τό δρόμο μας πίσω πρὸς τήν ἀγάπη τοῦ Δημιουργοῦ, τοῦ ἐξουσιαστοῦ τῆς ζωῆς. Γράφει ὁ ἅγιος: «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησε ὁ ἴδιος, διότι ἦταν αὐτός μόνος ἢ εἰκόνα τοῦ πατρὸς, πού μποροῦσε νά ξαναπλάσει τόν ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ἦταν δημιουργημένος κατ' εἰκόνα (Θεοῦ)».

Ἀντί νά μᾶς στείλει ἕνα ἀπλό βιβλίο ἢ μία σειρά ἀπό θεολογικούς κανόνες, γιά νά ὑπακούσουμε σ' αὐτά, ὁ Χριστός, «ὁ ἐραστής τοῦ ἀνθρωπίνου γένους» ἦλθε σ' ἐμᾶς προσωπικά, γιά νά ζήσει ἀνάμεσά μας, γιά νά μποροῦμε νά ἔχουμε μία ἀληθινή ζωή καί ἕνα ζωντανό ὑπόδειγμα γιά μίμηση. Ὁ Χριστός δίδαξε ὅτι μποροῦμε νά τόν ἀκολουθήσουμε, γιά νά συναντήσουμε τόν Πατέρα καί νά γίνουμε ἢ νέα δημιουργία αὐτή, γιά τήν ὁποία ὀμιλοῦν ὁ Ψαλμωδός καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἔτσι ἐξηγεῖται γιατί ἡ Ἐκκλησία πέρασε τό μεγαλύτερο μέρος τῆς ἱστορίας τῶν δύο χιλιᾶδων χρόνων δοξολογώντας τόν Θεό γιά τήν ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως ἔγραψε ὁ ἅγιος Βασίλειος στήν ἀγαπημένη του προσευχή, «Σέ εὐχαριστοῦμε

“ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ”*

του μακαριστού π. Άντ. Άλεβιζοπούλου
(έπιμέλεια κ. Κατερίνας Βασιλάκη, μουσικού)

Ἡ δίψα γιά δύναμη, οἱ τελετουργικοί φόνοι καί ὁ ἐθισμός σέ κάθε εἶδους σαδισμό καλλιερ-
γοῦνται μέ τή σατανιστική μουσική καί προε-
τοιμάζουν τό ἔδαφος τοῦ νεοσατανισμοῦ. Ὅπως
καί ἄλλες φορές τονίσαμε, ὁ ἐγκέφαλος γνωστῆς
σατανιστικῆς ὁμάδας πῆρε τά πρῶτα “μαθήμα-
τα” σατανισμοῦ μέσω τῆς μουσικῆς αὐτῆς.

ΟΡΙΣΜΟΣ: Τί εἶναι μουσική - κίνδυνοι

Μουσική εἶναι ὁ ἀρμονικός συνδυασμός τῶν
ἤχων. Ἡ μουσική ἀσκεῖ ἐκπληκτική ἐπίδραση
στόν ἄνθρωπο καί ἐκφράζει τόν πολιτισμό ἐνός
λαοῦ. Ἄν ἀλλάξει κανείς τή μουσική, ἀπειλεῖ τίς
πολιτιστικές ἀξίες καί τά πολιτιστικά καί πνευ-
ματικά θεμέλια τῆς κοινωνίας μας. Μπροστά σ’
αὐτή τήν ἀπειλή βρισκόμαστε σήμερα μέ τήν σα-
τανιστική μουσική.

Α) Περί τίνος πρόκειται

Ὅταν μιλοῦμε γιά σατανιστική μουσική ἐννο-
οῦμε κυρίως τήν σκληρή ρόκ μουσική. Σ’ αὐτήν
ἀνήκει ἡ Heavy Metal (σκληρή μεταλλική) καί
ἡ ἀποκρυφιστική μουσική αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἡ
Occult Metal (ἀποκρυφιστική μεταλλική). Σύμ-
φωνα μέ στατιστική πού ἀναφέρεται στήν ἔρευ-

να τοῦ R.Fisher, ἡ σκληρή ρόκ ἀποτελεῖ τό 10%
τῆς πόπ καί ρόκ μουσικῆς. Ἀπό αὐτήν τό 50%
εἶναι Heavy Metal τῆς ὁποίας τό 10% ἀνήκει
στήν Occult Metal (Religiose Zeitzeichen in der
Rock und Rogmusik, EZW-Texte V/1989,
Stuttgart, σ. 8).

Καθαρά σατανιστική μουσική εἶναι ἡ λεγόμε-
νη Black Metal (μαύρη μεταλλική). Ἔχει ὡς μο-
ναδικό στόχο τή λατρεία τοῦ Σατανᾶ. Τά τρα-
γούδια τῆς συνοδεύονται ἀπό τρομακτικό θόρυ-
βο καί περιλαμβάνουν ἐπικλήσεις στό διάβολο.
Πολλοί νέοι ὁμολογοῦν πῶς τό ἐνδιαφέρον τους
γιά τόν ἀποκρυφισμό ἦταν ἄμεσο ἀποτέλεσμα
αὐτῆς τῆς μουσικῆς. Ἐμπνέει τό βίαιο σέξ, τήν
ἀντικοινωνική ἐπικοινωνία μέ γυναῖκες, αὐτοκτο-
νίες, φόνους καί τή λατρεία τοῦ Σατανᾶ.

Ὅπως ἀναφέρει ὁ U. Bäumer, ἡ γέννηση τοῦ
ἀποκρυφιστικοῦ Rock ἀναφέρεται στό 1969 τρία
χρόνια μετά τήν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Σα-
τανᾶ στό San Francisco ἀπό τόν La Vey (U.
Bäumer, σ. 9). Ἐδῶ θάπρεπε νά σημειώσουμε ὅτι
ὁ Mick Jagger, τραγουδιστής τῶν Rolling Stones
(Οἱ Κυλιόμενοι Λίθοι), συνέθεσε τό τραγούδι: “To
their Satanic Majesties” (Στίς Σατανικές τους
Μεγαλειότητες) κατ’ ἀπαίτηση τοῦ La Vey. Τό δέ
συγκρότημα Eagles (Οἱ Ἄετοι) συνέθεσε τό τρα-
γούδι «Hotel California» (Ξενοδοχεῖο Καλιφόρ-
νια) πού εἶναι γραμμένο ὅλο σέ ἀντίστροφη
γλῶσσα καί ὑπενθυμίζει τό χρόνο καί τόν τόπο

* Ἀνέκδοτο Κείμενον.

(Κύριε), διότι δέν μᾶς ἐξαφάνισες ἐξ αἰτίας τῶν
παραπτωμάτων μας, ἀλλά μᾶς ξύπνησες, ἐξ αἰτί-
ας τῆς ἀγάπης σου πρὸς τόν ἄνθρωπο, ὥστε, ἐνῶ
βρισκόμαστε στήν ἀπελπισία, νά μπορούμε νά δο-
ξολογοῦμε τήν Μεγαλωσύνη Σου». Καί ὁ ἅγιος
Μᾶρκος ὁ Ἀσκητής γράφει σχετικά μέ τήν ἐνσάρ-
κωση τοῦ Υἱοῦ: «Σκέψου ποιός εἶναι Αὐτός καί
τί ἔγινε γιά χάρη μας. Πρῶτα ἀποκάλυψε τό θεῖο
φῶς τῆς θεότητάς Του ..., ἡ ὁποία δοξάζεται στούς
οὐρανοῦς ἀπό ὅλα τά λογικά ὄντα: ἀγγέλους,

ἀρχαγγέλους, θρόνους, κυριότητες ... χερουβείμ καί
σεραφεείμ ... Ὑστερα σκέψου σέ τί βάθος ἀνθρώ-
πινῆς ταπείνωσης κατέβηκε ... γενόμενος κατά πά-
ντα ὁμοιος μέ μᾶς, οἱ ὁποιοί κατοικοῦσαμε “ἐν
χώρᾳ καί σκιά θανάτου” (Ἡσ. 9, 2)... Ἐνῶ ἦταν
πλούσιος ἐπτώχευσε γιά χάρη μας, ὥστε μέ τήν
πτωχεῖα του ἐμεῖς νά μπορούμε νά πλουτήσουμε.
Ἀπό τήν μεγάλη του ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο ἔγι-
νε ὁμοιος μέ μᾶς, ὥστε ἐμεῖς μέ κάθε ἀρετή νά
μποροῦμε νά γίνουμε ὅμοιοι μ’ Αὐτόν».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Μιά κραυγή πόνου και διαμαρτυρίας

«Πέρασα τή δεκαετία του '80, παγιδευμένη μέσα σέ μιά λατρεία. Ή τρομερή ειρωνεία τής έμπειρίας μου ήταν, ότι ψάχνοντας γιά μιά ανθρωπιστική ουτοπία, άντ' αυτής έξησα τήν πίο σκληρή μορφή φασισμού. Άλλά αυτό πού κέρδισα μέσα σέ εκείνα **τά χαμένα χρόνια** ήταν αυτό πού ένοιωσα μέχρι βαθειά στό μεδούλι μου: ή άναμφισβήτητη άντίληψη τής έκμετάλλευσης (έκ μέρους τής ήγεσίας τής λατρείας) τών όπαδών

της, ή άναμφισβήτητη άντίληψη του **τί δέν είναι δημοκρατία**».

Ήτοι άρχίζει ένα από τά πολλά άρθρα ενός πρώην θύματος ολοκληρωτικής αίρεσης, τής Άλεξάνδρας Stein, πού μετά τήν τρομερή έμπειρία της σέ λατρεία στήν Άμερική, θέλησε νά βοηθήσει νά μίν περάσουν και άλλοι από τέτοιες καταστάσεις. Γι' αυτό δραστηριοποιήθηκε (τής πρέπουν τιμές και συγχαρητήρια γι' αυτή της τήν άπόφαση νά μιλήσει, γιατί μιά τέτοια πράξη θέλει θάρρος και γνήσιο κοινωνικό αισθητή-

ΐδρυσης αυτής τής "Εκκλησίας του Σατανά", του άρχιερέα, πού είναι ό La Vey, και κυκλοφόρησε δέκα βιντεοκλίπ του τραγουδιού αυτού.

Τήν άρχή έκανε τό άγγλικό συγκρότημα Black Sabbath μέ μουσικό σόου πλαισιωμένο μέ μαυρες λειτουργίες, έπικλήσεις του Σατανά και λατρείες μαγισσών. Μέ αυτό τόν τρόπο τό συγκρότημα έξελίχθηκε σέ πρότυπο και ένσάρκωση του άποκρυφιστικού ρόκ.

Σ' αυτή τήν ιδιαίτερη κατηγορία του "μουσικού" αυτού είδους κυριαρχεί ή μαγεία, ό πνευματισμός, ό σατανισμός και κάθε μορφή άποκρυφισμού πού προβάλλεται πάνω στή σκηνή.

Τό συγκρότημα αυτό πού τό 1969 άφιερώθηκε στό ολοκληρωτικό ρόκ, βαφτίστηκε μέ βάση τήν ταινία τρόμου μέ τό Boris Karloff και έγινε πρωταγωνιστής γιά όλα τά συγκροτήματα πού κατά τά τελευταία χρόνια δίδαξαν τόν τρό-

μο. Ένα χρόνο άργότερα έξελίχθηκε σέ συγκρότημα μεγάλων έπιτυχιών μέ τό "Paranoid", ένα τρελλό ταξίδι παράνοιας πού σκάρωσαν σέ δέκα λεπτά οι Ozzy Osbourne (voc), Tony Jommi (g), Geezer Buttler (bg), και Bill Ward (dr).

Στρήν άρχή, έπιδόθηκαν σέ άποκρυφιστικά τελετουργικά πάνω στή σκηνή. Τά κείμενά τους σόκαραν τό κοινό:

*Ήραε μιά ζωή,
θά είναι φθηνή
σκότωσε κάποιον,
κανέννας δέν θά κλάψει.*

*Ή έλευθερία είναι δική σου
Κάνε μόνο τό καθήκον σου,
Θέλουμε μόνο τήν ψυχή σου"*

(Siegfried Schmidt - Jonew, Barrt Gravew, Rock-Lexikon, Reinbeck/Hamburg 1975, σ. 54).

«Μάθε ψάλλειν και ὄψει τοῦ Πνεύματος τήν ἡδονήν· οἱ ψάλλοντες γάρ Πνεύματος πληροῦνται Ἁγίου, ὥστε οἱ ἄδοντες τάς σατανικάς ὁδούς πνεύματος ἀκαθάρτου».

ι. Χρυσόστομος

(δηλ.: μάθε νά ψάλλεις και θά αισθανθεῖς τοῦ Ἁγ. Πνεύματος τήν χάρη (εὐχαρίστηση). Γιατί αυτοί πού ψάλλουν γεμίζουν μέ Ἁγιο Πνεῦμα, ὅπως ἀκριδῶς αυτοί πού τραγουδοῦν σατανικές ὁδές γεμίζουν ἀπό ἀκάθαρο πνεῦμα).

ριο) στην κίνηση για την ενημέρωση του κόσμου και συγκεκριμένα εντάχθηκε στην 'Αμερικανική Πρωτοβουλία Γονέων την AMERICAN FAMILY FOUNDATION (AFF) και άπετέλεσε μέλος της Συμβουλευτικής της 'Επιτροπής. Ήγγραψε διβλίο όπου διεκτραγωδεί τις άπίστευτες έμπειρίες της, έκανε όμιλίες, μοιράστηκε την ιστορία της με πολλούς ανθρώπους, θύματα ή ύποψήφια θύματα και στήριξε πολλούς με πάθος και άγωγία.

Στή δραματική της έξομολόγηση άναφωνει άρκετές φορές: «Πώς μπόρεσα να είμαι τόσο θλάκας;»...«πώς μπόρεσα να παραιτηθώ από τά προσωπικά μου ανθρώπινα δικαιώματα και να συμμετάσχω σ' ένα ολοκληρωτισμό που άσκησε επάνω μου ψυχολογικό διασμό και ζητούσε άνεξέλεγκτο έλεγχο και ύπακοή;».

Τέτοια τραγικά έρωτήματα διατυπώνονται σέ μās από πολλά θύματα, που κατόρθωσαν τό δύσκολο τούτο έργο, να άπεγκλωβιστούν από την ολοκληρωτική έπιρροή επάνω τους της ομάδας και από την κηδεμονία του «ήγέτη» και ζήτησαν από την 'Εκκλησία και την Π.Ε.Γ. «άποκατάσταση του έαυτού τους και της ζωής τους». Και αυτή ή επανένταξη στην οικογένεια και στην κοινωνία πλανεμένων ανθρώπων, δέν είναι καθόλου εύκολο πράγμα. Όσοι άσχολούμαστε με τή διακονία αυτού του έργου γνωρίζουμε τίς δυσχέρειες τέτοιων προσπαθειών. Και μόνο όταν βρεθούν τά μέλη της οικογένειας που έχει τό πρόβλημα και τά θύματα σέ περιβάλλον άγιοπνευματικό, δηλαδή σέ ομάδα ανθρώπων που άνήκουν στην 'Εκκλησία, τότε ή Χάρις του Κυρίου έπενεργεί στά πρώην θύματα ομάδων και λατρειών και επανεντάσσονται στην κοινωνία ως ύγιη πλέον μέλη της.

Π' αυτό στή χώρα μας ή Π.Ε.Γ. έχει θέσει τό διακόνημά της υπό την αίγίδα της ποιμένουσας 'Εκκλησίας, πράγμα που δέν συμβαίνει στίς Πρωτοβουλίες των δυτικών χωρών και γι' αυτό εκεί τό έργο της όμαλης επανένταξης πρώην θυμάτων δέν είναι εύκολο, αν όχι αδύνατο.

Ό 'Αμερικανός ψυχίατρος John Clark επαναλαμβάνει συχνά ότι ή νέα πνευματική κατάσταση των θυμάτων, που είναι ή «ανάιρεση ύπαρξης», μετά από την «πλύση της ψυχής» είναι μή άναστρέψιμη.

Εύτυχως ή 'Αλεξάνδρα Stein διέφυγε τόν κίνδυνο να παραμένει σέ όλη της τή ζωή «πνευματικό φυτό». Με τή βοήθεια ομάδων εκπαίδευσης που της συνέστησαν διβλία σχετικά με την περιπέτειά της και την συχνή έπαφή με ανθρώπους οι όποιοι είχαν περάσει και αυτοί από μία τέτοια έμπειρία, μπόρεσε να επιτύχει τό δύσκολο έργο «άποκατάστασης του έαυτού της».

«Όσο περισσότερα μάθαινα, τόσο λιγότερο ντρεπόμουνα για τόν έαυτό μου. Κατάλαβα ότι είχα ύποστει ψυχολογικό διασμό και γιατί θά έπρεπε να μέφομαι γι' αυτό τόν έαυτό μου».

Ό πόνος της ψυχής της ξεχειλίζει σέ πολλά σημεία των άρθρων της. Δέν προσπαθει να ξεχάσει τά χρόνια της έντασης, ούτε να σθήσει άναμνήσεις «γεμάτες από θλίψη και άσυνεννοησία». Θέλει να βοηθήσει, γι' αυτό τολμάει και μιλάει για την άπίστευτη έμπειρία της.

«Ξέφυγα από τή λατρεία στην ήλικία των 36 έτών και βρέθηκα κυριευμένη από πολλά πρακτικά προβλήματα και από την παράνοια. Ποϋ θά μπορούσα να ζήσω; Ποϋ θά μπορούσα να εργαστώ; Πώς θά μπορούσα να τακτοποιήσω τόν κατά τή λατρεία τακτοποιημένο γάμο μου, άφοϋ ό σύζυγός μου παρέμενε στην ομάδα και με άπέφευγε; Πώς θά μπορούσα να κοιμηθώ τίς νύχτες όταν φανταζόμουν τόν ήγέτη της ομάδας να έρχεται με θόρυβο ξοπίσω μου κρατώντας περιίστροφο; Όπως είχα άνακαλύψει όταν έφυγα από την ομάδα, αυτός είχε σκοτώσει έναν άνθρωπο μέσα σ' ένα από τά σπίτια της ομάδας, στο όποιο είχα ζήσει. Πώς θά μπορούσα να πορευθώ μέσα από την ντροπή και τόν τρόμο που με άκολουθούσαν για άρκετά χρόνια και με βάραιναν τόσο πολύ;».

Τέτοια προβλήματα κατακλείζουν όλα τά θύματα, όταν κάποτε και όποτε μπορέσουν να ξεφύγουν από τό «θανάσιμο άγκάλιασμα» του άρχηγού και της «ίδεολογίας» της ομάδας. Η Wendy Ford μέσα από την προσωπική της έμπειρία άπευθύνει συμβουλές προς τίς οικογένειες να έχουν ύπομονή, γιατί ή άποκατάσταση του άτομου μετά την «έπιστροφή» μπορεί να χρειαστεί πολλά χρόνια βοήθειας και μπορεί κάποια δλάβη που έχει ύποστει να μην διορθωθεί ποτέ. «Ός γονείς είχατε όνειρα για τά παιδιά σας και όλα αυτά σās τά έκλεψε ή ομάδα. Επίσης σās

έκλεψε και τό χρόνο πού θά είχατε μαζί μέ τά παιδιά σας ή τά έγγόνια σας. Είμαι πολύ σκληρό νά αισθάνεστε άπομεμακρυσμένοι από κάποιον μέ τόν όποιο είχατε ένα πολύ ζεστό δεσμό. Δέν είναι ύπεύθυνος αυτός γι' αυτή τήν άπομάκρυνση. Σκεφθείτε ότι σέ μεγάλα και σπουδαία γεγονότα τής οικογενειακής σας ζωής, όπως π.χ. γάμους, θανάτους, θρησκευτικές γιορτές κ. ά. ήταν άπών... Μπορεί νά σ'ας πονέσει τό γεγονός, βλέποντας ένα μεγαλωμένο άτομο τής οικογενείας σας νά κοκκαλώνει μέ τή σκέψη ότι πρέπει νά κλείσει ένα ραντεβού μέ τό γιατρό ή νά ψάξει για νά νοικιάσει ένα διαμέρισμα ή για νά άνοιξει ένα λογαριασμό στην τράπεζα. Οί έρωτήσεις τους, οί ένέργειές τους μπορεί νά σ'ας φαίνονται παιδαριώδεις, αλλά μήν ξεχνάτε ότι ζούσαν **σέ έναν άλλο κόσμο**...

Σέ άλλο σημείο του βιβλίου της γράφει ή W. Ford: «Η κατανόηση και ή στοργή σας χτίζει μιά γέφυρα για τά μέλη τής οικογενείας σας νά βγούν από τόν κόσμο πού άφησαν πίσω και νά μπουν στον καινούργιο τους κόσμο».

Θά προσθέταμε έμεις στην τελευταία παρατήρηση τής W. Ford, νά ξαναμπουν στό χώρο τής Έκκλησίας. Γιατί έχουμε ζήσει περιπτώσεις πού πολλά θύματα όταν δέν ζητήσουν επανένταξη στην Έκκλησία περιφέρονται από ομάδα σέ ομάδα, για νά καταλήξουν στό τέλος στην αυτοκτονία ή στό ψυχιατρείο.

Η πιό ισχυρή γέφυρα πού σώζει τόν πλανημένο από τήν όδό τής πλάνης και τής άπωλείας είναι ή ζεστή άγκαλιά τής αγάπης. Και αυτή μπορούν νά τήν προσφέρουν μέλη τής Έκκλησίας μας πού έχουν έθελοντικά αναλάβει μέ τίς εύλογίες Της τό διακόνημα αυτό.

Καλούμε λοιπόν όσους έχουν κάποιο πρόβλημα νά μ'ας επισκεφθούν, νά μ'ας γνωρίσουν και μαζί νά προσπαθήσουμε νά βρούμε κάποιο φως πού θά λάμψει στό σκοτάδι τής ψυχής των πλανημένων άδελφών μας.

«Ζούσαν σέ έναν άλλο κόσμο...»

Η πιό πάνω παρατήρηση τής Wendy Ford έκφράζει δραματικά τήν φοβερή κατάσταση πού επικρατεί στον κόσμο των ομάδων των νεοφανών αιρέσεων και τής παραθρησκείας. «Ο-

ποιος βγαίνει από 'κει, λέει, είναι γεμάτος μώλωπες. Ο πόνος βέβαια είναι ψυχολογικός και οί μώλωπες δέν φαίνονται έξωτερικά, αλλά τά τραύματά τους είναι βαθεία».

Η Άλεξάνδρα Stein, όταν μπόρεσε νά εγκαταλείψει «αυτό τόν κόσμο», ένιωσε ό,τι άκριβώς νιώθει ένας πού ζει χρόνια στό σκοτάδι και άντικρύζει τό άκριβό φως τής ζωής. «Συναντήθηκα μέ κάποια άτομα και συζήτησα μαζί τους άνεμελα για άσχετα πράγματα. Γέλασα μετά από πολλά χρόνια άσταμάτητα. Κοιμήθηκα και ξανακοιμήθηκα για ώρες προκειμένου νά καλύψω τίς υπερβολικά λίγες ώρες ύπνου, κατ'έντολήν τής ομάδας, όλα αυτά τά χρόνια. Κάθησα και δέν έκανα τίποτα. Παρακολούθησα τή φύση νά ξετυλίγεται μπροστά μου, καθώς ή πολιτεία τής Minnesota έμπαινε στην άνοιξη. Ήμουν τόσο χαρούμενη. Βγήκα έξω στην άνοιξη. Ένώθηκα μέ τόν άνοιχτού χρώματος μώβ θάμνο τής αυλής μου παρακολουθώντας τον νά άνοίγει, όπως άνοιγα και έγώ...».

«Η άνάκτηση από τήν αίρεση δέν είναι εύκολη», παρατηρεί ή Stein. «Θέλει χρόνο, αλλά ή ζωή έπιστρέφει. Γίνεται πάλι πολύπλοκη και κάνει πάλι τήν εμφάνισή της, μακριά από τό άσπρο και μαύρο πόλο τής άπολυτότητας τής αίρεσης και φαντάζει σαν ένα ύπέροχο κουτί μέ άνακατεμένες μπιγιές όλων των χρωμάτων».

Άλλά ή Άλεξάνδρα Stein δέν σταμάτησε στή δική της «άνάκτηση». Θέλησε νά βοηθήσει, όπως είπαμε και στό προηγούμενο σχόλιό μας, νά μήν περάσουν και άλλοι από τέτοιες καταστάσεις. Ήρθε σ' έπαφή μέ άλλα άτομα, διάβασε βιβλία και βεβαιώθηκε ότι οί ίδιες μέθοδοι (έλεγχος τής σκέψης, συμπεριλαμβανομένης τής άπομόνωσης, τής έκμετάλλευσης, τής φυσικής και ψυχολογικής εξάντλησης) χρησιμοποιούνται από μυριάδες λατρείες, παρά τό γεγονός (όπως λέει) ότι μπήκαμε στή νέα χιλιετία.

«Δραστηριοποιήθηκα και προσπάθησα νά ένημερώσω άνίδεους πολίτες για τό τί συμβαίνει "έκει". Βοήθησα άλλους πού έγκατέλειψαν ή είχάν τήν πρόθεση νά εγκαταλείψουν τίς σέκτες. Μοιράστηκα τήν ιστορία μου και άκουσα τή δική τους. Έκανα όμιλίες. Μίλησα σέ κάθε έναν ό όποιος θά μπορούσε νά άκούσει και άηδιαστικά πράγματα μερικές φορές. Άλλά βοήθησε τό-

σο πολύ. "Όταν έχεις εσύ αυτή τήν τρομερή εμπειρία και τήν χρησιμοποιείς για να προλάβεις κάποιους άλλους, ακόμη και ένα μόνο πρόσωπο, να μὴν περάσει μέσα ἀπό μιά τέτοια παρόμοια κατάσταση, αυτό εἶναι μεγάλη ὑπηρεσία, μεγάλη προσφορά».

Ναί, ἀγαπητοί ἀναγνώστες, εἶναι μεγάλη προσφορά στόν πλησίον μας να ἐνημερώσουμε τούς ἀδελφούς μας να μὴν «περάσει κανείς ἀπό μιά τέτοια κατάσταση». Ἐμεῖς μέ τήν ἐκκλησιαστική μας γλῶσσα θά λέγαμε ὅτι εἶναι ἡ σημαντικότερη διακονία πρὸς τόν ἀδελφό μας. «Ἐνα ζεστό πιάτο φαγητό» σέ ὅσους τό στεροῦνται, εἶναι ὠραῖο ἔργο καί εὐάρεστο στόν Κύριό μας. Προέχει ὁμως ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν μας. Ὁ δρόμος τῆς πλάνης ἀκυρώνει τό μυστήριο τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας καί γι' αὐτό χρειάζεται συστράτευση στό διακόνημα τῆς ἐνημέρωσης καί τῆς προσφορᾶς βοήθειας σέ πλανημένους ἀδελφούς μας.

Παρακαλοῦμε λοιπόν ὅσους ἔχουν «περάσει ἀπό μιά τέτοια κατάσταση» να ἔλθουν μαζί μας. Κάθε Κυριακή στό Ἐνοριακό Κέντρο Ἁγίας Παρασκευῆς, ὁδός Ἀποστόλου Παύλου 10 (ὥρα 11.30' μέ 13) γίνονται ὁμιλίες στά πλαίσια τοῦ «Σεμιναρίου Ὁρθοδόξου Πίστεως καί οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία» ἀπό ἐκλεκτούς ὁμιλητές. Ὅσοι θέλουν να προσφέρουν διακονία στόν τομέα αὐτό, θά ἔχουν τήν εὐκαιρία να συναντηθοῦν καί να συνομιλήσουν μέ στελέχη τῆς Ἐνώσεώς μας καί ἄλλους ἀδελφούς σέ μία κοινωνία ἀγάπης καί ἀνθρώπινης ζεστασιάς.

Ἡ προσφορά ὄλων εἶναι ἀπαραίτητη. Καί ἂν ακόμη δέν ἔχει ἢ δέν εἶχε κανείς παρόμοιο πρόβλημα ἄς δίδει μέ τήν παρουσία του τήν ἠθική του συνεισφορά, σ' ἕνα ἔργο ἀπό τά πλέον σημαντικά τῆς ποιμαντικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί ἄς μὴν πει κανείς ὅτι «αὐτό δέν θά μπορούσε να συμβεῖ σέ μένα ποτέ».

Ἡ ΠΑΝΙΦΕ ἐπανερχεται - προσπαθεῖ να ἀνατρέψει γεγονότα ἀνταπόδεικτα.

Ὅπως κάλλιστα γνωρίζουν οἱ ἀναγνώστες μας τό ἔτος 1996 συνετάγη τό γνωστό πόρισμα τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Ἀγγελῆ, τό ὁποῖον ἐκ σωρείας κατασχεμένων ἐγγράφων ἀποδεικνύει

ἐκτεταμένη σειρά παρανόμων καί καταχρηστικῶν πράξεων τοῦ ΚΕΦΕ (ἔτσι ὀνομαζόταν τότε ἡ ὀργάνωση τῶν Σαηεντολόγων). Συνεπεία τούτων (καί πολλῶν ἄλλων στοιχείων) τό Πρωτοδικεῖο Ἀθηνῶν διά τῆς 7380/96 ἀποφάσεώς του διατάσσει τήν διάλυση τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς. Ἡ ἐν λόγω ἀπόφαση ἐπικυρώνεται καί ἀπό τήν 10493/97 ἀπόφαση τοῦ Ἐφετεῖου Ἀθηνῶν (ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου δέν ὑπῆρξε).

Τό ὡς ἄνω εἰσαγγελικό πόρισμα ἀναφέρεται μεταξύ ἄλλων καί στήν στενή ἐξάρτηση τῆς ΠΑΝΙΦΕ ἀπό τό ΚΕΦΕ καί στήν μεταξύ τους συνεργασία πού φθάνει μέχρι χρηματοδοτήσεως ὀρισμένων δραστηριοτήτων τῆς ΠΑΝΙΦΕ ἀπό τό ΚΕΦΕ.

Αὐτά βεβαίως εἶναι πασίγνωστα, ἀνταπόδεικτα καί ἀναμφισβήτητα. Περιέχονται ὅπως εἶπαμε σέ εἰσαγγελικό πόρισμα, προκύπτουν ἐκ σωρείας κατασχεθέντων ἐγγράφων καί κανείς μέχρι σήμερα δέν τά ἀμφισβήτησε (διότι θά ἔπρεπε πρωτίστως να ἀμφισβητήσει καί προσβάλει τό εἰσαγγελικό πόρισμα). Ἄν λοιπόν κάποιος πού ἔλαβε γνώση τοῦ ἐν λόγω πορίσματος τοῦ Εἰσαγγελέως (καί πού μπορούσε ἐλεύθερα να λάβει γνώση ἀφοῦ δημοσιεύθηκε ὀλόκληρο σέ βιβλίο πού ἐκυκλοφόρησε) καί κατέθετε σέ δίκη ὅ,τι ἀκριβῶς αὐτό ἀνέφερε, θά μπορούσε να θεωρηθεῖ ὑπαίτιος ψευδορκίας; Ἀσφαλῶς ἡ ἐρώτηση εἶναι ἀστεία καί ἂν κάποιος τήν ἔκανε, θά τόν κοιτοῦσαν περίεργα. Ψευδορκία ἐπειδή κάποιος κατέθεσε ὅσα ἀναφέρει ἐπί λέξει ἕνα εἰσαγγελικό πόρισμα !!! Τό ἴδιο θά γινόταν ἂν θέταμε τό ἐρώτημα περί τοῦ ἂν μπορεῖ να διωχθεῖ ἐπί συκοφαντικῆς δυσφημίσει κάποιος πού κατέθεσε, ὅ,τι ἀκριβῶς κατά λέξη ἀνέφερε τό ἐπίμαχο ἐν προκειμένῳ εἰσαγγελικό πόρισμα (καί ἐδῶ θά ἔπρεπε να βάλουμε πολλά θαυμαστικά).

Καί ὁμως τά ἀτράνταχτα τεκμηριωμένα καί ἀδιάσειστα αὐτά στοιχεῖα ἀπετέλεσαν λόγον ὑποβολῆς μηνύσεων ἐναντίον στελεχῶν μας ἐπί συκοφαντικῆς δυσφημίσει καί ψευδορκία. Συγκεκριμένα τρία ἄτομα (Χαρίκλεια Ἀνδρουτσοπούλου, Εὐᾶ Ἀνδρουτσοπούλου καί Εὐαγγελία Μαρῶντη) μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΠΑΝΙΦΕ, ἐμήνυσαν ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων στελέχη μας ἐπί συκοφαντικῆς δυσφημί-

σει και ψευδορκία, έπειδή κατέθεσαν **ὅ,τι ακριβῶς ἀναφέρει τό πόρισμα τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Ἀγγελῆ**, ἤτοι ὅτι ἡ ΠΑΝΙΦΕ ἔχει στενή σχέση μέ τό ΚΕΦΕ καί συνεργάζεται μέ αὐτό. Διά τῆς μηνύσεώς τους μάλιστα ισχυρίζονται, ὅτι τά δεδομένα αὐτά εἶναι ἀνακριβῆ καί ὅτι τά στελέχη μας πού βασίσθηκαν σέ ὅσα ἀναφέρει τό ἐν λόγω εἰσαγγελικό πόρισμα **τελοῦσαν ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας τῶν δεδομένων αὐτῶν!!!** Φυσικά πῶς προκύπτει ὅτι τά στοιχεῖα τοῦ πορίσματος αὐτοῦ εἶναι ἀναληθῆ καί ἐπίσης πῶς προκύπτει ὅτι τά στελέχη μας ἐγνώριζαν, ὅτι ὁ Εἰσαγγελέας κ. Ἀγγελῆς συνέταξε πόρισμα ἀναληθές καί ψευδές, οἱ ἀξιότιμες κυρίες μηνύτριες δέν μᾶς τό ἐπεξηγοῦν (Πῶς ἄλλωστε νά τό ἐπεξηγήσουν, ἀφοῦ τά δεδομένα αὐτά προκύπτουν ἀπό σωρεῖαν κατασχεμένων ἐγγράφων καί δέν εἶναι κατασκευάσματα τοῦ κ. Εἰσαγγελέως;).

Ἔτσι ἔχει ἡ κατάσταση σήμερα. Ἐμεῖς δέν κάνουμε κανένα σχόλιο καί καλοῦμε τούς ἀναγνώστες μας νά κρίνουν οἱ ἴδιοι τήν σοβαρότητα καί τό κῦρος τῶν ἐν λόγω μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΠΑΝΙΦΕ. Ἐπίσης καλοῦμε τούς ἀναγνώστες μας νά σκεφθοῦν καί νά κρίνουν οἱ ἴδιοι, γιατί οἱ κυρίες μηνύτριες κατέθεσαν μία τόσο ἀβάσιμη καί ἀνυπόστατη μήνυση. Τί ἐπιδιώκουν δι' αὐτῆς; Νά προβληθοῦν; Νά ἀκουσθοῦν; Νά μᾶς φοβίσουν; ἢ συμβαίνει κάτι ἄλλο; (π.χ. μήπως ἐπιδιώκουν νά ἐκφοβίσουν τόν κ. Εἰσαγγελέα !! !).

Ἀξιίζει, τέλος, νά ἀναφέρουμε καί ἓνα ἄλλο στοιχεῖο, τό ὁποῖο σηκώνει ἐπίσης πολλά θαυμαστικά: οἱ κυρίες μηνύτριες κατηγοροῦν ἐπί πλέον τά στελέχη μας ὅτι κατέθεσαν γιά ἀξιόποινες πράξεις πού διέπραξαν οἱ ἴδιες, γιά τίς ὁποῖες ὅμως (ὅπως ἐπί λέξει ἀναφέρουν στήν μήνυσή τους) "παύθηκε ὀριστικῶς ἡ ποινική δίωξη ἐναντίον τους". Ἐδῶ πρέπει νά προσέξουμε ἰδιαίτερος τήν φράση αὐτή, διότι δέν λέει ὅτι οἱ κυρίες αὐτές ἀθώωθηκαν ἢ ἀπηλλάγησαν, γιά τίς ἀξιόποινες πράξεις, γιά τίς ὁποῖες κατηγοροῦντο. Καί πῶς νά τό πει; Τό δικαστήριο πράγματι διέταξε τήν παύση τῆς ἐναντίον τους ποινικῆς δίωξεως, λόγω τοῦ ὅτι **ἡ μήνυση ὑπεβλήθη ἐκπροθέσμως**. Ὅμως ἡ ἀπόφαση πού διατάσσει τήν παύση τῆς ποινικῆς δίωξεως ἐναντίον τους **ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΚΥΡΙΕΣ ΑΥΤΕΣ ΔΙΕΠΡΑ-**

ΞΑΝ ΤΙΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΣ ΑΞΙΟΠΟΙΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ. Ἀπλῶς δέν μποροῦν νά διωχθοῦν λόγω ἐκπροθέσμου μηνύσεως. Προφανῶς οἱ κυρίες αὐτές νομίζουν, ὅτι δέν γνωρίζουμε νομικά καί ὅτι θά πιστεύαμε, ὅτι παύση ποινικῆς δίωξεως καί ἀθώωση εἶναι δύο ἔννοιες ταυτόσημες. Ἐνῶ εἶναι ἐντελῶς διαφορετικές. Μία ματιὰ στήν ἀπόφαση πού ἐπικαλοῦνται ξεκαθαρίζει τά πάντα. Καί ἐδῶ δημιουργοῦνται πάρα πολλά ἐρωτηματικά. Πιστεύουμε ὅτι οἱ ἀναγνώστες μας μποροῦν καί ἐδῶ νά θγάλουν τά συμπεράσματά τους, χωρίς ἐμεῖς νά κάνουμε κανένα σχόλιο, ἀφοῦ ἡ ὅλη ὑπόθεση (καί ἡ τελευταία καί ἡ προηγουμένη) μιλάει μόνη τῆς καί θεθαίως μέ καθόλου κολακευτικά λόγια γιά τίς κυρίες, πού ἐμφανίζονται νά θίγονται ἀπό στοιχεῖα ἐντελῶς ἀνύπαρκτα καί φανταστικά.

Κι «ἐδῶ» ... κι «ἐκεῖ» ...

Μᾶς γράφει εὐλαδέστατη κυρία καί μᾶς ἀποκαλύπτει ἀπελπισμένη, ὅτι ὁ ἄνδρας τῆς ἔχει ἐμπλακεῖ σέ μιά ὀργάνωση, πού, ὅπως εἶδε στό περιοδικό μας, ἔχει περιληφθεῖ στόν κατάλογο τῶν ὁμάδων τῶν «ἀσυμβίβαστων πρὸς τήν Ὁρθόδοξη πίστη», τόν ὁποῖο ἔχει καταρτίσει πρὸς ἐνημέρωση τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν ἡ Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη καί ἔχει ἐγκρίνει ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τό παράδοξο εἶναι, γράφει ἡ κυρία, ὅτι ὁ ἄνδρας τῆς πιστεύει ὅτι ἡ προσχώρηση καί ἡ παραμονή του στήν ὀργάνωση τόν ἔκανε «καλύτερο Χριστιανό» καί ἐνῶ συμμετέχει σέ ὅλες τίς ἐκδηλώσεις καί τά σεμινάρια τῆς ὁμάδας, παράλληλα ἐκκλησιάζεται, ὅταν τοῦ περισσεύει χρόνος καί μετέχει τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐπισκέπτεται κάθε χρόνο τό Ἅγιον Ὄρος καί προσφέρει χρηματικά ποσά καί στήν ὀργάνωση καί σέ ἐκκλησίες.

Ἡ ἐν λόγω κυρία θεωρεῖ τήν συμπεριφορά αὐτή τοῦ συζύγου τῆς ἀπαράδεκτη καί βλάσφημη, ἀλλά πρέπει νά ξέρει ὅτι δέν εἶναι ἡ μοναδική. Ὑπάρχουν ἀρκετοί «Χριστιανοί» πού τό «παίζουν σέ δύο ταμπλώ». Θέλουν καί νομίζουν ὅτι μποροῦν νά θρῖσκονται «κι ἐδῶ... κι ἐκεῖ...». Ὁ Κύριός μας ὅμως μᾶς προειδοποίησε ὅτι: «Οὐδείς δύναται δυοῖς κυρίοις δουλεύειν ἢ γάρ τόν ἓνα μι-

σήσει και τόν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνός ἀνθέξεται καί τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει» (Ματθ. στ' 24).

Στήν σύγχυση αὐτή τῶν «χριστιανῶν» τῆς κατηγορίας πού ἀναφέραμε συμβάλλουν οἱ ἴδιες οἱ ὁμάδες μέ τή στάση τους καί τή διδασκαλία τους στό θέμα αὐτό κι ἔχουν τούς λόγους τους. Ἀπώτερος στόχος τους, ὅταν λένε ὅτι μπορεῖ νά εἶναι κανείς ὁπαδός τους καί νά πηγαίνει καί στήν Ἐκκλησία καί νά ἀσκεῖ τά καθήκοντά του ὡς Χριστιανός, εἶναι νά πλήξουν τήν Ὁρθοδοξία ἐκ τῶν ἔσω. Ὅχι ν' ἀδειάσουν οἱ Ἐκκλησίες, ἀλλά νά γεμίσουν μέ ἄτομα πού θά λατρεύουν «ἄλλους θεούς». Καί μέσα στόν Ἱερό ναό δέν θά προσεύχονται, ἀλλά θά διαλογίζονται, χρησιμοποιώντας ὡς μάντρα (διαλογιστική συλλαβή) τό ὄνομα τοῦ Κρίσνα ἢ τοῦ Ράμα ἢ ἀκόμη καί τοῦ Χριστοῦ.

Μέ ἔντεχνες μεθοδεύσεις οἱ διάφοροι αἰρεσιάρχες προσπαθοῦν νά πείσουν καί νά παγιδεύσουν κυρίως τούς ἐκκλησιαστικά ἀστήρικτους, ὅτι μποροῦν νά ἐνταχθοῦν στήν ὀργάνωσή τους, καί νά θεωροῦν τόν ἑαυτό τους ὅτι δέν ἀποκόπτεται ἀπό τήν Ὁρθόδοξη πίστη. Μποροῦν ν' ἀνάβουν τό καντήλι καί δίπλα νά ἔχουν τήν εἰκόνα τοῦ Σαῖ Μπάμπα. Αὐτό ἴσως ἐννοεῖ ὁ Ρόμπερτ Νάτζεμυ ὅταν διακηρύσσει, ὅτι οἱ ὁπαδοί τοῦ Κέντρου του ἔχουν γίνει «καλύτεροι χριστιανοί».

Πηγαίνει ὁ ἄνδρας της, μᾶς γράφει ἡ κυρία, καί στό Ἅγιον Ὄρος τακτικά. Δυστυχῶς καί ἡ συμπεριφορά αὐτή δέν εἶναι μοναδική. Ἀκόμη καί αἰρεσιάρχες γιά νά παγιδεύσουν τούς ὁπαδούς τους τούς προτρέπουν σέ τέτοιου εἴδους «ἐπισκέψεις». Πολλοί μάλιστα πηγαίνουν μαζί μέ τούς ὁπαδούς τους σέ διάφορους γέροντες γιά νά ἐμπεδώσουν μεθοδικότερα τή σύγχυση. Εἶχαμε ἀναφέρει καί ἄλλοτε τό περιστατικό πού δάσκαλος ἰνδουιστικῆς παραθρησκευτικῆς ὁμάδας ἐπισκέπτονταν τακτικά μέ τούς ὁπαδούς του τό γέροντα Παῖσιο, λέγοντάς τους ὅτι ἦταν δικός του δάσκαλος. Ἀλλά ὅταν ἔφθαναν στήν καλύβα τοῦ γέροντα, τούς ἄφηνε ἔξω μέ τή δικαιολογία ὅτι μόνο αὐτός μπορεῖ νά δεῖ τόν γέροντα καί νά συζητήσει μαζί του. Πληροφορήθηκε ὁ γέροντας Παῖσιος τό περιστατικό καί τή σκευωρία τοῦ πονηροῦ γκουροῦ καί ὅταν τόν εἶδε νά ἔρχεται πάλι τόν ἔδιωξε μέ φωνές καί σπρωξιές,

λέγοντάς του ὅτι θά πάθει μεγάλο κακό γι' αὐτήν τήν ἐκμετάλλευση καί τήν παραπλάνηση πού ἔκανε στόν κόσμο χρησιμοποιώντας τό ὄνομά του.

Ἄς ἔχουν λοιπόν ὑπ' ὄψιν τους οἱ δίδουλοι αὐτοί «χριστιανοί» ὅτι δέν μποροῦν νά θρῖσκονται καί στήν ὀργάνωση καί στήν Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου μας. Πρέπει νά κάνουν τήν ἐπιλογή τους ἐλεύθερα καί ἀδέσμευτα μέ ποιόν θά εἶναι τελικά: μέ τόν Χριστό ἢ τούς «ἄλλους θεούς» πού κηρύσσουν οἱ ὁμάδες τῆς παραθρησκείας καί τῶν αἱρέσεων; Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ὀριοθετήσει τήν Ὁρθόδοξη πίστη κι ἔχει διδάξει τούς πιστούς της τί εἶναι ὀρθόδοξο καί τί ὄχι. Δέν μποροῦν νά λέγουν τό «Πιστεύω» καί νά ἀναφωνοῦν «Προσοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωῆν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος» καί ταυτόχρονα νά δέχονται τίς ἀνατολικῆς πνευματικότητας δοξασιές γιά τό κάρμα καί τή μετενσάρκωση.

Οἱ αἰρεσιάρχες ἀποβλέπουν μέ τό «ἀνεκτικό» φρόνημα πού ἐπιδιώκουν νά ἐπιβάλουν στους χριστιανούς, νά χτυπήσουν καιρία τήν Ἐκκλησία μας. Εἶναι τό φρόνημα αὐτό (τοῦ κι «ἐδῶ» ... κι «ἐκεῖ» ...) τό φοβερό σαράκι πού κατατρῶει κυριολεκτικά ἀπό μέσα τό γνήσιο ἐκκλησιαστικό ἦθος τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. Καί ὀδηγεῖ στήν πλήρη ἀποκοπή τους σταδιακά ἀπό τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί στήν πλήρη ἐνταξή τους στήν πλάνη καί στήν αἵρεση. «Ἐάν θέλει κάποιος νά πηγαίνει στήν Ἐκκλησία, ὅπως πῆγαινε πρὶν μᾶς γνωρίσει μπορεῖ νά τό κάνει ἐξωτερικά καί φαινομενικά στήν ἀρχή φυσικά», λέγει ὁ γκουροῦ Σατυανάντα. Καί συμπληρώνει, γιά νά μὴν ὑπάρξει καμμία «παρεξήγηση», τό ἐξῆς: «Νά ἐπισκέπτεσαι Ἐκκλησίες εἶναι σά νά πηγαίνεις στό Νηπιαγωγεῖο».

Οἱ ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μας σέ ὁμιλίες καί βιβλία τονίζουν συνεχῶς ὅτι ἡ ὀριοθέτηση τῆς Ὁρθόδοξου πίστεώς μας ἐναντι τῆς αἱρέσεως εἶναι βασική προϋπόθεση σωτηρίας τῶν πιστῶν, σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Αὐτό τό ἔργο ἐπετέλεσαν οἱ Οἰκουμενικές Σύνοδοι, οἱ ὁποῖες ὑπογράμμισαν ὅτι δέν μπορεῖ νά εἶναι κανείς Ὁρθόδοξος Χριστιανός, ἐάν δεχθεῖ καί δέν ἀπορρίψει τήν αἵρεση καί τήν κακοδοξία. Καί τό ἔργο τῆς ἐνημέρωσης ἔχει ὡς

σκοπό νά προφυλάξει από τήν ἀπειλή τῆς ἀπωλείας τῶν ψυχῶν, πού συνελάγεται ἡ ἔξοδος ἀπό τήν κιβωτό τῆς σωτηρίας. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔδωσε ἐντολή στούς ποιμένες νά γρηγοροῦν («διό γρηγορεῖτε» Πράξ. κ', 31) καί νά προστατεύουν ἐκείνους πού ἀνήκουν στό ποίμνιό τους, γιά νά μένουν πιστοί στά δόγματα τῆς Ὁρθοδοξίας καί νά βρίσκονται σέ κοινωνία πίστεως καί φρονήματος μετά πάντων τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Οἱ πιστοί τῆς Ἐκκλησίας μας πού ἐφοροῦνται ἀπό γνήσιο ἐκκλησιαστικό φρόνημα γνωρίζουν πολύ καλά ὅτι δέν ἐπιτρέπεται καμμία ἀπόκλιση ἀπό τή δογματική διδασκαλία τῆς Ὁρθοδοξίας καί ὅτι ἡ «πορεία» σέ δύο δρόμους ὀδηγεῖ σέ πλήρη ἀδιέξοδα. Ἐλεγε ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας μας ὅτι μπουζούκι καί προσευχή δέν συμβιβάζονται. Καί ἀνέφερε περίπτωση νεαροῦ πού ἔφυγε ἀπό τό σπίτι του, γιατί βαρέθηκε, ὅπως εἶπε στόν πνευματικό του, ν' ἀκούει στό σπίτι του, θεολογία μέ οὔτσι καί τσιγάρο.

Ἐπομένως δέν ὑπάρχει γιά τούς πιστούς κατέναντα δίλημμα. Εἶναι πιστοί στά δόγματα καί τήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας καί αἰσθάνονται ἀσφαλεῖς μόνο μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου.

Θά κλείσουμε τό σχόλιό μας αὐτό μέ μία παράκληση πρὸς τήν εὐσεβῆ ἐπιστολογράφο μας. Νά μήν ἀφήσει αὐτή ἡ ἀναστάτωση καί ὁ πανικός πού νοιώθει νά καταλάβουν κυριολεκτικά τήν καρδιά της. Ὅταν προσεύχονται εὐσεβεῖς ἄνθρωποι στόν Κύριο, ἡ φωνή τους εἰσακούεται καί γίνεται κάποια στιγμή τό θαῦμα τῆς ἐπιστροφῆς. Εἴμαστε μάρτυρες πολλῶν τέτοιων περιπτώσεων. Ἦρθαν γονεῖς ἀλλόφρονες νά ἐκθέσουν σέ μᾶς τό πρόβλημά τους. Κι ἔμειναν μαζί μας καί μετεῖχαν τῶν λατρευτικῶν συνάξεων καί τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί σέ μία ἀπρόσμενη ὥρα ὁ παραστρατημένος γιός ἢ ἡ πλανεμένη κόρη ἐπιστρέφουν ὡς ὁ ἄσωτος υἱός τῆς παραβολῆς στήν ἀγκαλιά τους καί στήν ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας.

Θά προσευχόμαστε καί μεῖς ἀγαπητή κυρία καί θά ἐνώσουμε μαζί σας τίς δεήσεις μας πρὸς τόν Κύριο γιά νά φωτίσει τόν ἄνδρα σας νά ἀντιληφθεῖ τό ὀλισθημά του, νά ἐπανέλθει στήν ὁδό τῆς Ἀλήθειας καί τῆς Ζωῆς πού εἶναι ὁ Ἰ-

ησοῦς Χριστός καί νά ἐνταχθεῖ στό Σῶμα Του, πού εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

Ἀστρολόγοι καί Τηλεόραση

Τίς τελευταῖες μέρες τοῦ Δεκεμβρίου μέ τήν εὐκαιρία τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων καί ἐκπομπῶν γιά τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἐπελέγη ἀπό τούς διακεκριμένους δημοσιογράφους τῆς τηλεοπτικῆς ἐκπομπῆς «Γκρίζες Ζώνες» τό θέμα: «**Τό ἀστέρι τῆς Βηθλεέμ**».

Θά περίμενε κανεῖς ὅτι ἡ ἐκπομπή θά ἐπικεντρωνόταν στίς γνωστές παραδοσιακές καί ἐπιστημονικές ἐξηγήσεις τοῦ φαινομένου αὐτοῦ. Ὅμως, «εὐκαιρίας δοθείσης», οἱ ἔγκριτοι δημοσιογράφοι παρουσίασαν, μέσω συνεντεύξεων, καί ἀστρολογικές δοξασίες, ὄχι μόνο γιά τό φαινόμενο τοῦ ἀστέρος τῆς Βηθλεέμ, ἀλλά καί γιά ἕνα σωρό ἄλλα σχετικά μέ προβλέψεις, μελλοντολογίες καί ἄλλα παρεμφερῆ ἀπό τό χῶρο τῆς ἀστρολογίας καί τῆς μαντικῆς «τέχνης» θέματα. Καί παρήλασαν ἀπό τήν ἐκπομπή, μαζί με τούς διακεκριμένους ἀστρονόμους ἐπιστήμονες καί διάφορες κυρίες καί κύριοι πού αὐτοαποκαλοῦνται ἀστρολόγοι, μελλοντολόγοι, μέντιουμ κ.λ.π. καί ὑπερασπίστηκαν τό χῶρο τους μέ ἐξοργιστική ἄνεση τρόπου, τόπου καί χρόνου.

Οἱ κυρίες καί κύριοι τοῦ χώρου τῆς ἀστρολογίας ἰσχυρίστηκαν ὅτι «μελετοῦν» τά ἄστρα καί τούς ἀστερισμούς καί μέ τή «μελέτη» αὐτή μποροῦν καί προβλέπουν, ἀτομικές, οἰκογενειακές, κοινωνικές, ἀλλά καί ἐθνικές συμπεριφορές καί γεγονότα «μελλούμενα». Δέν μᾶς εἶπαν ὅμως τί μέσα διαθέτουν γιά τή «μελέτη» τους αὐτή. Γιατί οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι δέν εἶναι τόσο ἀφελεῖς νά πιστεύουν ὅτι ἐμφανίζεται τό μέλλον τους μέσα σέ μία γυάλινη σφαῖρα ἢ σ' ἕνα προκατασκευασμένο γιά ὄλους, γέροντες καί νήπια, ὠροσκόπιο πού προσφέρεται ἀκόμη καί τηλεφωνικά μέ τό σχηματισμό ἑνός ἀριθμοῦ μέ ἐλάχιστα νοῦμερα τοῦ ζώδιου τοῦ κάθε ἀφελοῦς (παρένθεση: σέ μία εὐνομούμενη κοινωνία ὅλοι οἱ ἄνθρωποι προστατεύονται ἀκόμη καί οἱ ἀφελεῖς νά μήν πέσουν θύματα ἀνθρώπων πού κάνουν «κατάχρηση ἀνθρώπινης ἀδυναμίας». Ἄς μή λησμονοῦμε ὅτι χάνονται περιουσίες καί καταστρέφονται οἰκογένειες).

Οί δημοσιογράφοι τῶν «Γκρίζων Ζωνῶν» τό ἔπαιξαν «ἀμερόληπτοι» καί «ἀντικειμενικοί» στό στυλ «μιά στό καρφί καί μιά στό πέταλο». Ἀσφαλῶς μέσα τους θά ἐξοργίστηκαν μέ κάποιες «προβλέψεις» ἐκπροσώπων τῆς ἀστρολογίας διαφορούμενες, πού θύμιζαν τόν περίφημο χρησμό τῆς Πυθίας τῶν Δελφῶν πού δόθηκε στόν Κροῖσο ὅταν ἤθελε νά κάνει πόλεμο ἐναντίον τοῦ Κύρου. «Ἄλιν ποταμόν διαβάς καταλύσεις Βασιλείαν», τοῦ εἶπε ἡ Πυθία. Μόνο πού δέν τοῦ εἶπε ποιᾶ Βασιλεία καί «κατέλυσε» τή δική του. Ἄλλά ὁ χρησμός θά «ἐπαληθεύονταν» ὅποια βασιλεία κι ἄν χανόταν.

Ἦμως οἱ δημοσιογράφοι δέν ἀντέδρασαν, πι-στοί κι αὐτοί στούς κανόνες τῆς τηλεθέασης.

Ἐκεῖνο ὅμως πού ἦταν ἐξωφρενικό, ἐξοργιστικό καί ἐπικίνδυνο στά κοινωνικά δεδομένα ἦταν μιά δήλωση ἐκπροσώπου τοῦ εἴδους, πού ἀπαριθμοῦσε μέ ἔπαρση τίς ἐπιδόσεις του καί τό εὔρος τῆς «ἐπικράτειάς» του. Εἶπε λοιπόν ὁ κύριος αὐτός ὅτι διάφορες ἐπιχειρήσεις τοῦ ἀποστέλλουν κατάλογο τῶν ὑποψηφίων πρὸς πρόσληψη νέων κι ἐκεῖνος «μελετώντας» τό ζῶδιό τους ἀποφαίνεται περὶ τῆς καταλληλότητος τοῦ κάθε ὑποψηφίου καί κάνει τή σχετική του πρόταση. Τερατῶδες!!!

Δέν χρειάζεται, ἀγαπητοί μας νέοι, νά διαβά-ζετε, νά μαθαίνετε ξένες γλῶσσες, νά ἐξασκεῖστε στά νέα ἠλεκτρονικά μέσα, νά ἀποκτᾶτε πτυχία. Ἐκεῖνο πού θά ἀποτελεῖ στοιχεῖο γιά τήν σταδιοδρομία σας θά εἶναι τό ζῶδιό σας καί ἡ σχετική «εἰσήγηση» τοῦ ἐκάστοτε ἀστρολόγου!!!

Ἄν δέν ἀντιδράσουν ὑγιεῖς δυνάμεις τῆς κοι-νωνίας μας ἀτομικές καί συλλογικές θά γίνει σι-γά - σιγά παραδεκτό αὐτό πού ἡ Βαρῶνη Zoe Wassiliko-Serecki, Αὐστριακῆ ἀστρολόγος λέγει, ὅτι «κατά τή γέννηση φαίνεται ὅτι συμβαίνει κάτι παρόμοιο, ὅπως καί στήν ἐμφάνιση μᾶς φωτογραφικῆς πλάκας». Ἡ ἀστρολόγος αὐτή εἶναι σίγουρη πῶς ἡ μοῖρα πού καταγράφεται στό ὠροσκόπιο ἐνός ἀνθρώπου εἶναι ἐκ τῶν προτέρων καθορισμένη καί οἱ δυνατότητες ἀλλαγῆς εἶναι ἐλάχιστες ἕως ἀνύπαρκτες. Ἀσθένεια, ἀτυχήματα, γάμος, θάνατος, γέννηση παι-διῶν καθὼς καί ἡ μοῖρα αὐτῶν τῶν παιδιῶν, ὅλα αὐτά εἶναι καταγεγραμμένα καί προκαθο-ρισμένα.

Τό πρόβλημα πού προκύπτει ἀπό τίς ἀντιλή-ψεις αὐτές καί τή μεγάλη δραστηριότητα τῆς ἀστρολογίας στήν ἐποχή μας, μᾶς ἀφορᾶ ὅλους. Γι' αὐτό δέν μπορούμε νά ἀδιαφορήσουμε γιατί οἱ συνέπειες θά εἶναι πολλές φορές μὴ ἀνα-στρέψιμες γιά συμπολίτες μας πού πέφτουν θύ-ματα μᾶς τέτοιας ἀπάτης.

Λέγει ὁ μακαριστός π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπου-λος στό ἀποκαλυπτικό βιβλίο του «Ἡ ἀστρολο-γία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», τοῦ ὁποῖου τήν μελέτη ἐνθερμα συνιστοῦμε, ὅτι θά μπορούσε ἕνας βουλευτής νά εἶναι πελάτης τῆς ἀστρολο-γίας καί νά μὴ παίρνει καμμία ἀπόφαση ἂν δέν εἶναι «ἐναρμονισμένη» με τὰ ἄστρα, δηλαδή μέ τήν ἄποψη τοῦ ἀστρολόγου. Θά μπορούσε ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας μας, πού καλεῖται νά κρίνει τήν καταλληλότητά μας ὡς ὑπαλλήλου, νά τό κάνει ἀναλύοντας τό ὠροσκόπιό μας. Ὑ-πάρχει κίνδυνος ὁ δάσκαλος τῶν παιδιῶν μας νά εἶναι ὀπαδός τῶν ἄστρον καί νά ἀκολουθεῖ στήν ἀγωγή πού δίνει στά παιδιά μας τίς ὁδηγίες τῆς ἀστρολογίας, ἀγνοώντας τήν προσωπικότητα τῶν παιδιῶν μας, τίς πραγματικές τους κλίσεις, ἱκανότητες, ἀδυναμίες κ.ο.κ. Ὁ γιατρός στόν ὁποῖο ἐμπιστευόμαστε τήν ὑγεία μας καί τήν ὑγεία τῶν παιδιῶν μας, ὁ ψυχίατρος ἢ ὁποῖος ἄλλος στόν ὁποῖο ἀπευθυνόμαστε ζητοῦντες βο-ήθεια γιά ὁποιοδήποτε ζήτημα, θά μπορούσε νά ἀναζητᾶει τή «λύση» τῶν προβλημάτων πού τοῦ ἐμπιστευόμαστε στά ὠροσκόπια καί στούς ἀστρολόγους.

Δέν εἶναι ὑπερβολή νά ὑποστηρίξουμε πῶς **ὑπάρχουν πολλές τύχες ἀνθρώπων πού ἔχουν ἀποφασιστεῖ ἀπό μιά ἀστρολογική αὐθαίρεσία**, χωρὶς οἱ ἴδιοι νά τό ἔχουν κᾶν ἀντιληφθεῖ, κα-ταλήγει στό ἀπόσπασμα αὐτό ὁ πατήρ Ἀντώ-νιος.

Τό διαπιστώσαμε ἄλλωστε αὐτό στήν ἐκπο-μπή «Γκρίζες Ζῶνες» πού ἀναφέραμε. Ὁ ἀστρο-λόγος κρίνει τήν τύχη ἑκατοντάδων παιδιῶν τά ὁποῖα θά πιστεύουν ὅτι ἡ ἀπόρριψη τῆς αἰτήσε-ώς τους γιά πρόσληψη σέ κάποια ἐπιχείρηση ὀφείλονταν στό ὅτι οἱ προσληφθέντες θά ἦσαν ἀνώτεροί τους σέ προσόντα. Ποῦ νά φανταστοῦν ὅτι ἡ τύχη τους κρίθηκε ὄχι ἀπό τούς τίτλους τους καί τίς συστατικές ἐπιστολές, ἀλλά ἀπό τήν αὐθαίρετη γνώμη ἐνός ἀστρολόγου ! !

Δυστυχῶς ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα. Κι ἐνῶ θὰ περίμενε κανείς μετά τήν τεράστια ἀνάπτυξη τῆς ἀστρονομίας καί τῶν μαθηματικῶν ὅτι ἡ ἀστρολογία θὰ ἔπαυε νά ἀπασχολεῖ τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, αὐτή ἐξακολοθεῖ ὄχι μόνο νά ὑπάρχει, ἀλλά καί νά ἐπηρεάζει καί προσδιορίζει τή συμπεριφορά πολλῶν ἀνθρώπων.

Γι' αὐτό οἱ πιστοί τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐφ' ὅσον οἱ ἀρμόδιοι φορεῖς πού ὀφείλουν νά πάρουν ἀνάλογες ἀποφάσεις γιά νά προστατεύσουν τοὺς πολίτες ἀπό τήν παραπλάνηση καί ὅλες τίς τραγικές συνέπειες πού συνεπάγεται ἡ ἀναζήτηση «λύσεων» διά τῶν ἀστρολόγων, δέν συγκινούνται, πρέπει αὐτοί νά πάρουν τήν ὑπόθεση στά «χέρια τους» καί νά ἐνημερώσουν μέ ὁμιλίες δημοσιεύματα καί εὐπρεπεῖς διαμαρτυρίες πρὸς τὰ Μ.Μ.Ε., ὥστε νά πάψει ἡ ἐκμετάλλευση ἀδελφῶν μας ἀπό ἀστρολόγους, μάγους, μέντιουμ καί ἄλλους ἐκπροσώπους τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χώρου. Θά εἶναι τό ἔργο αὐτό ὑψιστο διακόνημα καί πραγματική προσφορά φιλανθρωπίας στόν δοκιμαζόμενο ἀδελφό μας, λίαν εὐάρεστη στόν Κύριό μας.

Μαρτυρία πρώην θύματος

«Τό χρέμα εἶναι ὁ ὑπέρτατος θεός τῶν ἀποκρυφιστικῶν ομάδων» ἔγραψε ἐφημερίδα τοῦ Μονάχου στίς 14 - 4 - 1983. Πρώην θύματα ἀναφέρουν συγκλονιστικά γεγονότα πάνω στό θέμα αὐτό. Παραθέτουμε ἀπόσπασμα μαρτυρίας θύματος ἀστρολογικῆς σχολῆς, τό ὁποῖο, ἀφοῦ πλήρωσε ἀρκετά ἑκατομμύρια καί ὑπέστη ἀνεπανόρθωτη ψυχολογική βλάβη, τελικά ἀνακάλυψε τήν ἀπάτη καί ἀπομακρύνθηκε.

Ἡ συγκλονιστική αὐτή ἐμπειρία δημοσιεύεται στό βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου: «Ἡ Ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», σελ. 235-243, τοῦ ὁποῖου τήν ἀνάγνωση συνιστοῦμε ἐνθέρμως στούς ἀναγνώστες μας.

Ἡ οικονομική πλευρά

«Ὅσον ἀφορᾷ στά οικονομικά βέβαια μᾶς εἶχε ἐξηγηθεῖ ἀπό τήν ἀρχή καί μᾶς ὑπενθυμίζετο κατά διαστήματα ἀπό τόν δάσκαλο, ὅτι ἡ πνευματική ἐξέλιξη καί ἡ λύτρωση δέν ἔρχεται χωρίς θυσίες καί μάλιστα ὑλικές καί ὅτι αὐτό

ἦταν κάτι πού δέν θὰ ἔπρεπε νά συζητιέται ἢ νά μᾶς ἀπασχολεῖ γιατί εἶναι τό ἐλάχιστο πού μπορεῖ νά δώσει κανείς γιά νά σωθεῖ.

Ἐπίσης ἔλεγε ὅτι τό νά πληρώνουμε εἶναι ἀπαραίτητο γιατί αὐτό ἀποτελοῦσε τή δική μας (ταπεινή γιατί εἶναι ὑλική) συμβολή στήν ἐξέλιξή μας. Ἡ τιμή τόσο τῶν μαθημάτων ὅσο καί τῶν ἀτομικῶν ἀναλύσεων, καθοριζόταν ἀποκλειστικά ἀπό τόν Δάσκαλο. Στήν περίπτωση πού κάποιος δέν μποροῦσε νά ἀνταποκριθεῖ στίς οικονομικές αὐτές ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπεδεικνύετο, ὅτι τίποτα δέν ἀξίζει περισσότερο ἀπό τήν ἐξέλιξη καί τή λύτρωση κάποιου καί ὅτι ὑπάρχουν πάντα τρόποι γιά νά βρεῖ κανείς τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα.

Ἐποστήριξε ὅτι ὁ καθένας ἀπό μᾶς ἔχει ἄν ὄχι χρήματα, κάποια περιουσία, ἡ καλύτερη ἀξιοποίηση τῆς ὁποίας θὰ ἦταν νά τεθεῖ στήν ὑπηρεσία τοῦ ἀτομικοῦ μας ἀγώνα γιά πνευματική ἐξέλιξη - λύτρωση, πράγμα πού ὅπως θὰ δοῦμε ἀργότερα, κάναμε ἐπανειλημμένα.

Ἐπειδή ὅμως οἱ οικονομικές ἀπαιτήσεις γιά τίς ἀτομικές ἀναλύσεις καί τὰ μαθήματα ἀστρολογίας ἦταν σημαντικές, εἵμασταν ὑποχρεωμένοι οἱ περισσότεροι ἀπό μᾶς νά κάνουμε μιὰ πολὺ λιτή ζωή γιά νά ἀνταποκριθοῦμε σ' αὐτές.

Ἐδῶ θὰ πρέπει νά ἀναφέρω ὅτι τό 1989 μᾶς ὑποχρέωσε γιά τήν ἐξέλιξή μας, πέρα ἀπό τὰ μαθήματα ἀστρολογίας καί τίς ἀτομικές ἀναλύσεις, νά συμμετάσχουμε σέ ὁμαδικές ἀναλύσεις. Οἱ ἀτομικές ἀναλύσεις εἶχαν σά σκοπό νά σταθοῦμε στά πόδια μας, καί οἱ ὁμαδικές νά ἐπικοινωνήσουμε μεταξύ μας. Καί τὰ δύο ἦταν ἀπολύτως ἀπαραίτητα γιά τήν πνευματική μας ἐξέλιξη καί σωτηρία μας.

Ἐνδεικτικά σᾶς ἀναφέρω ὅτι τό Νοέμβριο τοῦ 1992, ἡ ἀτομική ἀνάλυση στοίχιζε 10.000 δρχ. τήν ὥρα καί ἡ ὁμαδική 20.000 δρχ. μηνιαῖα.

Ὅπως προαναφέρω, ἡ συμμετοχή τόσο σέ ἀτομικές ὅσο καί σέ ὁμαδικές ἀναλύσεις ἔπρεπε νά εἶναι σέ συχνότητα μία φορά τήν ἐβδομάδα τό ἐλάχιστο. Τό πακέτο τῶν ἀτομικῶν καί ὁμαδικῶν ἀναλύσεων ἔπρεπε νά προπληρώνεται κάθε μήνα, ἐνῶ τὰ ἀστρολογικά μαθήματα νά προπληρώνονται στήν ἀρχή τῆς χρονιάς. Στήν περίπτωση πού κάποιος δέν μποροῦσε νά τὰ προπληρώσει, τοῦ γινόταν διευκόλυνση καί ὑποχρε-

ωνόταν νά πληρώσει τόκο. Κάποιοι από μᾶς πού δέν μποροῦσαν νά βροῦν τά χρήματα ἀποφάσισαν μέ τήν ὑποδειξή του νά ἀξιοποιήσουν τήν παρουσία τους, πουλώντας την. Γιά παράδειγμα ἐγώ πούλησα τό αὐτοκίνητό μου γιά νά ἀνταποκριθῶ στίς οικονομικές ἀπαιτήσεις τῶν ἀναλύσεων καί τῶν μαθημάτων καί ἄλλοι σπουδαστές πούλησαν τό σπίτι τους, ἄλλοι ἔδωσαν τίς οικονομίες μᾶς ὁλόκληρης ζωῆς.

Ἴσως εἶναι ἄξιο λόγου νά ἀναφερθεῖ ὅτι τό νά ἔχεις παρουσία (σύμφωνα μέ τήν κοσμοθεωρία τῆς σχολῆς) καί νά μὴν τήν χρησιμοποιεῖς ὅταν εἶναι ἀνάγκη γιά νά ἐξελιχθεῖς, εἶναι "ἀντιπνευματικό" καί δῆμα πρὸς τά πίσω στή σκάλα τῆς ἐξέλιξης».

Ζητῶ συγγνώμη.....

Ὁ Ρῶσος καθηγητής Ἀλέξανδρος Ντβόρκιν γνωστός σέ μᾶς ἀπό τή συμμετοχή του σέ ἀρκετές Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις, ὡς ἐντεταλμένος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, μᾶς πληροφορεῖ μέ ἐπιστολή του, ὅτι ὁ ἀρχηγός τῆς ρωσικῆς «NARCONON» Vladimir Ivanov, πρόεδρος τοῦ Σαηντολογικοῦ ἰδρύματος ἀπεξάρτησης παιδιῶν κί ἐφήβων ἀπό τά ναρκωτικά», ἀνακοίνωσε ξαφνικά μιλώντας στό ραδιοφωνικό σταθμό «Φωνή τῆς Μόσχας», ὅτι ἀποσπάστηκε ἀπό τήν ὀργάνωση τῆς Σαηντολογίας καί ἐγκατέλειψε τήν ὀργάνωση αὐτή ὀριστικά. Ὁ Ivanov ἦταν ὁ ἄνθρωπος κλειδί τῆς ὀργάνωσης τῆς Σαηντολογίας στή Ρωσία καί ὑπῆρξε ὁ συντελεστής τῆς προσχώρησης πολλῶν συμπολιτῶν του στή Σαηντολογία. Μέ τήν εὐκαιρία τῆς δήλωσής του στό ραδιοσταθμό θεώρησε ὑποχρέωσή του ὁ Ivanov νά ζητήσει συγγνώμη ἀπό τόν πολύ κόσμο, πού στρατολόγησε στήν ὀργάνωση καί διασαφήνισε ὅτι σέ ὅσες ὀργανώσεις ἐξακολουθεῖ νά ἡγεῖται ἡ Σαηντολογία δέν ἔχει πλέον καμμία σχέση.

Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, παρατηρεῖ ὁ Ντβόρκιν, ὅτι ἡ ἀποχώρηση ἀπό τή λατρεία (ἐννοεῖ τή Σαηντολογία) ἐνός ἀπό τά πλέον ἐπιφανῆ, δραστήρια καί παλαιά μέλη (πολύ πρόσφατα ὁ Βλαντιμίρ Ἰβάνοφ διακήρυττε ὅτι αὐτός ἦταν ὁ πρῶτος πού ἔφερε τίς ιδέες τοῦ Χάμπαρντ στή Ρωσία), ἀποτελεῖ πράγματι σημαντικό νέο. Θά

δοῦμε, διερωτᾶται ὁ Ρῶσος καθηγητής, πῶς θά ἐξελιχθεῖ ἡ ὅλη κατάσταση. Ἀνάλογο κείμενο τοῦ Ἀλεξάνδρου Ντβόρκιν δημοσιεύτηκε στό περιοδικό τῆς Ἐνώσεως Γονέων τῆς Ἀγγλίας, τό Fair News issue 2 - 2001.

Τό κείμενο «μιλάει» μόνο του καί δέν εἶναι ἀναγκαῖος κανένας σχολιασμός ἐκ μέρους μας.

Θά διερωτηθοῦν ὅμως πολλοί τί γίνεται μέ τά μέλη πού ὁ Ἰβανόβ εἶχε στρατολογήσει στή Ρωσία, ἀλλά καί μέ ὀπαδούς ἄλλων ὁμάδων, ὅταν οἱ προσηλυτιστές τους ἐγκαταλείπουν τίς αἰρέσεις καί ἐξομολογοῦνται δημόσια ὅτι παραπλανήθηκαν, διακηρύττουν ὅτι ἔκαναν λάθος, ζητοῦν συγγνώμη καί παροτρύνουν τούς πρώην συντρόφους τους, πού αὐτοῖ ἐφεραν στίς ὁμάδες, νά κάνουν καί αὐτοῖ τό ἴδιο.

Θά περίμενε κανεῖς, ὅτι θά ἄρχιζε μετά ἀπό μιά τέτοια ὁμολογία, ὁμαδική ἀποχώρηση ὀπαδῶν, ἰδίως ἐκείνων πού εἶχαν σύνδεσμο μέ αὐτόν πού ἐγκατέλειψε τήν αἵρεση. Αὐτό τό ὑποθέτουν κυρίως ὅσοι δέν γνωρίζουν τίς μεθόδους καί τακτικές τῶν νεοφανῶν αἰρέσεων καί τῶν ὁμάδων τῆς παραθρησκείας. Τό ἡγετικό σῶμα τῶν ὁμάδων, ὅταν ἀντιληφθεῖ ὅτι κάποιος διαφωνεῖ μέ τή γραμμή τῆς ὀργάνωσης καί εἶναι ὑποψήφιος ἀποχώρησης, τόν διαβάλλει στά ἄλλα μέλη γιά ἀνικανότητα καί ἐλλείψεις καί προχωρεῖ σέ κατηγορίες βαρύτερες γιά τήν ἠθική του ὑπόσταση μέ βάση τά στοιχεία πού τηροῦνται στόν «ἀτομικό φάκελλο» τοῦ καθενός καί πού περιέχει πέραν τῶν «τυπικῶν» καί τίς «ἐξομολογήσεις» του στίς «ειδικές συνεντεύξεις».

Ὅταν δέ τό μέλος αὐτό ἀποχωρήσει, ἡ λαοπολογία βρῖσκεται στό ἀποκορύφωμά της. Εἶπε σέ ὁμιλία του πρώην θῦμα νεοπεντηκοστιανῆς αἵρεσης, ὅτι ἡ λάσπη πού ἐκτόξευσαν ἐναντίον του οἱ αἰρεσιάρχες μετά τήν ἀποχώρησή του ἦταν ἀσύλληπτη σέ ἔμπνευση καί μεθοδολογία στή διασπορά της. Οἱ φίλοι του τόν ἀπέφευγαν, οἱ συγγενεῖς του τόν ὑποπτεύονταν καί δυσπιστοῦσαν γιά τό χαρακτήρα του, οἱ γνωστοί του τόν ἐλεεινολογοῦσαν. Βρέθηκε μόνος, συκοφαντούμενος καί βαθιά ἀπογοητευμένος. Ἡ Χάρις ὅμως τοῦ Κυρίου δέν τόν ἐγκατέλειψε, γιατί εἶχε ἀγαθή προαίρεση καί καλούς λογισμούς.

Ἀποφάσισε νά μᾶς ἐπισκεφθεῖ κι ἐννιωσε ἀπό τήν πρώτη στιγμή τήν θερμή ἀγκαλιά τῶν

άνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας καί τήν ἀνυπέροβλητη χαρά τῆς ἐπιστροφῆς στόν Οἶκο τοῦ Πατέρα.

Καί πάλι θά διερωτηθοῦν πολλοί, πρὸς τί ὄλη αὐτή ἡ συκοφαντία, αὐτή ἡ λασπολογία; Τί σκοπό ἐξυπηρετεῖ; Οἱ αἰρεσιάρχες, ἀγαπητοί φίλοι, φοβοῦνται ὅτι τήν ἀποχώρηση ἑνός σημαίνοντος κυρίως ὀπαδοῦ τους θά ἀκολουθήσουν ὅλα τὰ μέλη πού αὐτός εἶχε στρατολογήσει στήν ὀργανωσή τους. Αὐτό ὅμως δέν συμβαίνει γιατί ἡ μέθοδος τῆς λασπολογίας πού ἐφαρμόζουν ἀποδίδει τοὺς «καρπούς» τῆς, γιατί ὅλοι οἱ στρατολογηθέντες «πειθονται» ὅτι αὐτός πού ἀποχώρησε ἦταν ἀνίκανος νά βιώσει τίς «μεγάλες διδασχές» τῆς ομάδας γιά τή «σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητας» ἢ ἀκόμη ὅτι ἦταν ψυχοπαθής, σχιζοφρενής, ἀνήθικος κ.λ.π. Ἡ συγκράτηση τῶν ὀπαδῶν «ἐπιτρέπει» κάθε εἶδους ἀπρέπεια καί μέσα ἐξόντωσης καί ἠθικῆς βλάβης ἀκόμη καί τῆς συκοφαντίας ὄχι μόνο σέ πρώην ὀπαδοὺς τῶν ὀργανώσεων ἀλλά καί τῶν ἐρευνητῶν τῶν δραστηριοτήτων τους, τοὺς ὁποίους θεωροῦν ἐπικίνδυνους ἀντιπάλους καί προσπαθοῦν μέ διάφορα μέσα θεμιτά καί ἀθέμιτα νά τοὺς ἐξοντώσουν.

Ὁ Ντόρκιν κατασυκοφαντήθηκε καί διώχθηκε στή χώρα του γιά τή δραστηριότητά του στά θέματα τῆς παραθρησκείας καί τῶν αἱρέσεων, ὅπως συνέβη καί στή χώρα μας μέ τόν π. Ἀντώνιο Ἀλεβιζόπουλο καί σέ ἄλλες χώρες μέ ἄλλους ἀγνοῦς ἀγωνιστές (Ἀαγκαρντ, Χάακ, Σαμπολλιόν, Ρισσάρ κ.λ.π.). Τελικά ὁ Ἀλέξανδρος ἔχασε καί τή θέση του στό Πανεπιστήμιο σέ μιά περίοδο μετά τήν πτώση τοῦ κομμουνισμοῦ στή Ρωσία καί τήν εἰσβολή τῶν πάσης φύσεως αἱρέσεων, οἱ ὁποῖες βρῆκαν «παρθένο ἔδαφος» καί ἀλώνιζαν γιά πολύ καιρό. Ἡ Ρωσική ἡγεσία, κατὰ τή λογική τῆς ἐποχῆς ἐκείνης «κάθε προσφορά δεκτή», ὄχι μόνον ἔδειξε ἀνεκτικότητα στή δραστηριότητα τῶν ομάδων, ἀλλά σέ πολλές περιπτώσεις ἐνίσχυε τό ἔργο τους.

Ὁ Ρῶσος καθηγητής ὑπέστη τίς συνέπειες τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, ἀλλά δέν κάμφθηκε τό γενναῖο του φρόνημα στίς ἀπειλές τῶν ομάδων καί τῆ λασπολογία τους. Ἐφθασαν στό σημεῖο λατρεῖες ὀλοκληρωτικῆς νοστοροπίας καί δομῆς, νά ἀπειλοῦν τή γυναίκα του, μέ ἀνώνυμα τηλεφωνήματα, πολλές φορές σέ μεταμεσονύκτιες ὥρες, πετοῦσαν πέτρες κι ἄλλα ἀντικείμενα στά παράθυ-

ρα τοῦ σπιτιοῦ του καί ἄλλα πολλά. Στέλεχος ομάδας πού δρᾷ καί στήν Ἑλλάδα καί πού τόσο κατασυκοφάντησε τόν π. Ἀντώνιο ἀπεκάλεσε τόν Ἀλεξάντερ «κάμπια» καί τόν προειδοποίησε (ἀπειλήσε) ὅτι «γιά τό καλό του» πρέπει νά σταματήσει νά μιλάει γιά τήν «Ἐκκλησία» τους. Καί ὁ καθηγητής Ντόρκιν ἀπάντησε: «Πολύ ὠραῖα πού μέ εἶπατε κάμπια. Ἡ κάμπια πεθαίνει γιά νά ἀνασθηθεῖ ψυχῆ, πεταλούδα καί νά πετάξει στούς οὐρανοὺς».

«Πολλές φορές ἀπογοητεύομαι καί νομίζω ὅτι χάνεται τό παιγνίδι μέ τίς αἱρέσεις, ἀλλά σηκώνω τὰ μάτια μου πρὸς τόν οὐρανὸ κι ἀπὸ κεῖ παίρνω θάρρος νά συνεχίσω».

*Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ὁμιλία τοῦ Ἀλ. Ντόρκιν
σὴν Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη
σὴν Ἀλιάρτο Βοιωτίας.*

Ἡ ἐκμετάλλευση τῶν «ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων» ἀπὸ τίς νεοφανεῖς αἱρέσεις.

Στό ὑπ' ἀριθμὸ 71, (3ο trimestre 2001) τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ Bulles, πού ἐκδίδει ἡ ADFI (Ἐνωση Γαλλίας γιά τήν προστασία τοῦ ἀτόμου καί τῶν οἰκογενειῶν, ὅμοια μέ τήν δική μας Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων-Π.Ε.Γ.), δημοσιεύεται ἐμπεριστατωμένο ἄρθρο μέ τίτλο: «Σέκτες καί ἀνθρώπινα δικαιώματα».

Σέ σχόλια μας στό περιοδικό «Διάλογος» καί σέ ραδιοφωνικὲς ἐκπομπές εἶχαμε ἐπανειλημμένα ἐπισημάνει, ὅτι οἱ νεοφανεῖς αἱρέσεις ἐπικαλοῦνται γιά τόν ἑαυτό τους τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καί ἀπαιτοῦν σεβασμὸ ἀπὸ τοὺς ἄλλους τοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς τους ἐλευθερίας, ἐνῶ οἱ ἴδιες καταπατοῦν τὰ ἀτομικά δικαιώματα καί τὰ ἀρνοῦνται στούς ὀπαδοὺς τους, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν πλήρη ὑποταγή καί ἀδιαμαρτύρητη ἐκτέλεση ἐντολῶν, πού πολλές φορές εἶναι ἐξουθενωτικὲς καί ἀπάνθρωπες.

Μεταξὺ ἄλλων στό ἐν λόγω ἄρθρο τοῦ Bulles ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς: «Ἀπὸ τό 1989 ἡ Πρωτοβουλία Γονέων Γαλλίας καταδίκασε τίς σέκτες πού δέν σταματοῦσαν νά ἐμπαίζουν τὰ «ἀνθρώπινα δικαιώματα», ἐνῶ παρουσιάζονταν συστηματικά νά τὰ προστατεύουν. Σέκτες καί ἀνθρώπινα δικαιώματα, αὐτές οἱ ἐνωμένες λέξεις εἶναι

αντίθετες. Τό χαρακτηριστικό τῶν σεκτῶν εἶναι ὁ ἀφανισμός, ἡ ἀνθρώπινη καταστροφή στό φυσικό καί ψυχικό τομέα. Στήν πραγματικότητα, οἱ σέκτες στίς δραστηριότητές τους καί στήν συμπεριφορά τους, δέν σταματοῦν νά παραβιάζουν τά προσωπικά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως τό δικαίωμα στή ζωή, στήν υγεία, στήν ἐλευθερία, στήν ἀσφάλεια.

Ἄναρτίθμητα περιστατικά καταγγέλλονται στίς διάφορες ἐκδόσεις τοῦ περιοδικοῦ Bulles. Θά μπορούσε νά ἀναφέρει κανεῖς πολλά γιά τίς προσβολές τῶν δικαιωμάτων τῶν παιδιῶν, ὅπως παιδεραστεία, πορνεία, ἀπομάκρυνση ἀπό τό σχολεῖο, προσβολή τῆς υγείας ...

Ἄς δοῦμε μερικά! Τό κίνημα **Raelien** ρίχθηκε πρῖν ἀπό λίγο καιρό σέ μιά τεράστια εὐρωπαϊκή ἐκστρατεία κατά τῆς παιδεραστείας. Διαπιστώνουμε ὅμως ὅτι μέλη αὐτῆς τῆς σέκτας πρόσφατα καταδικάστηκαν γι' αὐτό τό ἀδίκημα ... καί ὅτι ἡ ραελινή λογοτεχνία ἀρνεῖται χωρίς ἐνδοιασμούς αὐτή τή στάση ἀφοῦ ὁ Rael ἐγκωμιάζει «τό ξύπνημα τοῦ σώματος τῶν παιδιῶν», καθώς καί τήν ἀκύρωση τοῦ νόμου γιά τήν ἀποπλάνηση ἀνηλίκου καί τήν ἀναγνώριση τῆς σεξουαλικῆς ἐλευθερίας μεταξύ νέων ἀπό 14 ἐτῶν.

Σέ ἄλλες σέκτες παιδιά μικρῆς ἡλικίας πεθαίνουν ἀπό ἔλλειψη κατάλληλων ἰατρικῶν φροντίδων, ὅπως π.χ. στούς «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» (ἐξ αἰτίας κυρίως τῆς ἀπαγόρευσης - ἄρνησης μετάγγισης αἵματος) ... κ.ἄ.

Θά μπορούσε ἐπίσης ν' ἀναφέρει κανεῖς τίς προσβολές στά οικογενειακά δικαιώματα, ὅπως: προκαλούμενα διαζύγια, παιδιά χωρισμένα ἀπό τούς γονεῖς τους, προσβολή στά δικαιώματα ἐπίσκεψης καί διαμονῆς, γάμοι μετά βίας, πολυγαμία ἢ ἐπιβαλλόμενη πορνεία στήν «ὑπηρεσία τοῦ Θεοῦ» («Τά παιδιά τοῦ Θεοῦ»), τό ἐπιβαλλόμενο «ἐμπόριο» ἢ ἡ «δραστηριότητα στούς δρόμους» μέ ὑποχρεωτική ταρίφα εἰσπραξῆς, ἐξορία στό ἐξωτερικό κ.λ.π. (σημ. «Διαλόγου»: πρέπει νά συμπεριλάβουμε καί τόν ἐξαναγκασμό σέ ἐπαιτεία ὡς προσφορά στήν ὀργάνωση, ὅπως γίνεται στούς «Χάρε Κρίσνα» πού ἐφαρμόζουν τή ζητιανιά στούς δρόμους, τό λεγόμενο «σανκριτάν»).

Τά Ἀνθρώπινα Δικαιώματα πράγματι ἐμπαίζονται ἀπό τίς σέκτες. Παρ' ὅλα αὐτά τά ἐπικαλοῦνται.

Αὐτά λέγει τό ἀπόσπασμα πού ἐπιλέξαμε ἀπό τό ἄρθρο τοῦ περιοδικοῦ Bulles γιά τίς σέκτες καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἐπειδή ὅλο τό πολυσέλιδο ἄρθρο περιέχει ἐνδιαφέροντα πράγματα, προτιθέμεθα νά τό δημοσιεύσουμε ὁλόκληρο σέ προσεχές τεῦχος μας.

...Ἐπιβεβαίωση καί ἀπό τήν Πολωνία

Ἡ παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἀπό αἰρέσεις καί ἰδίως τῶν προσωπικῶν δικαιωμάτων εἶναι γεγονός ἀναμφισβήτητο. Συνεχῶς καταγγέλλονται περιστατικά ὠμῆς προσβολῆς τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων νεαρῶν ἀτόμων ἀπό σέκτες καί ὁμάδες ψυχολατρικές σέ διάφορες χῶρες τοῦ πλανήτη μας.

Τό περιοδικό Bulles (τεῦχος 71, 3ο trimestre 2001) μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ἡ OKOS (Πολωνική Ἐπιτροπή Ἄμυνας κατά τῶν σεκτῶν) σέ ἀναφορά τῆς καταγγέλει, ὅτι τά παιδιά στή Πολωνία εἶναι συχνά θύματα σεκτῶν, οἱ ὁποῖες τά ἐξαναγκάζουν νά ἐργάζονται καί τά ἐκμεταλλεύονται σεξουαλικά. Ὅρισμένες «θρησκευτικές κοινότητες» (σέκτες), ἐπιβεβαιώνει ἡ OKOS, προσελκύουν νέα μέλη (παιδιά), χρησιμοποιώντας τή διαδικασία τῆς υιοθεσίας. Ἄλλα παιδιά γεννῶνται μέσα στίς σέκτες, ὅπου μεγαλώνουν ὑπό καθεστῶς πλήρους ἐξουθένωσης καί καταπίεσης.

Αὐτά διά τοῦ λόγου τό ἀληθές.

Δέν εἶδε τόν Χριστό καί τούς μήνυσε.

«Ἡλικιωμένη ἀπό τή Γιούτα τῶν ΗΠΑ ἔκανε μήνυση σέ αἵρεση ἐπειδή δέν τήρησε τήν ὑπόσχεσή της ὅτι θά εἶχε συνάντηση μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό, ἄν τῆς παραχωροῦσε κτήμα ἀξίας 270.000 δολαρίων. Ἡ γυναίκα τήρησε τήν ὑπόσχεση, ἀλλά δέν... εἶδε τόν Κύριο. Κατέθεσε λοιπόν, μήνυση κατά τῶν ὑπευθύνων τῆς αἵρεσης καί τό δικαστήριο τή δικαίωσε, ἐπιδικάζοντάς της ἀποζημίωση ἴση μέ τήν ἀξία τοῦ κτήματος».

Ἡ εἶδηση αὐτή δημοσιεύτηκε στήν ἐφημερίδα «metro» στίς 14 Φεβρουαρίου 2002. Διερωτώμεθα τί θά συνέβαινε στά δικαστήρια, τί φόρτο ἐργασίας θά εἶχαν, ἄν ὅλοι οἱ ὄπαδοί τῶν αἰρέσεων ἔκαναν μηνύσεις γιά τή «μή τήρηση τῶν ὑποσχέσεών τους» καί γιά κάθε διάψευση τῶν

ὄσων «ἐπαγγέλλονται» ὅτι θά συμβοῦν στά μέλη τους ἢ τήν ἀνθρωπότητα.

Οἱ αἰρέσεις ὠραιοποιοῦν στίς προσηλυτιστικές τους μεθοδίες τήν εἰκόνα τους, ἀλλά δέν λένε ποτέ τί θά γίνει ὅταν βρεθεῖ κάποιος «μέσα» καί γίνει χρήστης τῶν ψυχοναρκωτικῶν πού τοῦ σερόβιουν.

Ἡ ἡλικιωμένη κυρία ἀπό τή Γιούτα τήρησε τήν ὑπόσχεσή της καί παραχώρησε τό κτῆμα της στήν αἴρεση, ἀλλά ὅταν εἶδε τί συμβαίνει «μέσα», ἀποχώρησε καί κατέφυγε στή δικαιοσύνη. Ἔχουμε πολλές τέτοιες περιπτώσεις, κυρίως στό ἐξωτερικό, πού οἱ διάφορες σέκτες ὑποχρεώθηκαν νά ἐπιστρέψουν τίς περιουσίες τῶν θυμάτων τους μέ δικαστικές ἀποφάσεις.

Ἄς τό ἔχουν ὑπ' ὄψη τους αὐτό καί οἱ Ἑλληνες γονεῖς καί ἄς μή διστάζουν νά προσφεύγουν στή δικαιοσύνη σέ ἀνάλογες περιπτώσεις, παραμερίζοντας τά διάφορα διλήμματα, ὅπως τό φόβο τῆς κοινωνικῆς κατακραυγῆς κ.λ.π.

Χάρι Πότερ καί «παιδικά» περιοδικά

Ἡ «εἶδηση» λέει: *Ἔχει... μαγέψει μικρούς καί μεγάλους μέ τά κατορθώματά του! Τό περίεργο ὅμως εἶναι ὅτι ὁ χαριτωμένος μάγος Χάρι Πότερ θά μεταφραστεῖ στά ἀρχαῖα ἑλληνικά καί τά λατινικά, ἔτσι ὥστε οἱ βρεττανοί μαθητές νά παίρνουν τά μαθήματα αὐτά ὡς ἐπιλεγόμενα στά προγράμματα σπουδῶν τους!*

Ἡ «εἶδηση» προέρχεται ἀπό τό «παιδικό» περιοδικό Μεγάλο Μίκυ (Μάρτιος 2002) τῶν Ἑκδόσεων «Νέα Ἀκτίνα Α.Ε.» ἐνός φορέα, πού ἀνήκει στήν οἰκογένεια τῶν ἐκδοτῶν κ.κ. Τερζόπουλων στούς ὁποίους ἀνήκαν καί τά περιοδικά: Γυναίκα, Κλίμ, Μέν καί πρόσφατα τό «θρησκευτικό» περιοδικό «Θεός καί Θρησκεία» (God & Religion), περιοδικά πού προέβδαν τή Νέα Ἐποχή ἐπί σειρά ἐτῶν, καθ' ὅλους τούς δυνατούς τρόπους. Τά παιδικά περιοδικά τοῦ ἐκδοτικοῦ φορέα καί εἰδικά τό «Μίνι», πού ἀπευθύνεται σέ κορίτσια προβάλλουν συνεχῶς τήν ἀστρολογία, τή μαγεία καί γενικά τόν ἀποκρυφισμό σέ βαθμό, πού θά ἄξιζε μιά διαμαρτυρία γονέων μέ ἐπιστολές στή διεύθυνση: «Νέα Ἀκτίνα Α.Ε.», Φραγκοκκλησιᾶς 7, 151 25 Μαρούσι.

Ἐνθαρρύνουμε κάθε γονέα νά πράξει τό καθήκον του στό σημεῖο αὐτό. Δύο ἀράδες κείμενο τῆς μορφῆς:

«Σταματήστε νά δημοσιεύετε ἀστρολογία καί μαγεία στά περιοδικά σας», πιστεύουμε ὅτι θά λειτουργοῦσε θετικά.

Στά πλοκάμια τῶν αἰρέσεων

«Σοβαρές καταγγελίες γιά ἐξάπλωση θρησκευτικῶν αἰρέσεων στήν Ἑλλάδα παρουσιάστηκαν χθές στήν τηλεόραση τοῦ Alpha. Τίς καταγγελίες ἔκαναν γονεῖς θυμάτων, τά ὅποια ἔχουν χαθεῖ στόν δαιδαλώδη κόσμο τῶν αἰρέσεων.

Τή μοναξιά καί τά σύγχρονα προβλήματα τῶν ἀνθρώπων ἐκμεταλλεύονται διάφοροι ἐπιτήδαιοι, οἱ ὅποιοι παρασύρουν, τούς νέους κυρίως, στά κυκλώματα τοῦ σατανισμοῦ καί τῶν αἰρέσεων.

Σχετικῆ ἔρευνα τοῦ τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ Alpha ἔφερε στό φῶς τῆς δημοσιότητας στοιχεῖα πού καταδεικνύουν τόν τρόπο δράσης τῶν αἰρέσεων καί τό ἀδιέξοδο στό ὅποιο περιέρχονται τά θύματά τους.

Οἱ ἐπίσημες αἰρέσεις πού σήμερα εἶναι καταγεγραμμένες φθάνουν τίς 423. Οἱ περισσότερες ἐμφανίζονται ὡς φιλοσοφικές ἢ πολιτιστικές ὀργανώσεις. Οἱ εἰδικοί τονίζουν ὅτι τά προσηλυτισμένα ἄτομα ἔχουν συνήθως αὐξημένη εὐαισθησία καί ψυχολογικά προβλήματα, μέ ἀποτέλεσμα νά παρασύρονται πῶς εὐκολα ἀπό τή γοητεία τῆς πνευματικῆς ἀναζήτησης καί νά πιστεύουν ὅτι βρίσκουν νόημα στή ζωή τους.

Ἡ λίστα τῶν ἀτόμων πού καταφεύγουν στίς ὀργανώσεις αὐτές κάθε ἡμέρα πού περνᾶ μακραίνει.

Χαρακτηριστικό εἶναι τό παράδειγμα μιᾶς 55χρονης γυναίκας, ἡ ὁποία πρῖν ἀπό λίγες ἡμέρες κατέθεσε μήνυση κατά τῶν ἀνθρώπων πού θεωρεῖ ἐπικεφαλῆς τῆς θρησκευτικῆς αἵρεσης "Λευκή Ἀδελφότητα" στήν Ἑλλάδα.

Ἡ γυναίκα εἶδε τόν 35χρονο γιό της νά μπλέκεται στά δίχτυα τῆς ὀργάνωσης, διακόπτοντας κάθε ἐπαφή μέ τό συγγενικό καί φιλικό του περιβάλλον.

Ὅπως ἀποκάλυψε μέ τή μήνυσή της, ἡ αἴρεση αὐτή, τῆς ὁποίας ὁ ἡγετικός πυρήνας βρίσκεται στή Γερμανία, προσηλυτίζει νέους ἀνθρώ-

πους, μέ τήν υπόσχεση μιᾶς τέλειας ζωῆς, τήν ὁποία θά κερδίσουν μέσα ἀπό σκληρές δοκιμασίες.

Μετά τό μαρτύριο τοῦ ἔξαγνισμοῦ, ἡ ἀνταμοιβή εἶναι ἡ προοπτική ἐρωτικῶν ἀπολαύσεων καί ἡ κατάκτηση τῆς τελειότητος».

(Metrorama, Τετάρτη 27 Φεβρουαρίου 2002)

Ἡ ΠΑΝΙΦΕ στό ἐδώλιο

«Ὑστερα ἀπό μήνυση τῆς δημοσιογράφου Βικτωρίας Νταγκουνάκη πού ἐκδικάστηκε στίς 20-12-2001, ὕστερα ἀπό ἀναβολή, στήν Ἀθήνα, καταδικάστηκε ὅλο τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς ΠΑΝΙΦΕ.

Ὁ Τάκης Ἀλεξίου, πρώην πρόεδρος τῶν Σούφι καί τῆς ΠΑΝΙΦΕ, Σεῖχης καί Δερβίσης ἰσλαμικῶν ταγμάτων, καταδικάστηκε γιά συκοφαντική δυσφήμιση καί ἐξύβριση τῆς δημοσιογράφου (ἐν ἀπουσία του... λόγω ἔξαρσης αἱμορροΐδων) σέ ἔντεκα μῆνες.

Οἱ ἀδελφές Χαρίκλεια (γιατρός) καί Εὔα (καθηγήτρια, ἀναπληρώτρια διευθύντρια διορισμένη στή Μέση Ἐκπαίδευση τοῦ Ν. Ροδόπης) Ἀνδρουτσοπούλου, ὁ Γρηγόρης Μπαϊρακτάρης, καθηγητής φιλόλογος καί ἡ Μαράντη (Γ. Γραμματεῦς τῆς ΠΑΝΙΦΕ) καταδικάστηκαν γιά συκοφαντική δυσφήμιση τῆς Βικτωρίας Νταγκουνάκη, σέ 10 μῆνες.

Νά θυμίσουμε ὅτι, ἡ ΠΑΝΙΦΕ (Πανελλήνια Ἱστορική Φιλοσοφική Ἐταιρεία) πού ἰδρύθηκε ἀπό τόν Τάκη Ἀλεξίου ὅταν ἡ προηγούμενη ὀργάνωσή του τῶν Σούφι, εἶχε ἐνταχθεῖ στίς αἰρετικές ὀργανώσεις σέ Πανορθόδοξο Συνέδριο, ἀποδείχθηκε ὅτι συνεργάζονταν μέ τό ΚΕΦΕ, πού εἶναι ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Σαϊεντολογίας στήν Ἑλλάδα.

Νά θυμίσουμε ἀκόμη ὅτι τά περισσότερα μέλη τοῦ Δ.Σ. τῆς ΠΑΝΙΦΕ ἤρθαν καί ἐγκαταστάθηκαν στήν πόλη μας ἀπό τό 1993 περίπου θέλοντας προφανῶς νά ἐπεκτείνουν τίς δραστηριότητες τῆς ὀργάνωσής τους...».

(Η ΠΑΤΡΙΔΑ,
ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ,
Παρασκευή 21 Δεκεμβρίου 2001)

ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

- Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως-Σεμινάριο οἰκοδομῆς στήν Ὁρθοδοξία. Συνεχίστηκε μέ ἐξαιρετική ἐπιτυχία καί τό τρίμηνο Ἰανουαρίου-Μαρτίου ἡ λειτουργία τοῦ ἀνωτέρω Σεμιναρίου πού γίνεται κάθε Κυριακή ἀπό 11.30 ἕως 13.00 στό Ἐνοριακό Κέντρο τῆς ἐνορίας Ἁγίας Παρασκευῆς τοῦ ὁμωνύμου προαστείου, ὁδός Ἀποστόλου Παύλου 10 (δύο δρόμους μετά τήν ΕΡΤ). Τό Σεμινάριο τελεῖ ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χριστοδούλου, ἀπευθύνεται σέ ἀνθρώπους, ὅλων τῶν ἡλικιῶν καί ἰδιαίτερα σέ νέους, ἐξετάζει σύγχρονα ὑπαρξιακά προβλήματα στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἀποτελεῖ ἀριστή δυνατότητα ὀριοθετήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως σέ σχέση μέ τίς αἰρέσεις καί τήν παραθρησκεία. Ὑπογραμμίζουμε καί πάλιν ὅτι, ὅταν κανεῖς μάθει περισσότερα γιά τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί γνωρίσει τήν ὀριοθέτηση τῆς πίστεώς του δέν κινδυνεύει ἀπό τίς αἰρετικές σειρήνες πού τόν περιμένουν σέ κάθε «πέραςμα» τῆς ζωῆς του.

Οἱ ὁμιλίες γίνονται ἀπό ἐκλεκτούς ὁμιλητές οἱ ὁποῖοι μέ πολλή ἀγάπη καί μέ ἐξαιρετική γνώση τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀναπτύσσουν στούς συνεργάτες καί φίλους τῆς Π.Ε.Γ. θέματα πού ἔχουν σχέση μέ τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί τήν Ἐκκλησιαστική μας παράδοση.

Ἡ Π.Ε.Γ., πού ἀποτελεῖ τόν ὀργανωτικό καί οικονομικό φορέα τοῦ Σεμιναρίου, συνιστᾶ στούς φίλους καί συνεργάτες της, νά συνεχίσουν τήν παρακολούθηση τῶν μαθημάτων του καί νά φέρουν καί ἄλλους, πού δέν τό γνωρίζουν, νά συμμετάσχουν σ' αὐτό. Τό κάλεσμα σέ ἐκδηλώσεις πνευματικῆς ζωῆς εἶναι κατά τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ἡ ὑψηλότερη φανέρωση ἀγάπης καί διακονίας πρὸς τόν ἀδελφόν μας.

- Ἀπογευματινή συνάντηση. Στίς 14 Ἰανουαρίου πραγματοποιήθηκε ἀπογευματινή σύναξη συνεργατῶν καί φίλων τῆς Π.Ε.Γ. Ἐψάλλη κατ' ἀρχήν παράκληση ὑπέρ τῶν πεπλανημένων ἀδελφῶν μας καί στή συνέχεια ὁ Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Ε.Γ. π. Κυριακός Τσουρός ἔκοψε τή βασιλόπιττα τῆς Ἐνώσεως.

Χαιρετισμούς και παραινέσεις στους παρευρεθέντας απηύθυναν ο π. Κυριακός Τσουρός και ο Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου της Π.Ε.Γ. Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος. Ἀκολούθησε δεξίωση σέ πλαίσια πραγματικῆς ἀδελφικῆς κοινωνίας καί ἀγάπης.

- **Ἐκπαιδευτικό Σεμινάριο τῆς Π.Ε.Γ.** Πραγματοποιήθηκαν κατά τό τρίμηνο Ἰανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος, τρεῖς ἡμερίδες μέ σκοπό τόν καταρτισμό τῶν συνεργατῶν τῆς Π.Ε.Γ. σέ θέματα ἐνημέρωσης καί παροχῆς βῆθειας σέ ὅσους ἀπευθύνονται στήν Ἑνωσιή γιά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν ἀπό τήν αἰρετική δραστηριότητα. Ἡ πρώτη ἔγινε στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς (26 Ἰανουαρίου) καί οἱ ἄλλες δύο στό Ἑνοριακό Κέντρο Ἀγίας Παρασκευῆς (9 Φεβρουαρίου καί 9 Μαρτίου). Προηγῆτο κάθε ἡμερίδας κατασκευαστική θεία Λειτουργία καί μετὰ τίς ὁμιλίες-εἰσηγήσεις ἀπό ἐκλεκτούς ὁμιλητές, ἀκολουθοῦσε γεῦμα ἀγάπης καί ἀδελφικῆς κοινωνίας.

- **Ὁμάδες Ἐκπαίδευσης καί ἐπανένταξης.** Συνεχίστηκε ἡ λειτουργία τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ «ἐργαστηρίου» καί κατά τό τρίμηνο αὐτό. Σκοπός τῆς λειτουργίας τῶν ὁμάδων αὐτῶν εἶναι νά καταρτιστοῦν εἰδικά στελέχη τῆς Π.Ε.Γ. γιά νά μποροῦν νά ἐπιληφθοῦν συγκεκριμένων περιπτώσεων καί προβλημάτων πού ἀντιμετωπίζουν οἰκογένειες, πού μέλη τους ἔχουν πλανηθεῖ καί ἔχουν προσχωρήσει στήν πλάνη καί τήν αἵρεση.

- **Ραδιοφωνικές ἐκπομπές.** Ἀπό τόν Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM (ἄλλαξε ἡ συχνότητα), μεταδίδονται οἱ ἐξῆς ἐκπομπές:

1) Ὁρθόδοξη Μαρτυρία καί Ζωή.

Κάθε Τρίτη 3.30 - 4 μ.μ.

Παραγωγός - Παραρτησιαστής: π. Κυριακός Τσουρός (Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων).

2) Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστewος.

Κάθε Δευτέρα 5 - 6 μ.μ.

Παραγωγός: ΠΕΓ (Πανελλήνια Ἑνωσιή Γονέων γιά τήν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου).

Παρουσιάστρια: Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

3) Ἐκκλησία καί Ἐκκλησίες.

Κάθε Παρασκευή 3.30 - 4 μ.μ.

Παραγωγός: ΠΕΓ (Πανελλήνια Ἑνωσιή Γονέων γιά τήν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἀτόμου), σέ συνεργασία μέ τήν Σ.Ε. ἐπὶ τῶν αἱρέσεων.

Παρουσιάστρια: Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Γενική Συνέλευση

Στίς 25 Φεβρουαρίου ἐξ̄ συνῆλθαν τά μέλη τοῦ Διορθοδόξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιῶν Γονέων στήν ἀνά διετία Γενική Συνέλευση τους μέ θέμα ἀρχαιρεσίες γιά τήν ἀνάδειξη νέου Δ.Σ.

Μετὰ τόν ἀπολογισμό τῆς προηγούμενης διετίας ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου π. Κυριακός Τσουρός, ἔλαβαν χώραν οἱ ἀρχαιρεσίες κατὰ τίς ὁποῖες ἐξελέγησαν:

- Πρωτοπρ. π. Κυριακός Τσουρός
- Ἀρχιμ. π. Χριστοφόρος Τσιάκκας
- Ἀρχιμ. π. Χρυσόστομος Μαϊδώνης
- Ἀρχιμ. π. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος
- Μοναχός π. Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης
- Ἀγλαΐα Χούσου και
- Παναγιώτης Κολιομιχάλης

Ἀναπληρωματικά μέλη ἐξελέγησαν:

- Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου
- Κωνσταντῖνος Παπαχριστοδούλου
- Κωνσταντῖνος Κολιοστάσης

Καί Ἐξελεγκτική Ἐπιτροπή:

- Ἀρχιμ. π. Βαρσανούφιος Ντορόσκιεβιτς
- Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος
- Εὐάγγελος Κατσᾶτος

Ὁ πλειοψηφίσας στίς ἀρχαιρεσίες π. Κυριακός Τσουρός ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἐκλεγέντας τήν ἀκόλουθη ἐπιστολή:

Πρὸς

Σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι ἡ Γενική Συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ «Διορθοδόξου Συνδέσμου Πρωτοβουλιῶν Γονέων» στήν ἐπαναληπτική της συνεδρία τῆς 25ης Φεβρουαρίου 2002, σᾶς ἐξέλεξε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ σωματείου αὐτοῦ. Κατόπιν αὐτοῦ παρακαλοῦμε νά προσέλθετε στό γραφεῖο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτρο-

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Χάρι Πότερ - Μιά άλλη άποψη (έπιστολή)

Στό μυθιστόρημα αυτό παρουσιάζεται ένα παιδί που προέρχεται από μάγους-γονείς οι οποίοι πεθαίνουν, όταν τά βάζουν με έναν άλλο ισχυρότερο μάγο. Τόν μικρό αφού τόν σώζουν κάποιοι καθηγητές-μάγοι, τόν μεταφέρουν αεροπορικώς-μυστηριωδώς να ζήσει με τούς θείους του.

Εκεῖ γνωρίζει τήν απόρριψη, τόν χλευασμό, τήν περιφρόνηση καί τόν ξυλοδαρμό ἐκ μέρους τῆς οἰκογένειας, ἐνῶ μέ ἄγνωστο τρόπο ἔκανε μαγικά ἐφόσον εἶναι καρπός γονέων-μάγων. (Οἱ κοινοί ἄνθρωποι, δηλ. ἐμεῖς, ἀποκαλούμαστε ἀπό τούς μάγους: μάγκλ=χαζός, βλ. σελ. 68).

Τό παιδί ἀφοῦ πιά δέν βρίσκει ζεστασιά στήν οἰκογένεια πού ζεῖ, ἔρχεται ἕνα ἀνθρωποειδές (βλ. σελ. 61) νά τόν προστατέψει καί νά τόν ἀφουγκρασεῖ.

.....Μήπως ἐμεῖς πρῶτα θά πρέπει νά ἀφουγκραστοῦμε τά παιδιά μας πρὶν βροῦν ἄλλους τέτοιους μάγους-προστάτες.....;

Ὁ μάγος-γίγαντας ἐν τῷ μεταξύ τοῦ ἐπαναλαμβάνει συνεχῶς ὅτι ὁ Χάρι εἶναι μάγος (βλ. σελ. 66).

Μέ αὐτόν τόν τρόπο ὁ Μάγος Χάρι Πότερ κερδίζει τίς ἐντυπώσεις καί τήν συμπάθεια τῶν παιδιῶν ἀφοῦ ἀπό τώρα καί στό ἐξῆς γνωρίζει ὅτι εἶναι μάγος καί ἐπιπλέον παρουσιάζεται μία ἄλλη καινούρια οἰκογένεια, ἡ κοινῶν τῶν μά-

γων-δρυίδων πού ἀφουγκράζονται τό παιδί. Ὁ μικρός μαθαίνει ἀπό τόν προστάτη του ὅτι πρέπει νά φοιτήσει σέ σχολή μάγων, χωρίς νά ἐπεξηγεῖ τό **γιατί**, ἔτσι αὐθαίρετα συστήνοντάς του ἕνα πανεπιστήμιο μέ συγκεκριμένη ἐνδυμασία καί βιβλία, βιβλία τά ὁποῖα βρίσκονται ἤδη στά ράφια τῶν βιβλιοπωλείων (σκοτεινές δυνάμεις, ἱστορία τῆς μαγείας κ.ἄ. βλ. σελ. 82).

Λέει ἡ κ. Ρόουλινγκ μέσα ἀπό τό βιβλίο της «**Δέν καταλαβαίνει πῶς οἱ μάγκλ (ἐμεῖς δηλ. οἱ χαζοί) τά καταφέρνουμε χωρίς μαγεία...**» (βλ. σελ. 83). Κάνει λόγο γιά κόποιο μαγαζί ὅπου ἐκεῖ βρίσκονται οἱ μῦστες τοῦ παιδιοῦ (μάγοι), τρομακτικές φάρσες, βρώμικο μαγαζί, οἱ ὁποῖοι κατά τήν ἀφήγηση... τόν ἀντικρύζουν καί δακρύζουν (βλ. σελ. 84) ἐνῶ ἄλλοι ὑποκλίνονται ... μπροστά του (βλ. σελ. 88). Στή συνέχεια τῆς ἀφήγησης βρίσκονται (μικρός μάγος καί ὁ γίγαντας) στά ἔγκατα τῆς γῆς, ὅπου πληρώνεται κιόλας γι' αὐτό πού πρόκειται νά κάνει. Παίρνοντας μαζί του... «**ἕνα σακούλι χρυσά νομίσματα... ὅλα δικά σου...**» τοῦ λέει ὁ γίγαντας (σελ. 91), ἐνῶ ταυτόχρονα γίνεται ἀναφορά στήν παλιά οἰκογένεια τοῦ μικροῦ μάγου πού ζοῦσε μίξερα καί φτωχά.

.....«**Ὁ Χάρι δέν ἤξερε σέ ποιό μαγαζί μέ εἶδη γιά μάγους νά πρωτοπάει τώρα πού εἶχε στά χέρια τοῦ μιά σακούλα μέ χρυσά νομίσματα...**» (σελ. 92).

Γίνεται λεπτομερῆς ἀναφορά σέ ἕνα ἄλλο κόμο πού ὁ μικρός μύστης τῆς μαγείας κάνει τά

πῆς ἐπί τῶν αἰρέσεων, ὁδός Ἰαίου 1, διά τήν συγκρότησιν τοῦ Δ.Σ. εἰς σῶμα.

Ἡ ἡμέρα καί ὥρα τῆς συνεδρίας θά σᾶς ἀνακοινωθεῖ προσεχῶς (τηλεφωνικά).

Ἀθήνα 1 - 3 - 2002

π. Κυριακός Τσουρός

ὡς πλειοψηφίας τῶν ἐκλεγέντων

Κατά τήν πραγματοποιηθεῖσα συνεδρίαση τῶν

νεοεκλεγέντων μελῶν τό Δ.Σ. συνεκροτήθη σέ σῶμα ὡς ἀκολούθως:

Πρόεδρος:

π. Κυριακός Τσουρός

Ἀντιπρόεδρος Α΄:

π. Χριστοφόρος Τσιάκκας

Ἀντιπρόεδρος Β΄:

π. Ἀρσένιος Βλαγκόφτης

Γραμματεὺς:

π. Χρυσόστομος Μαϊδῶνης

Ταμίας:

Παναγιώτης Κολιομιχάλης

Μέλη:

π. Βαρνάβας Λαμπρόπουλος

Ἄγλαϊα Χούσου

ψώνια του έτσι απλά (σελ. 95-104). (Φανταστείτε, ανάλυση για μαγικά ραβδιά, βιβλία, ξόρκια κ.ά.). Σέ κάποιο σημείο: «Μήν ανησυχείς Χάρι, προσορίζεσαι για μεγάλα πράγματα και αυτό είναι πάντα δύσκολο, στο Χόγκουαρτς (σχολή μάγων) όμως θα περάσεις καλά, στο όρκίζομαι, κι εγώ πέρασα καλά...» τόν συμβουλεύει ο προστάτης-γίγαντας-μάγος. Σ' αυτή τή σχολή μάγων (είναι η άφισσα πού κυκλοφορεί με τίτλο, «ή μαγεία ξεκινάει» στην οποία δείχνει τά παιδιά μας νά κατευθύνονται σ' ένα μεσαιωνικό κάστρο, βράδυ, μέσα σέ βαρκοῦλες και φαναράκια στά χέρια. Έκει φοιτοῦν και άλλα παιδιά (κάτι σάν τό δικό μας κρυφό σχολειό πρίν τήν ἐπανάσταση τοῦ 1821) τά ὅποια πήγαν μέ τήν **παρότρυνση τῶν γονέων τους, δηλ. μᾶς λέει νά παροτρύνουμε τά παιδιά μας νά γίνουν σάν τόν Χάρι τό φίλο τους (Μάγοι δηλαδή).**

Τά παιδιά αὐτά κάνουν μαγικά κόλπα ὅταν παρουσιάζονται δυσκολίες στή ζωή τους «λύνοντας έτσι μαγικά» ὅλα τά προβλήματα. Σέ ἀντίθεση τῆς γνώσης πού ἔχουμε ὡς ἄνθρωποι ἀπό τήν ἐμπειρία μας ὅτι ἐκεῖνος πού ἀντιμετωπίζει τά προβλήματά του κατάματα, εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὠριμος, καί ὁ ἔντιμος καί ὁ εὐλικρινής.

Οἱ σελίδες 144-150 ἀναφέρονται σέ φαντάσματα πού κυκλοφοροῦν ἀνάμεσα στά παιδιά σάν νά τά παρακολουθοῦν κρυφά.

....Τό μάθημα πού ὅλα τά παιδιά ἀνυπομονοῦσαν νά κάνουν ἦταν ἡ **ἀντίσταση στίς σκοτεινές δυνάμεις**, ἀλλά τά μαθήματα ἀποδείχτηκαν ἀστεῖα (βλ. Σελ. 154). Ἐδῶ θέλει νά μᾶς πεί ὅτι οἱ σκοτεινές δυνάμεις εἶναι ἀνίκητες. Αὐτά ὅμως εἶναι γιά τούς ἀφελεῖς, γιατί ἤδη γνωρίζουμε ὅτι οἱ **σκοτεινές δυνάμεις στό ἄκουσμα καί μόνο ἑνός ὀνόματος τρέμουν καί διαλύονται** καί παρακαλοῦν νά μήν ἀφανιστοῦν. **Καί αὐτό τό ὄνομα εἶναι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.**

Ἄλλοῦ λέει.....«καί πρέπει νά προφέρετε σωστά τίς μαγικές λέξεις, αὐτό εἶναι πολύ σημαντικό...».

Στά βιβλία, ἀλλά καί στήν ταινία «Χάρι Πότερ», γίνεται λόγος συνεχῶς γιά τήν μαγεία. Ὅλα τά σχόλια στόν τύπο καί στά Μ.Μ.Ε. ἐπίσης εἶναι θετικά. «*Μαγευτική ἡ ταινία*» λένε, σάν νά περιγράφουν ἕνα ὁμορφο ἡλιοδοσίλεμα. Κανείς δέν λέει ὅτι ἡ μαγεία εἶναι ἡ τέχνη τοῦ Ἐωσφό-

ρου, τοῦ χειρότερου ἐχθροῦ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ Θεοῦ καί ὅλης τῆς δημιουργίας. Κανείς δέν λέει ὅτι αὐτή ἡ ἴδια μαγεία εἶναι ἐκείνη πού ὀδήγησε πρίν 5 χρόνια τρεῖς νέους ἀνθρώπους σέ φοβερά ἐγκλήματα. Οἱ ἴδιοι γονεῖς πού στέλνουν τά ἀθῶα παιδάκια τους νά δοῦν τήν ταινία ἦταν αὐτοί πού ἀποκαλοῦσαν ἐκείνους τούς δυστυχεῖς κατά τ' ἄλλα νέους «ἀνθρωπόμορφα τέρατα». Τά Μ.Μ.Ε. λοιπόν πού ἐκείνα τά χρόνια ἔκαναν τό ἴδιο, τώρα προβάλλουν ὡς πρότυπο καί ἥρωα τῶν παιδιῶν τόν Χάρι Πότερ, προετοιμάζοντας ἔτσι τήν ἐπόμενη γενιά σατανιστῶν. Εἶναι πράγματι θλιβερό νά βλέπεις τούς γονεῖς νά πηγαίνουν τά παιδιά τους νά βλέπουν τήν ταινία ἢ νά τούς ἀγοράζουν βιβλία «Χάρι Πότερ». Εἶναι σάν νά στέλνουν τά παιδιά τους στόν διάβολο γιά νά σπουδάσουν. Ἀλήθεια αὐτοί οἱ ἴδιοι γονεῖς ὅταν ἀντιμετωπίζουν προβλήματα, τά λύνουν λέγοντας ξόρκια, ἢ καλώντας τους δαίμονες γιά νά τούς βοηθήσουν;

Γίνεται φανερό πῶς ἡ κ. Ρόουλινγκ ἔχει σκοπό νά ξεγελάσει τά παιδιά, ὥστε νά ἀγαπήσουν τόν σατανά καί τήν τέχνη του (μαγεία), καί τίς εὐκολες λύσεις θά λέγαμε, παρουσιάζοντάς τους τόν Χάρι Πότερ, ὡς πρότυπο καί ἥρωα.

Ἔτσι τό βιβλίο αὐτό ὅπως καί ἡ ταινία ἄμεσο σκοπό δέν ἔχει νά τρομάξει... ἀπομακρύνοντας τά παιδιά, ἀφοῦ παρουσιάζεται νά παντρεύεται τό παραμῦθι μέ τήν πραγματικότητα. Στό πίσω μέρος τοῦ βιβλίου παρουσιάζεται κάποιος μάγος ὁ ὅποιος κρατᾶ ἕνα τεράστιο βιβλίο πού στήν μπροστινή σελίδα ἔχει τήν πεντάλφα (ἀστέρι μέ πέντε γωνίες, σύμβολο τοῦ σατανισμοῦ).

Ὁ μικρός μάγος ἔρχεται σέ μιά ἐποχή πού τά παιδιά μας ζητοῦν πρότυπα γιά νά πορευτοῦν μέσα στή ζωή μέ ἐφόδια χρήσιμα τόσο γιά τά ἴδια ὅσο καί γιά τήν κοινωνία μας.

Ἐνα ζωντανό πρότυπο ἀπό τό ὅποιο ἔχει ἀνάγκη ἡ ἐποχή μας εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός καί Σωτήρας ὅλου τοῦ κόσμου, πού πρῶτος δίδαξε τήν ἀγάπη καί πού ὁ ἴδιος ἀνήγγειλε ὅτι...«*Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή...*», «*ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ κἄν ἀποθάνῃ, ζήσεται καί πᾶς ὁ ζῶν καί πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τόν αἰῶνα.....*». Κατά Ἰωάννη (Κεφ. ια στιχ. 26).

Παρασκευή 14 Δεκεμβρίου 2001

Νεανική συντροφία Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς.

**Harry Potter (Χάρι Πότερ) και
Hewlett Packard (Χιούλετ Πάκαρντ).**

Νά φταΐνε άραγε τά κοινά άρχικά του όνόματος;

Άναγνώστης του ΔΙΑΛΟΓΟΥ, μās έστειλε τήν παρακάτω έπιστολή διαμαρτυρόμενος για τόν τρόπο, πού οί ύπεύθυνοι τής έταιρείας Hewlett Packard (Χιούλετ Πάκαρντ) προέβαλαν τόν «μικρό μάγο» τής J.K. Rowling μέσω τών προϊόντων τής έταιρείας τους. Η Hewlett Packard θεωρείται από τίς μεγαλύτερες έταιρείες κατασκευής έκτυπωτών (printers) καθώς και άλλων άναγκαίων στο χώρο τής πληροφορικής. Μήπως θά πρέπει, σ' αυτές τίς «μεγάλες» πολυεθνικές, πού ενώ έξαρτώνται άμεσα από έμās τούς «μικρούς» καταναλωτές, δέν σέβονται τά ήθη, τά έθιμα και έν πολλοίς τήν προσωπικότητά μας, νά άποδείξουμε, διαχειριζόμενοι «έξυπνα» τήν άγοραστική μας δύναμη, ότι μπορούμε νά τούς επιβάλλουμε τόν σεβασμό πού άξιζουμε τουλάχιστον σάν καταναλωτές;

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Π.Ε.Γ.

Άγόρασα πρόσφατα αναλώσιμο ύλικό για τόν έκτυπωτή μου και συγκεκριμένα μελάνι τής έταιρείας H/P. Μέσα στην συσκευασία ύπηρχε CD μέ θέμα τόν Χάρι Πότερ, καθώς και έντυπο, πού από τήν μία πλευρά έχει οδηγίες και πληροφορίες για τόν χρήστη του μελανιού και από τήν άλλη άφισα του Χάρι Πότερ και οδηγίες χρήσης του CD. Ο ύπότιτλος τής άφισας «Ώρες χαράς για σās και τούς φίλους σας». Τό έντυπο και τό CD σās τά στέλνω για νά τά χρησιμοποιήσετε ως ύλικό ένημέρωσης του κόσμου για τό τί πραγματικά είναι ο Χάρι Πότερ.

Όφείλω νά πώ ότι μία πρώτη ένημέρωση για τό θέμα είχα από τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ», τεύχος 22.

Όλοι όσοι αναφέρονται στον Χάρι Πότερ από τά Μ.Μ.Ε. και τόν τύπο εκφράζονται κολλαγευτικά για τόν νέο «μικρό ήρωα» τών παιδιών και δείχνουν φωτογραφίες όπου οί γονείς πηγαίνουν τά παιδιά τους στον κινηματογράφο νά δούν τήν ταινία «Ο Χάρι Πότερ και ή φιλοσοφική λίθος», ενώ άλλου ένα παιδάκι πηγαίνει στον κινηματογράφο ντυμένο μικρός μάγος όπως ο «ήρωας» του.

Κανείς δέν τολμά νά πει ότι ή μαγεία πού σπουδάζει στην σχολή Χόγκουαρτς ο μικρός Χάρι είναι ή τέχνη του Έωσφόρου, του χειρότερου έχθρου του άνθρωπίνου γένους. Οί γονείς πού αγοράζουν τά βιβλία «Χάρι Πότερ» τών εκδόσεων «Ψυχογιός», ή τά συνοδεύουν στον κινηματογράφο για νά δούν τήν ταινία, είναι σάν νά τά στέλνουν στον διάβολο για νά σπουδάσουν. Βέβαια, ή όποια ενημερωτική προσπάθεια πρέπει νά γίνει διακριτικά και τεκμηριωμένα, ώστε νά έχει ευεργετικά άποτελέσματα.

Ο Θεός νά σās ένισχύει στον καλό άγώνα πού έχετε αναλάβει.

Δ.Χ.

Χαλκίδα 10/1/2002

Πρός τό περιοδικό "ΔΙΑΛΟΓΟΣ"

Άγαπητοί συντελεστές του
περιοδικού "ΔΙΑΛΟΓΟΣ"

Χαίρετε έν Κυρίω πάντοτε.

Μέ ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση σās γράφω τήν παρούσα έπιστολή. Χαίρομαι διότι ύπάρχει τό έγκυρο αυτό περιοδικό πού βοηθάει συνανθρώπους μας νά γνωρίζουν και να προφυλάγονται άπ' τή μάστιγα τών νεοφανών αίρέσεων.

Τό τελευταίο περιοδικό σας είχε μία ύλη άνεκτίμητης άξίας. Είναι γεγονός ότι δέν έχουμε εκτιμήσει δεόντως τήν προσπάθειά σας, διότι δέν χτύπησαν ακόμη τίς πόρτες μας οί νεοφανείς αίρέσεις. Ευχαριστώ τόν Θεό γιατί ύπάρχετε και εργάζεσθε για τόν άγιο αυτό σκοπό σας. Θά σās παρακαλούσα ακόμη νά αναφέρεστε περισσότερο στον κίνδυνο εκ μέρους του

παπισμοῦ. Γνωρίζω ὅτι χρειάζεται πολλή διάκριση γιά τίς ὑπερέχουσες «ἐξουσίες». Ἐνεργεῖστε ὅπως ὁ Θεός σᾶς φωτίσει. Ἐπειδή ἡ ἀξία τοῦ περιοδικοῦ σας εἶναι ἀνεκτίμητη, θά σᾶς παρακαλοῦσα νά μή μέ ξεχνᾶτε νά μοῦ τό ἀποστέλετε κάθε φορά. Μᾶς δίνετε ὅπλα νά βοηθήσουμε ἀδελφούς μας πού κινδυνεύουν. Στή δική μου διεύθυνση θά ἦταν χρήσιμο ἂν σᾶς εἶναι δυνατόν νά μοῦ ἀποστέλετε κάθε φορά δύο τεύχη. Στίς παρακάτω διευθύνσεις πού σᾶς ἀποστέλλω θά σᾶς παρακαλοῦσα νά στέλνατε, ἂν ὑπάρχουν διαθέσιμα τεύχη, καί τό τελευταῖο σας τεύχος. Τό ἄρθρο «Ἡ ἀρχαία ἐλληνική σοφία ζεῖ μέσα στήν ἐλληνορθοδοξία» ἦταν λαμπρό.

Οἱ διευθύνσεις πού σᾶς στέλνω ἀφοροῦν πρόσωπα πού μποροῦν νά στηρίξουν πολλούς ἀδελφούς. Κάντε τους, σᾶς παρακαλῶ τακτικούς συνδρομητές σας.

T. Z.
Δάσκαλος-θεολόγος
Χαλκίδα

Κύριοι Συντάκτες,
τοῦ περιοδικοῦ "ΔΙΑΛΟΓΟΣ"

Εἴμαστε ἓνα νιόπαντρο ζευγάρι ἐπιστημόνων (ιατρός καί παιδαγωγός) μέ μιά κορούλα μόλις 1 ἔτους.

Μάθαμε γιά τό περιοδικό σας ἀπό τήν ἐκπομπή τοῦ κ. Τζουμάκα στήν TV-100 τῆς Δημοτικῆς Τηλεόρασης Θεσσαλονίκης. Ὁ παρουσιαστής στή διάρκεια τῆς ἐκπομπῆς του συνέστησε ἀνεπιφύλακτα τό περιοδικό σας πού ἀπευθύνεται σέ γονεῖς.

Βέβαια ἴσως εἶναι λίγο μικρή ἡ κόρη μας, ἀλλά μέσα στόν κατακλυσμό τῆς παραπληροφόρησης ἀπό τά Μ.Μ.Ε. νοιώθουμε ὅτι ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό ἓνα ἐντυπο πού, τουλάχιστον, σέβεται τούς ἀναγνώστες του καί ἀγωνιᾷ γιά τήν Ὁρθοδοξία μας καί τήν Ἑλλάδα μας.

Σᾶς παρακαλοῦμε νά μᾶς συμπεριλάβετε στή λίστα μέ τούς παραλήπτες τοῦ περιοδικοῦ σας.

Μετά τιμῆς
Γ. καί Σ. Κ.

Πανελλήνια Ἑνωσις Γονέων

Ἁγία Παρασκευή
Ἀθήνα

Ἀγαπητοί μας φίλοι,

Μία μαθήτριά μου πρῖν ἀπό ἀρκετό καιρό μοῦ ἔδωσε ἓνα φυλλάδιο τῆς Ἐνώσεώς Σας μέ τίτλο «Αὐτή ἡ "Ομάδα" μπορεῖ νά εἶναι ἐπικίνδυνη!» καί μέ ἰδιαίτερη χαρά εἶδα τήν σοβαρή καί ὑπεύθυνη ἐργασία πού σιωπηλά καί ἀθόρυβα ἐπιτελεῖτε. Σπουδαῖο καί μεγάλο τό ἔργο Σας γιά τοῦτο καί Σᾶς ἀρμόζει κάθε τιμῆ καί ἔπαινος. Γιατί ὅπως χαρακτηριστικά λέγει ἓνας χαριτωμένος Γέροντας «Σήμερα ὅταν κανεῖς καταφέρνει μέ τόν ἓνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο, συνειδητά ἢ ὄχι, νά πάει ἀντίθετα στό ρεῦμα, χωρῖς νά εἶναι ψυχικά ἢ σωματικά ἀσθενής, γίνεται ζωντανή μαρτυρία μᾶς θαυμαστῆς ἐνέργειας τῆς Χάρης τοῦ Θεοῦ στόν μετά Χριστιανικό κόσμο». Καί Ἐσεῖς ἔχετε τήν δύναμη καί τό σθένος νά πᾶτε «κόντρα στό ρεῦμα». Ὁ Θεός νά Σᾶς ἐνισχύει καί νά Σᾶς στηρίξει σ' αὐτό τόν εὐλογημένο καί τόσο ἀναγκαῖο ἀγώνα Σας.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπικοινωνίας μας θά ἤθελα νά Σᾶς παρακαλέσω ἐάν μπορούσατε νά μοῦ στέλνατε μερικά ἀπ' αὐτά τά φυλλάδια γιά νά τά χρησιμοποιήσω στό Σχολεῖο (Λύκειο) ὅπου ἐργάζομαι. Ἐπίσης καί ὅ,τι ἄλλο νομίζετε πώς θά μοῦ φανεῖ χρήσιμο παρακαλῶ νά μοῦ τό στείλετε στήν παρακάτω διεύθυνση.

Καλή Δύναμη
Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀ. Ἀ.
Κρήτη

Πρός
τήν Πανελλήνια Ἑνωσις Γονέων

Σᾶς στέλνω θερμό χαιρετισμό ἀπό τή Θεσσαλονίκη. Εἶμαι ἐκπαιδευτικός σέ Γυμνάσιο τῆς συμπρωτεύουσας καί μητέρα δύο παιδιῶν. Σᾶς εὐχομαι κάθε ἐπιτυχία στό δύσκολο ἔργο σας καί τό περιοδικό «Διάλογος» τοῦ ὁποῖου ἐπιθυμῶ νά γίνω συνδρομητρια, εὐχομαι ὁλόψυχα νά συμβάλει στή διαφώτιση γονέων καί ἐκπαιδευτικῶν γιά τή χάραξη μᾶς ὑγιοῦς πορείας τῆς δοκιμαζόμενης νεολαίας μας.

Μέ ἐκτίμηση καί σεβασμό
B. I.

Ἀγαπητό περιοδικό,

Ὄνομάζομαι Γιαννάκου Μαρία καί εἶμαι καθηγήτρια (κατώτερο). Λαμβάνω τό περιοδικό «Διάλογος» ἐδῶ καί λίγους μῆνες καί εἰλικρινά ἐνίωσα τήν ἀνάγκη νά σᾶς ἐκφράσω τίς πιό ἐγκάρδιες εὐχές μου γιά τήν συνέχιση τοῦ ἀγῶνα σας.

Ἰδιαίτερα θά ἤθελα νά ἀναφερθῶ στά δημοσιεύματα σχετικά μέ τόν Χάρι Πότερ, τά ὁποῖα πραγματικά μᾶς πληροφόρησαν καί μᾶς εὐαισθητοποίησαν μέ σκοπό νά ἐνημερώσουμε τά παιδιά γιά τό τί πραγματικά κρύβεται πίσω ἀπό αὐτή τήν κίνηση. Σέ αὐτό τό σημεῖο ὅμως θά ἤθελα νά σᾶς ἀναφέρω πῶς ὅταν ἔγινε ἐνημέρωση πρὸς τά παιδιά ἀντιμετωπίσαμε καί κάποιες ἀντιδράσεις, πράγμα βέβαια πού δέν ἦταν παράξενο. Ἡ μανία πού ὑπάρχει γιά τόν Χάρι Πότερ εἶναι μεγάλη.

Ὅσοι ὅμως καί ἂν εἶναι οἱ ἀντιδράσεις ἐμεῖς ὀφείλομε νά ἐνημερώνουμε χωρίς φανατισμούς τά παιδιά, τά ὁποῖα πραγματικά δέν φταῖνε σέ τίποτα. Εἰλικρινά, σᾶς εὐχαριστοῦμε πού συνεχίζετε νά μᾶς παρέχετε ὅλες αὐτές τίς ἀξιόσημες πληροφορίες.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ,
Γ. Μ.

Υ.Γ. Ἄν ἐπίσης ὀργανώνετε διαλέξεις ἢ ἐκδηλώσεις γι' αὐτά τά θέματα θά χαίρομασταν νά τίς παρακολουθήσουμε ἢ ἀκόμα καί νά βοηθήσουμε στό ἔργο σας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΘΑΡΣΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΦΟΡΕΩΝ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΗ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Χαριλάου Τρικούπη 83, 106 81 Ἀθήνα

17 Ἰανουαρίου 2002

Ἐφημερίδα Ο ΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ,
fax: 6084363

Ἀγαπητέ Σχολιαστή,

Ὅταν πήραμε στά χέρια μας τό πρῶτο σου φύλλο (Σεπτ. 2001), ἡ ἐντύπωση ἦταν:

«Νά ἔνα ἀξιόλογο ἔντυπο, πού λέει τά πράγματα μέ τό ὄνομά τους».

Ἡ ἐντύπωση αὐτή δέν μειώθηκε ἀπό τότε. Κι ἔτσι ἐρχόμαστε σήμερα νά σέ συγχαροῦμε καί γιά τήν ἐγχρωμη πλέον ἔκδοσή σου.

Ἐνα πράγμα μόνο μᾶς πληγώνει βαθύτατα καί σοῦ ζητοῦμε νά «κάνεις κάτι»!

Εἶναι γνωστή πλέον σήμερα ἡ καταστροφική δράση τῆς Ἀστρολογίας, τόσον γιατί α) συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν «ἀπόκρυφων τεχνῶν», εἶναι δηλαδή κλάδος τοῦ ἀποκρυφισμοῦ καί ἀποτελεῖ βασικό ἐργαλεῖο τῆς Νέας Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου (New Age) ὅσον καί γιατί β) ἐνισχύει τή δεισιδαιμονία στούς ἀστήρικτους ἀνθρώπους καί γίνεται εὐκαιρία γιά μεγάλες ἀπάτες καί καταστροφές. Πρόσφατες ἔρευνες καί διά τοῦ Τύπου ἐνισχύουν αὐτή τήν θέση.

Θά σοῦ χρωστούσαμε, λοιπόν, χάρη, ἂν ἀφαιροῦσες τή στήλη τῆς Ἀστρολογίας στό μέλλον, κάτι πού θά χαροποιοῦσε καί χιλιάδες ἀνθρώπους, πού θέλουν νά βρῖσκονται κοντά στήν Ἐκκλησία.

Ἄς μήν παρασυρόμαστε ἀπό τοὺς διάφορους συρμούς κι ἀπό τή λανθασμένη ἀντίληψη ὅτι κάποια πράγματα «πουλᾶνε», ἐνῶ στήν πραγματικότητα δυσαρροστοῦν τοὺς ὀρθά σκεπτόμενους καί ὑποβιάζουν τό ἐπίπεδο τῆς ἐφημερίδας.

Φιλικά
Γεράσιμος Βλάχος
Κοινωνικός Λειτουργός

Κοινοποίηση: Δ.Γ. Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,
fax: 010 7212839.

Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιά τή Προστασία τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ τῆς Οἰκογενείας καί τοῦ Ἄτόμου, fax: 0106082219

Ἀγαπητοί κύριοι τῆς ΠΕΓ

Εὐχομαι καλή κι εὐλογημένη χρονιά.

Διαβάζω τό περιοδικό σας καί σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν προσπάθειά σας νά διαφωτίσετε τό λαό γιά τά θέματα αὐτά.

Σᾶς καταθέτω τήν προσωπική μου ἱστορία.

Σέ ἡλικία περίπου 16 ἐτῶν (τό 1986) πήγα καί παρηκολούθησα ἕνα «σεμινάριο ἐσωτερικῆς φιλοσοφίας» παρακινούμενος ἀπό μία σχετική ἀφίσσα στό δρόμο.

Δυστυχῶς «έντυπωσιάστηκα» ἀπό αὐτά πού ἄκουσα, ἄν καί ἦταν τόσο δυσνόητα πού δέν κατάλαβα τίποτα, οὔτε ἔβγαλα κάποιον νόημα.

Οἱ λόγοι πού μέ ὀδήγησαν σέ ἐκεῖνο τό σεμινάριο ἦταν ὅτι **σάν νέος εἶχα κι ἐγώ ἀνησυχίες καί προβληματισμούς** (σχετικά μέ τήν ὑπαρξη καί τή δημιουργία τοῦ κόσμου, σχετικά μέ τό καλό καί τό κακό, τίς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου κ.ο.κ.). Δυστυχῶς τότε ἦμουν **τυπικό** μόνο μέλος τῆς Ἐκκλησίας (Χριστούγεννα καί Πάσχα ἐκκλησιαζόμουν, χωρίς ἐξομολόγηση) καί δέν ἔψαξα γιά ἀπαντήσεις στά ἐρωτήματά μου, στό χῶρο τῆς ἐκκλησίας.

Εὐτυχῶς ὁ Θεός μέ λυπήθηκε καί δέν δόθηκε συνέχεια. Δέν εἶχα χρόνο (λόγω σχολείου) καί δέν ξαναπήγα σέ τέτοια σεμινάρια **ἄν καί πολύ συχνά ἔμπαινα στόν πειρασμό νά ξαναπάω** βλέποντας συχνά-πυκνά κολλημένες τίς φρέσκιες¹ ἀφίσσες πού τά διαφήμιζαν.

Σέ ἡλικία 21 ἐτῶν προσῆλθα στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας καί στά μυστήριά της, τά ὁποῖα σιγά-σιγά μοῦ ἔδωσαν τίς ἀπαντήσεις πού ζητοῦσα.

ΕΠΕΙΔΗ συνάντησα κι ἄλλους νέους **καλοπροαίρετους μέν**, ἀλλά πού εἶχαν μπλέξει σέ τέτοια σεμινάρια λόγω τοῦ ὅτι **ἔψαχναν** κι ἐκεῖνοι

1. φρεσκοκολλημένες ἐννοῶ

γιά **ἀπαντήσεις** στά ἀγωνιώδη ἐρωτήματά τους (ποιός εἶμαι; ἀπό ποῦ ἐρχόμαστε; ποῦ πᾶμε; γιά ποῖο σκοπό ζοῦμε; τί ὑπάρχει μετά θάνατον; γιατί ὑπάρχει τόση ἀνισότητα, ἀσθένειες, πόνος στόν κόσμο;)

ΑΠΕΥΘΥΝΩ ΕΚΚΛΗΣΗ στήν ΠΕΓ. **Διαφωτίστε** τούς νέους καί ἐξηγεῖστε τους σᾶς παρακαλῶ ὅτι **μόνο ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία** καί τά μυστήριά της **θά δώσουν ἀπαντήσεις στά ἀγωνιώδη ἐρωτήματα** καί τούς προβληματισμούς τους.

Μόνο κοντά σ' ἓναν ὀρθόδοξο, ἀγιασμένο πνευματικό θά βροῦν τό δρόμο καί τόν τρόπο πού ὀδηγεῖ στή σωτηρία.

Σᾶς παρακαλῶ συνεχίστε τό ἔργο σας καί πάση θυσία **ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΕ, ΕΞΗΓΕΙΣΤΕ, ΔΙΑΔΩΣΤΕ** στούς νέους, τί νά κάνουν, πῶς νά φυλάγονται, πῶς θά σωθοῦν.

Εὐχομαι ὁ Κύριος καί ἡ Θεοτόκος νά εἶναι μαζί σας. Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ πατρός Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου.

Μέ ἐκτίμηση
Ἕνας ἀναγνώστης σας.

(Συγγνώμη πού δέν γράφω τά στοιχεῖα μου)

Υ.Γ. Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση τό γράμμα τῆς κ. Γ. στό τεῦχος Νο 25. Ἡ κόρη της εἶχε προβληματισμούς σάν νέα, ἀλλά δυστυχῶς αὐτό τό ἐκμεταλλεύτηκαν κάποιοι.

Η ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Τό βιβλίο αυτό απευθύνεται στό ευρύτερο κοινό καί έκθέτει τούς λόγους γιά τούς όποιους δέν πρέπει κανείς νά πιστεύει στην άστρολογία.

Πέρα από αυτό αποδεικνύεται ότι τό άστρολογικό-άποκριφιστικό φρόνημα έχει απρόβλεπτες συνέπειες γιά τήν προσωπική οίκογενειακή καί επαγγελματική ζωή, όχι μόνον τών όπαδών τής άστρολογίας, αλλά έμμεσα καί όσων τήν άπορρίπτουν.

Τέλος τό βιβλίο αυτό άποκαλύπτει τούς έθνικούς κινδύνους πού έμπερικλείει ή άστρολογική - άποκριφιστική έξάρτηση καί αποδεικνύει ότι οι δοξασίες τής άστρολογίας είναι άσυμβίβαστες προς τήν ιδιότητα του όρθόδοξου χριστιανού. Είναι τό βιβλίο αυτό μία όρθόδοξη κριτική θεώρηση του θέματος. Τό συνιστούμε ιδιαίτερα γιά τή σημερινή έποχή, διότι τό καθιστά έξαιρετικά επίκαιρο ή προβολή σέ καθημερινή βάση άστρολόγων καί μέντιουμ από τά Μ.Μ.Ε.

Κυκλοφόρησε καί διακινείται από τήν ΠΕΓ (τηλ. 01-6082271) τό βιβλίο τής μοναχής Άντωνίας, *Νεοπεντηκοστιανοί στην Ελλάδα. Ο Χριστιανισμός τής Έλευθέρας Αποστολικής Έκκλησίας Πεντηκοστής (ΕΑΕΠ)*, Άθήνα 1999.

Πρόκειται γιά πολύ χρήσιμο βοήθημα γιά όσους έχουν έμπλακή σέ αίρεση Νεοπεντηκοστιανών καί ιδίως στην προαναφερόμενη ομάδα πού διαθέτει έφημερίδα καί ραδιοσταθμούς σέ όλη τήν Ελλάδα. Η συγγραφέας άσχολείται επί πολλά χρόνια μέ τή βοήθεια σέ περιπτώσεις θυμάτων τής πλάνης τών Νεοπεντηκοστιανών ή όποία δημιουργεί πολλές δυσάρεστες οίκογενειακές καταστάσεις, προβλήματα στα παιδιά, άκόμη καί διαζύγια, όπως αναφέρεται στα πορίσματα τής ΙΑ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως.

Έξαιρετικά επίκαιρο έχει καταστεί στίς μέρες μας τό βιβλίο «Θρησκευτική Έλευθερία» (υπότιτλος: Όρθόδοξη Άπάντηση σέ αντιορθόδοξες θέσεις) του Ν. Σταυριανίδη, Πρωτοδίκη Διοικητικών Δικαστηρίων καί Διπλωματούχου DEA στό Δημόσιο Δίκαιο καί DEA στή Φιλοσοφία του Δικαίου. Τό βιβλίο αυτό τό εξέδωσε τό 1996 καί τό διακινεί ή ΠΕΓ, τηλ. 01-6082271· οι δέ εισπράξεις διατίθενται γιά τούς σκοπούς τής.

Στό βιβλίο αυτό απαντώνται, ήδη από τό 1996, μέ επιχειρήματα τά ζητήματα πού τέθηκαν πρόσφατα από τήν Κίνηση γιά τόν άποχριστιανισμό του ελληνικού κράτους. Από τή θεματολογία του βιβλίου: Η νομική σημασία του Προοίμιου του Συντάγματος (τό Προοίμιο δέν άναθεωρείται), ή προστασία τών όρθόδοξων χριστιανών ως συνταγματική υποχρέωση τών όργάνων τής πολιτείας, ή θρησκευτική εκπαίδευση, ή προστασία τών άτομικών δικαιωμάτων τών έτεροδόξων καί έτεροθρήσκων χωρίς προσβολή τών αντίστοιχων δικαιωμάτων τών όρθόδοξων χριστιανών, τά έγκληματικά δόγματα νεοφανών αίρέσεων, νομική θεματολογία κ.ά.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
 του π. Ἀντωνίου Ἀλεξίζοπούλου

1. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη - Λατρεία - Ζωή, Ἀθήνα 1994
2. The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life
3. Ἡ Ὁρθοδοξία μας, Ἀθήνα 1995
4. Ρωμαιοκαθολικισμός, Προτεσταντισμός καὶ Ὁρθοδοξία, Ἀθήνα 1992
5. Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων, ἔκδ. Γ', Ἀθήνα 1995
6. Πεντηκοστιανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία. Ἱστορία - Διδασκαλία - Ὁριοθέτηση, Ἀθήνα 1995
7. Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, Νέα Ἐποχή, ἔκδ. Γ', Ἀθήνα 1992
8. Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία, Ἀθήνα 1991
9. Μετενσάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη Θεώρηση τοῦ Κακοῦ, ἔκδ. Β', Ἀθήνα 1995
10. Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση, Ἀθήνα 1993
11. Ντοκουμέντα γιὰ τίς αἱρέσεις καὶ τὴν παραθρησκεία, Ἀθήνα 1992
12. Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σέ δρόμου τοῦ Ἐωσφόρου, Ἀθήνα 1994
13. Νεοφανεῖς αἱρέσεις – Καταστροφικὲς Λατρεῖες στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἀθήνα 1995
14. Ναζισμὸς μέ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων, Ἀθήνα 1996
15. Ὁ ἀποκρυφισμὸς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας – Γενικὴ θεώρηση, Καμπάλλα, Ἀλχημεία, Ροδόσταυροί κλπ. (τεύχη 1-20)

16. Νεοσατανισμὸς, ὀρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση, Ἀθήνα 1996
17. Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν, Ἀθήνα 1995
18. Ἡ ἀστρολογία στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἀθήνα 1995
19. Ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας, Ἀθήνα 1995
20. Προβληματικὴ καὶ στρατηγικὴ στὴν ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας, Ἀθήνα 1996
21. Ἡ Λατρεία τῆς «Σκοπιᾶς», μία δικτατορία στό Μπρούκλιν, τόμοι Α', Β' καὶ Γ', Ἀθήνα 1993-1995
22. Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια, Ἀθήνα 1996
23. Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στό φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἀθήνα 1996.

Ἀκόμη συνιστοῦμε

24. Ὁμάδες ἀσυμβίβαστες μέ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη. Ὀλοκληρωτικὲς πνευματικὲς ἐξαρθήσεις. Πανορθόδοξη ἀντιμετώπιση, ἔκδ. Ζ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως, Ἀλφειὸς 20-26.9.1995
25. Νικολάου Σταυριανίδη, Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία, Ἀθήνα 1996, ἔκδ. ΠΕΓ
26. Νικολάου Σταυριανίδη, Θεοσοφία - «Νέα Ἐποχή», Ἀθήνα 1997, ἔκδ. ΠΕΓ
27. Μοναχῆς Ἀντωνίας, Νεοπεντηκοστιανοὶ στὴν Ἑλλάδα, Ἀθήνα 1999

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων πού συνιστοῦμε

1. Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μέ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, ἔκδ. Πρωτοβουλίας Γονέων Βορείου Ἑλλάδος γιὰ τὴν Προστασία τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου, Πολύγυρος Χαλκιδικῆς 1998 (τηλ. 0371-41880)
2. Ἀρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάγκα, Νεοφανεῖς Αἱρέσεις – Ποιμαντικὴ, κοινωνικὴ καὶ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους, ΠΕΓ Κύπρου 1998
3. Α' Εὐρωπαϊκὴ συνδιάσκεψη - Καταστροφικὲς λατρεῖες καὶ ψυχο-ομάδες, Λεμεσὸς 2000, ἔκδ. ΠΕΓ Κύπρου (τηλ. 003-575-712839)

Τὰ παραπάνω βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν βροῖσατε τὰ βιβλία 1-27, μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν ΠΕΓ, τηλ. (01)6082271, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ

ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: (01)-0-60.82.271

Παρακαλώ νά μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: Όνομα:
Όδός: Αριθμός: Τ.Κ.:
Πόλη: Τηλ.:

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλων

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί καί αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγία Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: (01)-0-60.82.271

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει νά μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Έπώνυμο: Όνομα:
Όδός: Αριθμός: Τ.Κ.:
Πόλη: Τηλ.:

* Συμπληρώνεται σέ περίπτωση αλλαγής διεύθυνσεως ή έγγραφης νέου παραλήπτου.

**Αν το παιδί σας
είναι ό,τι ποηλυτιμότερο έχετε
στον κόσμο...
Προμηθευθείτε αυτή την κασέτα!**

Κυκλοφορήστε την κασέτα σε
δασκάλους Δημοτικού και
καθηγητές Γυμνασίου, γιατί οι
ενδιαφερόμενοι προσπαθούν να
προωθήσουν τα βιβλία
Χάρι Πότερ στις σχολικές
βιβλιοθήκες και να πείσουν να
γίνεται χρήση τους
μέσα στην τάξη!

Προμηθευθείτε την κασέτα στο τηλ. 010-60.82.271
και χαρίστε την σε φίλους που έχουν παιδιά.